

Paragraf, którego dotyczy wypowiedź	Opis zagadnienia	Ewentualna propozycja sformułowania przepisu	Uzasadnienie	Stanowisko Zespołu Rektorskiego ds. przygotowania projektu Statutu
wstęp	"Mając na względzie realizację misji Uniwersytetu Warszawskiego"	"Mając na względzie misję Uniwersytetu Warszawskiego"	Brak "realizacji" w żaden sposób nie zmienia znaczenia, a sprawia, że tekst jest bardziej przystępny i płynniejszy. To jest w ogóle bardzo długie, złożone i skomplikowane zdanie, trudne do zrozumienia. Czy jakiś/jakaś polonista/polonistka mogłaby poprawić statut?	Uwagę uwzględniono
Preambuła	Zdanie jest zbyt długie, mało czytelne i nie zawiera najważniejszych celów istnienia Uniwersytetu Warszawskiego.	Celem istnienia Uniwersytetu Warszawskiego jako państwowej uczelni publicznej jest realizacja celów ustawowych oraz jego misji i strategii. Powyższe cele realizowane są przy zachowaniu pełnej autonomii uczelni, ze świadomością kulturotwórczej jej funkcji, w poczuciu współodpowiedzialności za jakość życia publicznego i przyszłość naszego kraju, poprzez dążenie do umocnienia jego pozycji jako uczelni badawczej zachowującej najwyższe standardy pracy naukowej i kształcenia.	Proponowana treść zawiera najważniejsze cele istnienia, przereklamowanie sprawia, że może być bardziej zrozumiałe i przystępne dla grupy urzędników zewnętrznych weryfikujących zgodność prowadzonej działalności z celami statutowymi UW, co często ma miejsce przy rozpatrywaniu różnego rodzaju wniosków i spraw. Zwracam się z uprzejmą prośbą o rozważenie wprowadzenia zaproponowanego zapisu. Z poważaniem, Andrzej Alinkiewicz	Po długiej dyskusji Zespół uznał, że obecny tekst preambuły jest wystarczający.
preambuła	brak jest sformułowanej misji, brak jest celów jakie będzie realizował, do jakich dążył nasz Uniwersytet	celem może być I miejsce w rankingach wśród polskich uczelni, albo europejskich, albo zdobycie nagrody Nobla w przeciągu 5 lat ... etc	Każda organizacja powinna mieć misję oraz cele - to ułatwia późniejsze działania, które są im podporządkowane ...	Misja Uniwersytetu Warszawskiego została określona w uchwale Senatu https://www.uw.edu.pl/universytet/misja-strategia-rozwoj/misja-uw/
1 ust. 3 , § 6 1. Świętem Uniwersytetu jest dzień 19 listopada, uwaga ogólna - b. nieestetyczne wyglądają zbyt duże wcięcia akapitów przy punktach i	- brak języka jidysz i włoskiego, niepoprawna konstrukcja	Universitą אוניווערסיטעט פון ווארשע, di Varsavia, § 6 Święto Uniwersytetu przypada .1 19 listopada	bo tak wypada, lepiej brzmi.	Uwaga została uwzględniona poprzez zmianę § 1 ust. 3.

nowych wierszach - za duże!				
1.3.	Wnioskuje o uwzględnienie także nazwy hiszpańskojęzycznej: "Universidad de Varsovia".	Uniwersytet może używać nazwy „Universitas Varsoviensis”, w stosunkach z zagranicą może posługiwać się także nazwami: „University of Warsaw”, „Université de Varsovie”, „Universität Warschau”, "Universidad de Varsovia".	W relacjach z krajami Ameryki Łacińskiej oraz z Hiszpanią stanowiłoby to duże ułatwienie i umożliwiło skuteczniejsze zbudowanie skojarzeń z Polską i Warszawą. W krajach hiszpańskojęzycznych nazwa anglojęzyczna jest niezrozumiała (trudno skojarzyć, gdzie leży "Warsaw"), zaś używanie nazwy łacińskiej po kilku próbach zarzuciłam zupełnie, bo to nikomu z niczym się nie kojarzyło, powodowało komplikacje i totalną dezinformację. Jeżeli nazwa niemieckojęzyczna może być uznana za oficjalną, to wnioskuje także o uwzględnienie "Universidad de Varsovia".	Uwaga została uwzględniona poprzez zmianę § 1 ust. 3.
2	Wspólnotę Uniwersytetu tworzą: 1)pracownicy Uniwersytetu, w tym: a)nauczyciele akademicy, b)pracownicy niebędący nauczycielami akademickimi;2)doktoranci;3)studenci.	Wspólnotę Uniwersytetu tworzą: 1)pracownicy Uniwersytetu, w tym: a) pracownicy naukowo-dydaktyczni, b)pracownicy naukowci, c) pracownicy dydaktyczni, d) inni nauczyciele akademicy, e) pracownicy administracyjni, f)doktoranci, g)studenci.	Jeżeli uniwersytet dąży do bycia uczelnią badawczą warto by odejść od nazywania pracowników naukowych "nauczycielami akademickimi".	Uwagę uwzględniono poprzez dodanie odrębnego ustępu w § 2. Członków wspólnoty Uniwersytetu określa ustawa.
2	czy osoby, które nie są pracownikami (nie mają umowy o pracę) nie są Wspólnotą Uniwersytecką , a doktorzy honoris causa (paragraf 7) ?	proponuję uzupełnić/przeredagować ten paragraf	statut powinien być uniwersalny	Uwagę uwzględniono częściowo.
3	Wnioskuje o uwzględnienie w nowym brzmieniu Statutu wyraźnego odniesienia się do poszanowania wartości etycznych oraz w dalszym toku wnioskuje o sformułowanie kodeksu etycznego UW, który takie wartości by formułował i opisywał.	Wymaga dłuższego, wspólnego namysłu. Krótkie nawiązanie mogłoby znaleźć się do w Preambule, natomiast bezpośrednio odniesienie do konieczności poszanowania wartości uniwersyteckich sformułowanych w kodeksie etycznym mogłoby znaleźć się w par. 3 pkt. 3 oraz w części dot. pracowników, jako wymóg konieczny pozostawania pracownikiem UW.	W Statucie UW nie ma odniesień do wartości etycznych i poszanowania standardów akademickich.	Uwagę uwzględniono częściowo. Zasady etyczne obowiązują niezależnie od umieszczenia ich w Statucie. Możliwe będzie uwzględnienie takich uwag kiedy będą zaproponowane sformułowania.
3 ust. 1	Nadanie tej jednostce redakcyjnej bardziej stanowczego brzmienia.	"Uniwersytet zapewnia członkom wspólnoty Uniwersytetu wolności akademickie, w tym wolności	Sformułowanie "jest gwarantem" w mniej wyraźny sposób nakłada na władze	Aktualne brzmienie uznano za optymalne.

		nauczania i wolności badań naukowych" bądź "Uniwersytet stoi na straży wolności akademickich, w tym wolności nauczania i wolności badań naukowych prowadzonych przez członków wspólnoty Uniwersytetu"	Uniwersytetu zobowiązanie pożądanego zachowania.	
3 ust.2	Uniwersytet w ramach Trzeciej Misji buduje relacje z otoczeniem społecznym i gospodarczym. Realizacja Trzeciej Misji nie jest tak oczywista jak dydaktyka i badania naukowe, dlatego też sugeruję podkreślenie tego obszaru jako strategicznego kierunku rozwoju Naszej Uczelni. Obszarem tym zajmuje się kilka jednostek UW oraz wielu pracowników UW. Sugeruję ww. paragrafie dodanie słowa "gospodarczym".	Uniwersytet łączy nauczanie z badaniami naukowymi oraz umożliwia studiującym zdobycie szerokiej perspektywy poznawczej i aktywny udział w życiu publicznym, gospodarczym oraz w świecie kultury.	uzasadnienie powyżej	Trzecia Misja wynika z Misji Uniwersytetu Warszawskiego. Ponadto umieszczono odpowiednie odesłanie w preambule.
Paragraf 3 ustęp 3	Potrzeba poszerzenia paragrafu 3 ustęp 3	[Konstytucyjna zasada równego traktowania wszystkich członków wspólnoty Uniwersytetu stanowi fundament jego działalności.] Uniwersytet wspiera różnorodność i przeciwdziała dyskryminacji.	Konieczne wydaje się podkreślenie braku zgody uczelni na jakiegokolwiek formy dyskryminacji członków społeczności akademickiej. Proponowana zmiana jest bezpośrednio związana z zaleceniami Europejskiej Karty Naukowca. Zarazem zdaniem Specjalistki ds. Równouprawnienia oraz Rzeczniczki akademickiej podkreślenia wymagają korzyści wynikające z uwzględniania w nauce i dydaktyce zasobów płynących z różnorodności charakterystyk osobistych członków społeczności akademickiej. Propozycja poszerzenia wskazanego przepisu została przygotowana przez Specjalistkę ds. Równouprawnienia dr Julię Kubisę oraz Rzeczniczkę akademicką ds. studenckich i pracowniczych dr Annę Cybulko.	Uwagę uwzględniono.
4	Paragraf 4 ma właściwie identyczną treść jak w obowiązującym Statucie, z tą różnicą, że w projekcie został wykreślony nagłówek "Władze	Kompetencje innych organów Uniwersytetu, funkcji kierowniczych oraz podmiotów kolegialnych i doradczych na Uniwersytecie określa niniejszy Statut	Zdanie w istniejącym brzmieniu jest nieprecyzyjne. Zwracam się z uprzejmą prośbą o rozważenie sprecyzowania § ust. 2 poprzez zastosowanie ww zaproponowanej treści tego przepisu.	Wprowadzono odpowiedni tytuł paragrafu.

	uniwersytetu". To spowodowało, że ust. 2 czyta się w zupełnym oderwaniu i nie wiadomo czy inne ograny Uniwersytetu to władze i co określa Statut. Można domyślać się, że chodzi o istnienie i kompetencje innych organów.		z poważaniem, Andrzej Alinkiewicz	
10	Nie jest jasne, czy obejmuje on publikowanie uchwał Rad Wydziałów. Rad Wydziałów nie zaliczam do kategorii "władz jednostek".	Należałoby dopisać, że publikowane są także uchwały ciał kolegialnych jednostek.	Uchwały Rady Wydziału powinny być publicznie dostępne.	Zmodyfikowano przepis.
10	przepis jest niezrozumiały	niestety nie mam pomysłu	1. Przepis wprowadza pojęcie władz jednostek organizacyjnych Uniwersytetu, które jest wieloznaczne. Nie wiadomo, czy chodzi o dziekana, czy radę wydziału, itp. 2. Zgodnie z paragrafem 11 ust. 1 pkt 6 jednostki organizacyjne administracji Uniwersytetu są jednostkami organizacyjnymi Uniwersytetu. Wydaje się że dla tych jednostek prawo wydawania zarządzeń powinno przysługiwać kanclerzowi a kierownicy tych jednostek nie powinni mieć prawa wydawania zarządzeń. 3. Zarządzenia i uchwały władz jednostek organizacyjnych Uniwersytetu mają być publikowane w Monitorze i w Dzienniku. Nie wiadomo które i jakie gdzie. Zakładam, że tylko raz publikujemy dokument.	Doprecyzowano przepis.
10 ust. 4	Proponowana poprawka jest natury językowej.	"Monitor i Dziennik są wydawane w formie/postaci elektronicznej"	O wersjach zwykło się mówić wtedy, gdy współistnieją przynajmniej dwie (mniej lub bardziej ekwiwalentne) formy. Jeśli Monitor i Dziennik mają być wydawane jedynie w formie elektronicznej, to lepiej zrezygnować z określenia "wersja".	Uwagę uwzględniono.
11	- co to jest "jednostka organizacyjna administracji Uniwersytetu" ? i czym będzie się zajmować ? - rozumiem, że ze względu na to "że nie występuje relacja hierarchiczna" - to nie będzie ona podlegała wydziałowi, kolegium etc. ... - co rozumiemy przez	ze względu na brak opisu administracji uczelnianej w Ustawie 2.0 trzeba doprecyzować co rozumiemy przez administrację, tak aby nie dublować odpowiedzialności, nie mnożyć bytów, a jednocześnie sformułować jednolite, profesjonalne zasady funkcjonowania administracji UW	brak definicji w tym zakresie spowoduje chaos organizacyjny	Zmodyfikowano przepis.

	administrację ? zarządzanie nieruchomościami ? biblioteki ? obsługa studentów ? obsługa pracowników ? obsługa dziekanatów ? instytutów ? kwestura ?			
11	Jednostkami organizacyjnymi Uniwersytetu, o których mowa w art. 34 ust.1 pkt 5 Ustawy, są:	Struktura organizacyjna powinna zostać opisana szczegółowiej, z wyodrębnieniem wydziałów, rad dyscyplin, rad dziedzin oraz ich kompetencji, zależności pomiędzy nimi i sposobu rozwiązywania sporów i niejasności.	W tej chwili w statucie najszerzej opisane są kompetencje Rektora, które są jednocześnie zbyt rozbudowane, aby mógł on rzetelnie i samodzielnie wypełniać wszystkie powierzone mu zadania. Jednocześnie statut mnoży ilość organów podrzędnych Rektorowi nie precyzując ich zadań i obszarów działań, istnieje więc ryzyko powielania się kompetencji, utrudniające zarządzanie na szczeblu niższym, odbierające dodatkowo autonomię jednostkom, np. instytutom i decyzyjność pracownikom samym, którzy nie mają prawa głosu - np. wyboru swoich zwierzchników tak jak dotychczas. Zachwiania demokratyczności działania Uniwersytetu podważa jego autonomię, niezależność w prowadzeniu badań czy dydaktyki, a przez to też pogarsza warunki pracy odbierając sprawczość i blokując innowacyjność.	Ustawa nakazuje określenie typów jednostek. Obecne brzmienie przepisów uwzględnia różnorodność i specyfikę Uniwersytetu.
11	Jednostki organizacyjne Uniwersytetu	Proponuję zastosować liczbę mnogą (wydziały, kolegia, szkoły doktorskie) oraz liczbę pojedynczą w przypadku jednostek (organizacyjnej, wspólnej, administracyjnej).	Z treści przepisów można wywnioskować, że Uniwersytet składał się będzie z 6 jednostek organizacyjnych (po jednym wydziale, kolegium i szkole doktorskiej oraz 3 różnych jednostek o charakterze administracyjno - organizacyjnym).	Przepis w odpowiednim brzmieniu jest poprawny.
11, pkt1/2 i następne powiązane	Kolegium - jednostka, która powinna prowadzić jedynie studia międzywydziałowe, interdyscyplinarne, międzywydziałowe i to najlepiej w ramach wydziałów lub dzisiejszych centrów badawczych.	Pozostawiam prawnikom	Studia powinny być organizowane co do zasady przez wydziały, ew. inne jednostki, jeśli nie ma np. jakiejś dyscypliny wiodącej na wydziałach lub kolegium ma wyraźnie mieć charakter interdyscyplinarny czy międzydziedzinowy. Rozwiązanie polegające na tworzeniu niezależnych kolegiów także w strukturach wydziałów jest rozwiązaniem antagonizującym te jednostki, prowadzącym do podziałów społecznych, wytwarzającym chaos organizacyjny, obniżającym prestiż wydziałów, odbierającym im jedną z podstawowych funkcji, które jest nierozdzielnie powiązana z badaniami, za które z kolei to wydział jest odpowiedzialny.	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.

art. 11, ust. 1., p. 1. i 2.	pozycje w wykazie jednostek organizacyjnych	likwidacja p. 2.	W wypadku przyporządkowania kolegium do wydziału mamy do czynienia z dublowaniem jednostek dla tego samego podmiotu (kadry naukowo-dydaktycznej i dydaktycznej), a więc niepotrzebnym mnożeniem bytów.	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
12	Wymóg jedynie zasięgnięcia opinii Senatu i Rad Jednostek- a więc to, że jego opinia nie będzie wiążąca - de facto pozostawia w rękach Rektora władzę nad Regulaminem Organizacyjnym Uniwersytetu i regulaminami jednostek organizacyjnych.	„po uzyskaniu pozytywnej opinii Senatu” (1.), „po uzyskaniu pozytywnej opinii Rad odpowiednich jednostek” (5.)	Ograniczanie decyzyjności organów nie sprzyja temu, by uniwersytet tworzył społeczność akademicką i dobro wspólne. Utrzymanie równowagi między skutecznością zarządzania jego pracą z jednej strony, a demokratycznością procesów decyzyjnych z drugiej, uważam za kluczowe nie tylko dla kształtu wspólnoty akademickiej. Ma ono istotne znaczenie także dla gotowości i umiejętności partycypacji absolwentów UW w życiu społecznym i politycznym.	Przepis w aktualnym brzmieniu odzwierciedla regulacje ustawy dotyczące obowiązków, odpowiedzialności i kompetencji Rektora.
12, ustęp 2	2.Rektor nadaje Regulamin Organizacyjny Uniwersytetu po zasięgnięciu opinii Senatu.	Rektor nadaje Regulamin Organizacyjny Uniwersytetu po zatwierdzeniu go przez Senat w głosowaniu.	Gremialne podjęcie tak ważnej decyzji pozytywnie wpłynie na uwzględnienie złożoności organizacyjnej Uniwersytetu i potrzeb różnych Wydziałów, a tym samym dziedzin nauki.	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy i odpowiedzialności Rektora.
12, pkt. 3	zmiany w Regulaminie Orgfanizacyjnym	brzmienie drugiego zdania: "wymagają zgody Senatu i podmiotów, których dotyczą zmiany."	Zasada samorządności wspólnoty akademickiej	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy i odpowiedzialności Rektora.
12, pkt. 5	regulaminy jednostek	"... nadaje Rektor po uzyskaniu zgody rad odpowiednich jednostek"	zasada samorządności wspólnoty uniwersyteckiej	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy i odpowiedzialności Rektora.
13	regulamin jednostek	skreślenie punktu 2	Nie ma merytorycznego uzasadnienia dla regulacji przewidzianej w tym punkcie	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy i odpowiedzialności Rektora.
13	Nie rozumiem czym są inne komórki i czym się różnią od innych jednostek organizacyjnych	4. Regulamin jednostki organizacyjnej Uniwersytetu może przewidywać tworzenie innych struktur organizacyjnych niebędących wewnętrznymi jednostkami organizacyjnymi w rozumieniu ust. 1, w tym zakładów i katedr, oraz zespołów badawczych.	Jest czytelniej	Przepis zmodyfikowano.
13 p. 2	"W jednostce organizacyjnej Uniwersytetu, z wyłączeniem jednostek, o których mowa w § 11 ust. 1 pkt 6, może istnieć tylko jeden	"W jednostce organizacyjnej Uniwersytetu, z wyłączeniem jednostek, o których mowa w § 11 ust. 1 pkt 6, mogą istnieć tylko dwa poziomy	Ograniczenie liczby poziomów organizacji wewnętrznej, zwłaszcza w przypadku większych wydziałów, może skomplikować pracę i sprawić, że w Katedrach lub innych jednostkach będą duże zespoły, co	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada różnorodności organizacyjnej Uniwersytetu.

	poziom wewnętrznych jednostek organizacyjnych." Proponuję zmienić zapis na - dwa poziomy	wewnętrznych jednostek organizacyjnych. "	dodatkowo obciążą kierowników tych jednostek. Oczywiście nadmierne rozdrobnienie nie jest ani zasadne, ani korzystne, ale uważam, że przyjęcie dwupoziomowej organizacji wewnętrznej jest lepszym rozwiązaniem.	
13, ust. 2	Postulat dwupoziomowej struktury wewnętrznej jednostek organizacyjnych	2. W jednostce organizacyjnej Uniwersytetu, z wyłączeniem jednostek, o których mowa w § 11 ust. 1 pkt 6, mogą istnieć najwyżej dwa poziomy wewnętrznych jednostek organizacyjnych.	Na wydziałach z dobrze funkcjonującymi strukturami wewnętrznymi proponowana treść przepisu nie będzie wymuszała sztucznych zmian, dezorganizujących (a może nawet skłócających) środowisko akademickie. Należy pamiętać, że struktura wewnętrzna nie jest sprawą dowolną, lecz odzwierciedla specyfikę kształcenia i prowadzenia badań na danym wydziale, a więc jej nieuzasadnione spłaszczanie mogłoby odbić się negatywnie zarówno na dydaktyce, jak i na badaniach.	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada różnorodności organizacyjnej Uniwersytetu.
13 ust 3 i 7	Czy w ww paragrafie nie powinno być zaznaczone o jakich jednostkach organizacyjnych mowa? W par. 106 ust. 2 mowa o tym, że stanowiska kierownicze zostaną określone dla pracowników NNA w Reg. Wynagradzania i Reg. Organizacyjnym.	Proponuję w par. 13 zaznaczyć, że wybrane zapisy nie dotyczą jednostki, o której mowa w par. 1, ust. 1 6)	Wydaje mi się, że zapisy par 13 i 106 pozostają w konflikcie.	Zespół na podstawie przedstawionego uzasadnienia nie dostrzegł sygnalizowanego konfliktu.
14	ust. 5 nawiązuje do zarządzenia, o którym mowa w ust. 3 ..	trzeba poprawić zgodnie z logiką - ust. 4	ust 3 w ogóle nic nie mówi o zarządzeniu	Uwagę uwzględniono.
14	Błędne przywołanie ustępu.	W par. 14, ust. 5 jest zapis "Regulamin jednostki stanowi załącznik do zarządzenia, o którym mowa w ust. 3.", a powinno być "Regulamin jednostki stanowi załącznik do zarządzenia, o którym mowa w ust. 4."	Ustęp 4, a nie 3 stanowi o Zarządzeniu Rektora.	Uwagę uwzględniono.
14	procedura tworzenia i likwidacji jednostek organizacyjnych	uwzględnienie uprawnień senatu w tym zakresie, w par. 42.	Par. 14 daje organowi jednoosobowemu wyłączne uprawnienia w tym zakresie, bez jakiegokolwiek kontroli organu kolegialnego, tj. senatu.	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy i odpowiedzialności Rektora.
14, ustęp 5	Komórki i struktury, o których mowa w ust. 4, tworzy, po zasięgnięciu opinii odpowiedniej rady, kierownik jednostki w drodze zarządzenia.	Komórki i struktury, o których mowa w ust. 4, tworzy, po przegłosowaniu ich powołania przez odpowiednią radę, kierownik jednostki w drodze zarządzenia.	Zmiana zapisu zwiększy demokratyczność zarządzania.	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Pozwala także wykonywać czynności zarządcze w odpowiedni sposób.

15	Są na UW wydziały, które mogą przestać wyłącznie na prowadzeniu badań naukowych. Ale są i takie, których misją jest kształcenie przyszłej kadry dla zaspokojenia potrzeb społeczeństwa i gospodarki, np. ekonomia, prawo czy zarządzanie.	Proponuję dodanie zapisu dla tych wydziałów, które zechcą z niego skorzystać: Wydział może być także jednostką organizacyjną Uniwersytetu, która organizuje studia w ramach dyscyplin naukowych uprawianych przez nauczycieli akademickich na nim zatrudnionych.	Bez konfrontacji z rzeczywistością i obserwacji efektów wdrażania zdobytej przez naszych absolwentów wiedzy, najlepsze badania pozostaną tylko teorią, ponieważ to właśnie społeczeństwo i gospodarka są dla nauk społecznych laboratorium badawczym.	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	Wydaje się, iż wymóg posiadania co najmniej 40 nauczycieli akademickich zajmujących stanowisko profesora, profesora uczelni, lub mających stopień naukowy doktora habilitowanego, dla których Uniwersytet jest podstawowym miejscem pracy jest zbyt wysoki.	Rezygnacja z wymogu w stosunku do istniejących wydziałów.	Kilka z istniejących wydziałów nie spełnia powyższego kryterium lub jest na granicy spełnienia powyższego kryterium.	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych. Ponadto stabilność gwarantuje § 159 ust. 1.
15	Liczba 40 nauczycieli akademickich zatrudnionych na czas nieokreślony na stanowisku profesora zwyczajnego, profesora uczelni lub doktora habilitowanego.	Zmniejszenie liczby do 20 zatrudnionych na czas nieokreślony. Ew. brak wymogu zatrudnienia na czas nieokreślony.	Liczba 40 jest stanowczo za duża, w szczególności w odniesieniu do sytuacji, kiedy uczelnia stawia na umiędzynarodowienie i zatrudnianie na czas określony nauczycieli i badaczy spoza jednostki.	Przepisy przejściowe regulują te sprawy dla istniejących wydziałów. Całkowita grupa osób brana pod uwagę przy tym wskaźniku (profesorowie, profesorowie uczelni, doktorzy habilitowani) to ok. 1300 osób na całym Uniwersytecie.
15	W opisie Wydziałów pomieszczono informację, iż prowadzą one działalność badawczą. Zasadne jest również dodanie do tej listy działalności dydaktycznej tak, by podkreślić spójność pól aktywności Pracowników Uniwersytetu.	początek punktu 1: Wydział jest jednostką organizacyjną Uniwersytetu, która organizuje pracę badawczą I DYDAKTYCZNA w ramach co najmniej jednej dyscypliny naukowej (...)	Prowadzenie przez Władze Uniwersytetu i Wydziału spójnej polityki kadrowej będzie utrudnione przy całkowitym oddzieleniu funkcji dydaktycznej i badawczej. Dodatkowo, związek badań i dydaktyki jest kluczowy dla poprawy jakości dydaktyki. Ponadto, oddzielne struktury będą wymagały wzmożonej koordynacji, co w dłuższym okresie spowodować może wiele wyzwań dla osób zarządzających Uniwersytetem i niemożność koncentrowania się na sprawach priorytetowych. Koszt finansowy i społeczny wydzielenia z Wydziałów działań dydaktycznych nie uzasadnia takiego kroku.	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	.	Centralizacja powoduje nadmierne obciążenie obowiązkami małej liczby osób i rozproszenie odpowiedzialności tych, którzy rzeczywiście pracują na "froncie". Aktualnie proponowane rozwiązanie spowoduje chaos.	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	1. Wydział jest jednostką organizacyjną Uniwersytetu, która organizuje pracę	1. Wydział jest jednostką organizacyjną Uniwersytetu, która organizuje pracę	W przypadku dydaktyki istotne znaczenie ma powiązanie działalności badawczej z dydaktyką i możliwość czerpania inspiracji z	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.

	<p>badawczą w ramach co najmniej jednej dyscypliny naukowej, i w której zatrudnionych jest na czas nieokreślony co najmniej 40 nauczycieli akademickich zajmujących stanowisko profesora, profesora uczelni lub mających stopień naukowy doktora habilitowanego, dla których Uniwersytet jest podstawowym miejscem pracy.</p> <p>2. Rektor może powierzyć Wydziałowi wykonywanie dodatkowo innych zadań niż wskazane w ust. 1.</p>	<p>badawczą i dydaktyczną w ramach co najmniej jednej dyscypliny naukowej</p>	<p>prowadzonych badań, przygotowywania studiów przypadku. Dodatkowo na podstawie relacji i kooperacji przy badaniach przełożeni mają szansę zauważyć, kto w czym się specjalizuje a to pomaga również przy wyborze osób do prowadzenia działalności dydaktycznej. Znajomość obszaru danej dyscypliny naukowej od strony badawczej pozwala również czuwać na programem dydaktycznym i modyfikować go na bieżąco dzięki informacjom zwrotnym płynącym z działalności badawczej i obserwacji nowych trendów w praktyce.</p>	
15	<p>pozostawienie kompetencji organizacji kształcenia w gestii poszczególnych wydziałów</p>	.	<p>Szanowni Państwo Proszę o rozważenie w nowym statucie UW zapisów dotyczących zwiększenia autonomii poszczególnych wydziałów UW. Ponadto istotne jest pozostawienie kompetencji organizacji kształcenia w gestii poszczególnych wydziałów oraz nadanie radom wydziałów kompetencji wyboru dziekana i wprowadzenie reguły dotyczącej możliwości wyboru swojego przedstawiciela do Senatu UW przez poszczególne wydziały.</p>	<p>Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.</p>
15	<p>Pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia</p>	<p>Do przepisu powinno dodać się sformułowanie, że Wydziały organizują kształcenie studentów</p>	<p>Wydziały dysponują wszelkimi zasobami do efektywnej organizacji kształcenia. Proponowany w projekcie statutu system organizacji kształcenia jest niepotrzebnie skomplikowany. Wprowadzenie tego systemu oznaczałoby konieczność zmian w strukturze administracji, przeniesieniu pracowników administracji do innych komórek, zmianami procedur przepływu informacji, podejmowania decyzji, wreszcie finansowania dydaktyki. To wszystko może oznaczać niepotrzebny chaos i generować konflikty. Władze rektorskie nie wskazały żadnej szkoły wyższej, w której taki system się sprawdza. Podobny system funkcjonuje we Włoszech i jest powszechnie krytykowany. Na tych Wydziałach, które nie prowadzą dydaktyki na odpowiednim poziomie można wprowadzić programy naprawcze. Powinno się też wzmocnić</p>	<p>Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.</p>

			<p>mechanizmy koordynujące dla kierunków międzywydziałowych.</p> <p>Na naszym Wydziale wdrażamy system oceny jakości kształcenia zgodnie z wymogami organizacji akredytujących. Brak kompetencji do organizacji kształcenia może spowodować utratę akredytacji, co będzie oznaczać zmarnowanie wysiłku naszej społeczności, a ponadto konieczność zwrotu grantu MNiSW jaki Uniwersytet uzyskał an akredytację.</p>	
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	Wydział ma kompetencje do organizacji kształcenia	Jedność nauki i dydaktyki jest podstawową cechą uniwersytetu	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia,	dlaczego obowiązkowa, jeśli ewentualna?	jedność dydaktyki i nauki to kluczowa cecha uniwersytetu, rezygnacja z niej spowoduje wiele podległości służbowych i niepotrzebnych komplikacji; zabranie kształcenia z wydziałów to automatyczna utrata akredytacji EQUIS	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	<p>Wydziały muszą zachować autonomię, podobną do dziś, w kształtowaniu programów kształcenia i zachowaniu ciągłości pomiędzy kształceniem a badaniami naukowymi. Jeśli konieczna jest zmiana wydziałów tak by pasowały do nowych dyscyplin to trudno, ale nie można z powodu nowych dyscyplin w praktyce likwidować wydziałów (obecna propozycja statutu zachowuje co prawda formalnie byt wydziału, ale nie daje mu niemal żadnych uprawnień).</p> <p>Wraz z autonomią wydziałów konieczna jest autonomia rad wydziałów, w szczególności wyznaczanie dziekana przez rektora (tj. jeśli rada zaproponuje kogoś, kogo rektor nie chce, rektor może zmienić) podważa w ogóle sens demokratycznego wyboru dziekana spośród i przez społeczność wydziału.</p>	Obecne przepisy statutu UW nie są złe, można je odpowiednio dostosować.	.	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.

15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	Organizacja kształcenia powinna pozostać w kompetencjach wydziałów.	Jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą uniwersytetu - rozdzielenie struktur organizacyjnych, które spowodują wiele podległości służbowych jest bardzo złym pomysłem.	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	Pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	Jeżeli ewentualna to nieobowiązkowa	Uważam, że zbyt duże scentralizowanie negatywnie odbije się na jakości kształcenia czyli podstawowej misji uczelni.	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	kompetencje wydziałów	pozostawienie wydziałom kompetencji do organizacji kształcenia	Wydziały bez możliwości kształcenia studentów tracą swoją tożsamość budowaną dziesiątki lat. Nie powinno się przekreślać w jednej chwili kompetencji, na które pracowano latami. Kto przejmie te kompetencje? Kim będą przyszli pracownicy bez podstaw wykształcenia uniwersyteckiego?	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia,	?	?	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	* 15 Projektu Statutu UW	Pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia,	Taka decyzja będzie miała pozytywny wpływ na jakość kształcenia.	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia,	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia,	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia,	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	Wydział jest jednostką organizacyjną Uniwersytetu, która organizuje pracę badawczą oraz organizuje kształcenie studentów	Wydziały są najlepszym miejscem do prowadzenia dydaktyki, dlatego też pozbawienie ich tego uprawnienia niewątpliwie spowoduje dysfunkcjonalność w tej dziedzinie działania Uczelni	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	kompetencje wydziałów do organizacji kształcenia	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	Uważam, że samodzielne jednostki najlepiej znają potrzeby i możliwości najlepszej realizacji misji Uniwersytetu Warszawskiego	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	kompetencje wydziałów do organizacji kształcenia	propozycja pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	centralizacja nie będzie służyła podniesieniu jakości i ograniczy możliwość reagowania na zmiany wynikające z potrzeby otoczenia, postępu nauki itp.	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	Kompetencje Wydziałów dotyczące dydaktyki	§ 15 1. Wydział jest jednostką organizacyjną Uniwersytetu, która organizuje pracę badawczą i dydaktyczną w ramach	Trudno prowadzić rozłącznie prace badawcze bez dydaktycznych	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.

		co najmniej jednej dyscypliny naukowej...		
15	Minimalna liczba pracowników wydziału zatrudnionych na etatach	Proponowana w paragrafie liczba jest zbyt wysoka. Należałoby zastanowić się nad jej zmniejszeniem do 25 - 30	Zbyt wysoka liczba pracowników samodzielnych w stosunku do możliwości wielu jednostek.	Całkowita grupa osób brana pod uwagę przy tym wskaźniku 1300 osób na całym Uniwersytecie.
15	zatrudnienie na czas nieokreślony co najmniej 40 nauczycieli akademickich z tytułem profesora, profesora uczelni lub mających stopień naukowy doktora habilitowanego	co najmniej 20 nauczycieli akademickich z tytułem profesora, profesora uczelni lub mających stopień naukowy doktora habilitowanego	Liczba 40 samodzielnych pracowników jest zbyt wysoka i ogranicza samodzielność niektórych jednostek.	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	konieczność pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	jest to gwarant jakości, spójności i kompleksowości procesu dydaktycznego	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	Pozostawienie wydziałom kompetencji zakresie kształcenia a nie ograniczenie ich do działalności badawczej	Brak	Moim zdaniem wydziały bardzo wiele lat pracowały nad podnoszeniem jakości kształcenia, budowaniem renomy, zdobywaniem certyfikatów, akredytacji. Wszystko po to, aby zachęcić studentów w tym zagranicznych do wybierania właśnie UW i konkretnego wydziału. Nie powinno im się odbierać tych kompetencji, ponieważ zaangażowano w to wiele wysiłku jak i pieniędzy, poza tym może to spowodować zmniejszenie ilości chętnych aby rozpocząć studia na UW, ponieważ wielu chętnych kieruje się renomą bądź np. Posiadaniem akredytacji przez dany wydział (głównie studenci zagraniczni)	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	Istotne jest pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	Wydział jest jednostką organizacyjną Uniwersytetu, która organizuje pracę badawczą i dydaktyczną w ramach co najmniej jednej dyscypliny naukowej, i w której zatrudnionych jest na czas nieokreślony co najmniej 40 nauczycieli akademickich zajmujących stanowisko profesora, profesora uczelni lub mających stopień naukowy doktora habilitowanego, dla których Uniwersytet jest podstawowym miejscem pracy.	Istotne jest pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia, ponieważ delegowanie tego rodzaju zadań do nich przyczyni się do zwiększenia efektywności i skuteczności prowadzonych zajęć dydaktycznych.	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	-	Jedność nauki i dydaktyki jest kluczowa, nie powinno się dzielić struktur organizacyjnych	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.

15	Wymagania dotyczące liczby zatrudnionych profesorów na jednym wydziale	Brak, ustalenie konkretnej liczby pozostawiam w kwestii osób bardziej kompetentnych.	Zastanawiam się, czy 40 profesorów, profesorów uczelni i doktorów habilitowanych to nie jest zbyt duża liczba. W konsekwencji tego zapisu wydziały mogą stać się wielkimi, silnie scentralizowanymi jednostkami koncentrującymi pracowników zajmujących się bardzo różnymi obszarami badań. Widzę potencjalne zagrożenie polegające na braku integralności badań prowadzonych w ramach wydziału, a z drugiej strony - jego centralizację, a w konsekwencji - mniejszą autonomię innych jednostek organizacyjnych uniwersytetu.	Całkowita grupa osób brana pod uwagę przy tym wskaźniku 1300 osób na całym Uniwersytecie.
15	kompetencje wydziałów	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	Pozwala utrzymać odrębność, promować efektywność i przedsiębiorczość	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia,	organizacja kształcenia z poziomu centrali jest mocno skomplikuje pracę całego UW	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	j/w	Jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą działalności uniwersytetu. Rozczłonkowanie struktur organizacyjnych powodujące wiele podległości służbowych jest błędem. Zachowanie autonomii wydziałów jest też warunkiem koniecznym do zachowania otrzymanych akredytacji międzynarodowych, tudzież aplikowania o nowe wzmacniające istotnie pozycję konkurencyjną uczelni wśród krajowych i zagranicznych instytucji.	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	.	zwiększenie elastyczności i bezpośrednie korzystanie z wiedzy i zasobów lokalnych	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	Skoro ewentualna propozycja, to nie powinna być obowiązkowa	Jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą Uniwersytetu - rozczłonkowanie struktur organizacyjnych, powodujące wiele podległości służbowych jest błędem	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	Zmiany w statucie powinny służyć w stopniu możliwym na podstawie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, autonomii i specyfiki poszczególnych wydziałów, co stanowi warunek konieczny do uzyskania i zachowania przez Wydział Zarządzania akredytacji międzynarodowych istotnie wzmacniających międzynarodową i krajową pozycję konkurencyjną Wydziału.	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.

15	x	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	Jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą uniwersytetu - podzielenie struktur organizacyjnych mnożące podległości służbowe nie będzie korzyścią dla efektywności i spójności działania.	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	ewentualne' - więc nie uzupełniam	Jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą Uniwersytetu - rozczłonkowanie struktur organizacyjnych, powodujące wiele podległości służbowych jest błędem.	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji i prowadzenia kształcenia	wydziały organizują i prowadzą kształcenie na kierunkach przypisanych do wydziałów	Zasada jedności badań i dydaktyki	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	Kompetencji Wydziałów	Pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia.	j.w.	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	& 15--- pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	& 15--- pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	& 15--- pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia,	zgodnie z sensem	Jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą uniwersytetu, rozczłonkowanie struktur organizacyjnych spowoduje paraliż decyzyjny	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	:) propozycja nie powinna być obowiązkowa	Nauka i dydaktyka to kolebka uczelni rozdzielanie jej prowadzi do wielu wypaczeń i pogłębiania przepaści między obszarami, które powinny się wspierać, uzupełniać i napędzać.	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	brak	kształcenie przyszłych badaczy jest częścią tworzenia nauki	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia,	Wydział odpowiada za organizację kształcenia.	1. Uniknięcie konfliktów między wydziałem a kolegium. 2. Zasada jedności badań i dydaktyki.	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	N/A	Na całym świecie w dużych organizacjach odchodzi się od centralizacji, która powoduje np. wydłużenie procesu decyzyjnego, które w przypadku uczelni może okazać się bardzo niekorzystne (zarówno dla studentów, jak i pracowników)	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	-	rozcłonkowanie struktur organizacyjnych to błąd - powoduje wiele podległości służbowych	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia,	Skoro ewentualna propozycja, to nie powinna być obowiązkowa:)	Jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą uniwersytetu -rozcłonkowanie struktur organizacyjnych, powodujące wiele podległości służbowych jest błędem	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.

15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	zakres działania Wydziału powinien zawierać prowadzenie dydaktyki i działalność naukowo-badawczą	Jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą Uniwersytetu - rozczłonkowanie struktur organizacyjnych powodujące wiele podległości służbowych jest błędem	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	zakres działania wydziału powinien zawierać prowadzenie i działalność naukowo-badawczą	jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą Uniwersytetu - rozczłonkowanie struktur organizacyjnych powodujące wiele podległości służbowych jest błędem	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	Pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	Skoro jest to ewentualna propozycja to zakładam, że nie jest obowiązkowa. :)	Rozczłonkowanie struktur organizacyjnych spowoduje chaos organizacyjny, a na tym ucierpi jakość kształcenia na UW	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	postanowienia kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	Wydział jest jednostką organizacyjną Uniwersytetu która organizuje pracę badawczą w ramach co najmniej jednej dyscypliny naukowej oraz prowadzi dydaktykę.	jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą Uniwersytetu - rozczłonkowanie struktur organizacyjnych, powodujące wiele podległości służbowych które spowodują wydłużenie toku spraw	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia,	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	Wydziały prowadzące aktywność badawczą są najbardziej kompetentne w danej dziedzinie wiedzy i tylko one mogą merytorycznie ją organizować	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia,	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia,	Jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą uniwersytetu - rozczłonkowanie struktur organizacyjnych, powodujące wiele podległości służbowych jest błędem	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	zakres działania wydziału powinien zawierać prowadzenie dydaktyki i działalność naukowo-badawczą	jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą Uniwersytetu - rozczłonkowanie struktur organizacyjnych powodujące wiele podległości służbowych jest błędem	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	"Ewentualna propozycja" sugeruje brak obligatoryjności odpowiedzi - odpowiedź nie powinna być obowiązkowa.	Jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą uniwersytetu - rozczłonkowanie struktur organizacyjnych, powodujące wiele podległości służbowych jest błędem	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia,	Skoro ewentualna propozycja, to nie powinna być obowiązkowa :)	Jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą uniwersytetu - rozczłonkowanie struktur organizacyjnych, powodujące wiele podległości służbowych jest błędem.	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	Paragraf 15dotyczy organizacji Wydziałów . Proponuje się liczbę zatrudnionych jest na czas nieokreślony co najmniej 40 nauczycieli akademickich zajmujących stanowisko profesora, profesora uczelni lub	Proponuję: Wydział jest jednostką organizacyjną Uniwersytetu, która organizuje pracę badawczą w ramach co najmniej jednej dyscypliny naukowej, i w której zatrudnionych jest na czas nieokreślony co najmniej 20	Proponowana liczba 40 nauczycieli akademickich jest zdecydowanie za wysoka i prawdopodobnie niemożliwąco powstawanie nowych czy też przetrwanie większości istniejących jednostek.	Całkowita grupa osób brana pod uwagę przy tym wskaźniku 1300 osób na całym Uniwersytecie. Warunek nie dotyczy istniejących wydziałów (par.)

	mających stopień naukowy doktora habilitowanego, dla których Uniwersytet jest podstawowym miejscem pracy.	nauczycieli akademickich zajmujących stanowisko profesora, profesora uczelni lub mających stopień naukowy doktora habilitowanego, dla których Uniwersytet jest podstawowym miejscem pracy.		
15	organizacja kształcenia	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	osoby obsługujące proces edukacyjny są specjalistami w szczegółowych dyscyplinach naukowych oraz posiadają aktualną wiedzę odnośnie dorobku naukowego i badawczego jak też najnowszych trendów w zakresie metod dydaktycznych; wydziały uniwersyteckie są miejscem gdzie występuje wyjątkowa koncentracja tego rodzaju kompetentnych dydaktyków.	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	W projekcie Statutu przewidziano, że Wydział jest jednostką, która organizuje wyłącznie pracę badawczą. Należy pozostawić kompetencje wydziałów do kształcenia	Wydział jest jednostką organizacyjną Uniwersytetu, która organizuje pracę badawczą i dydaktyczną w ramach co najmniej jednej dyscypliny naukowej, (dalej bz)	Jedność nauki i dydaktyki to kluczowa cecha uniwersytetu, Wydział powinien być jednostką w ramach której ta jedność badań i dydaktyki jest realizowana	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji Wydziałów do organizacji kształcenia	jeśli ma to być ewentualna propozycja to w takim razie nie powinna być obowiązkowa	jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą UW - rozczłonkowanie struktur org., powodujące wiele podległości służbowych jest błędem	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	Ograniczenie funkcji Wydziału wyłącznie do prowadzenia badań o charakterze akademickim (podstawowych lub stosowanych)	Dodanie nowego pkt 2. (pkt 2 projektu stałby się punktem 3) w brzmieniu: "Wydział jest jednostką prowadzącą studia I i II stopnia w dyscyplinach wiodących, w których prowadzi badania naukowe, gdy posiada co najmniej 25 pracowników naukowo-dydaktycznych lub dydaktycznych posiadających co najmniej stopień naukowy doktora. Wydział prowadzący studia jest zobowiązany do szczególnej dbałości o badania wspierające proces dydaktyczny"	1. Zapis taki podtrzymuje tradycyjną jedność prowadzenia badań i wprowadzania ich wyników do procesu dydaktycznego. Oddzielenie administracyjne nauki i dydaktyki nie jest spotykanym rozwiązaniem na czołowych uczelniach z USA i Europy Zachodniej (z pierwszej 100 rankingów AWRU i QE) 2. Ułatwia wprowadzanie studentów do projektów badawczych i konsultacji dla podmiotów zewnętrznych. Wspiera to naturalny proces wybierania najzdolniejszych studentów jako przyszłych pracowników UW 3. Brak jest do tej pory do badań wspierających proces dydaktyczny, które warunkują jakość procesu kształcenia - jest to powszechna praktyka na kluczowych uczelniach światowych (np. studia przypadków na Uniwersytecie Harvarda) 4. Uniemożliwi szybsze umiędzynarodowienie Uczelni, tak wyników	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.

			<p>badań, jak i studentów stacjonarnych z zagranicy. UW jest notowany w 4 setce uczelni na świecie. Jego pozycja międzynarodowa nie jest najsilniejsza. Umiejscowienie procesu dydaktycznego wymaga certyfikacji w postaci akredytacji międzynarodowych. W chwili obecnej jest ich ponad 200 praktycznie dla każdej dyscypliny. W naukach o zarządzaniu jest to w chwili obecnej warunek podstawowy dobrej jakości sieci współpracy międzynarodowej z liczącymi się partnerami zagranicznymi, posiadania większej liczby studentów zagranicznych, którzy będą płacić wysokie czesne (co pozwoli na ograniczenie liczby studentów). cd w pkt 5.</p> <p>5. Uniemożliwienie pozyskania lub utrzymania akredytacji Jednostka, która ubiega się o prestiżową akredytację tj. EQUIS musi zapewnić jedność nauki i dydaktyki, samodzielność organizacyjną, finansową i kadrową oraz posiadać wystarczającą kadrę z stopniem doktora. Jeśli inne jednostki UW będą chciały rozwijać studia w j. angielskim będą musiały ubiegać się o akredytacje, które są dla studentów zagranicznych dowodem jakości. Oznacza to, że w przyszłości dotyczyć to będzie rosnącej liczby jednostek UW</p> <p>6. Kolegia dydaktyczne nie posiadając własnej kadry dydaktycznej nie będą mogły ubiegać się również o akredytacje dla poszczególnych programów tj EQUIS czy AMBA (przykłady dla nauk o zarządzaniu)</p>	
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	skoro ewentualna propozycja, to nie powinna być obowiązkowa ...	jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą uniwersytetu, rozczłonowanie struktur organizacyjnych powodujące wiele podległości służbowych jest błędem, jestem o tym przekonany	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	kompetencje Wydziału	Wydział jest jednostką organizacyjną Uniwersytetu, która organizuje pracę badawczą i edukacyjną	Wydziały powinny kształtować sferę badawczą i kształcenie studentów	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	Należy pozostawić wydziałom kompetencję do organizacji kształcenia	1. Wydział jest jednostką organizacyjną Uniwersytetu, która organizuje kształcenie oraz pracę	To jest podstawowa funkcja wielu wydziałów	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.

		badawczą w ramach co najmniej jednej dyscypliny naukowej		
15	Kształcenie na Wydziałach	Pozostawienie organizacji kształcenia w kompetencji Wydziałów	Wydziały jako jednostki UW powinny mieć zachowane takie kompetencje, gdyż wpłynie to bezpośrednio na jakość i efektywność realizowanego toku dydaktycznego	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	do opracowania	Wydziały mają największą wiedzę i doświadczenie w tym, jak organizować kształcenie, zwłaszcza te, które odnoszą na tym polu sukcesy	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15	pozostawienie organizacji kształcenia w kompetencjach wydziałów	ewentualnie czyli można pominąć ten krok?	dydaktyka sterowana centralnie to błąd	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15 pkt 1	liczba nauczycieli akademickich o odpowiednim stopniu i zatrudnionych na czas nieokreślony jest zbyt wysoka	proponuję obniżenie tej liczby do 25	Wskazana w projekcie liczba jest bardzo wysoka. Wiele dyscyplin naukowych (czy nawet grup dyscyplin) o silnych tradycjach i prężnie funkcjonujących nie dysponuje taką liczbą pracowników zatrudnionych na czas nieokreślony. Zwłaszcza należy wziąć pod uwagę to, że nowe zatrudnienia z reguły są na dłuższy, określony czas.	Całkowita grupa osób brana pod uwagę przy tym wskaźniku 1300 osób na całym Uniwersytecie.
15, 1	Wydział musi zatrudniać minimum 40 samodzielnych pracowników naukowych	zmniejszenie ww. kryterium do 30 samodzielnych pracowników naukowych	Zaproponowana wysokość kryterium jest zbyt wysokie, na podstawie Sprawozdania Rektora za 2017 można zauważyć, że z 21 istniejących Wydziałów status wydziału straciłoby 9 czyli ponad 40%. Nie rozumiem celu organizacyjnego pozbawiania tego "tytułu" tak wielu jednostek. Wiąże się to przecież nie tylko z pewną utratą prestiżu, ale koniecznością przygotowania nowych pieczętek, tabliczek, wizytówek itd. A wiele tych potencjalnych nie-wydziałów jest na granicy podanego kryterium, co oznacza, że mogą z roku na rok tracić i zyskiwać "tytuł" wydziału. Kryterium na poziomie 30 wykluczałoby wyłącznie Wydział Artes Liberales (na podstawie Sprawozdania 2017).	Całkowita grupa osób brana pod uwagę przy tym wskaźniku 1300 osób na całym Uniwersytecie. Do istniejących wydziałów ten wymóg się nie stosuje (par.)
15.1	Korekta zapisu	Usunięcie sformułowania "na czas nieokreślony"	Z racji na zasadę pierwszego zatrudniania na czas określony, proponowany zapis może zaniżyć liczebność samodzielnych pracowników mimo planów długotrwałego zatrudnienia.	Całkowita grupa osób brana pod uwagę przy tym wskaźniku 1300 osób na całym Uniwersytecie.
15.1	Liczba 40 samodzielnych jest zbyt wysoka. Postuluję jej zmniejszenie do 20	Wydział jest jednostką organizacyjną Uniwersytetu, która organizuje pracę	liczba 40 samodzielnych pracowników jest zbyt wysoka i ogranicza samodzielność jednostek reprezentujących mniejsze i	Całkowita grupa osób brana pod uwagę przy tym wskaźniku 1300 osób na całym Uniwersytecie.

		badawczą w ramach co najmniej jednej dyscypliny naukowej, i w której zatrudnionych jest na czas nieokreślony co najmniej 20 nauczycieli akademickich zajmujących stanowisko profesora, profesora uczelni lub mających stopień naukowy doktora habilitowanego, dla których Uniwersytet jest podstawowym miejscem pracy.	dobrze wyodrębnione dyscypliny w ramach wydziałów o niejednorodnej strukturze	
15 pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia	Skoro ewentualna propozycja to nie powinna być obowiązkowa	Jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą uniwersytetu - rozczłonkowanie struktur organizacyjnych, powodujące wiele podległości służbowych jest błędem.	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15/1	moja uwaga dotyczy LICZBY 40 nauczycieli akademickich zajmujących stanowisko profesora, profesora uczelni lub mających stopień naukowy doktora habilitowanego	Wydział jest jednostką organizacyjną Uniwersytetu, która organizuje pracę badawczą w ramach co najmniej jednej dyscypliny naukowej, i w której zatrudnionych jest na czas nieokreślony co najmniej 20 nauczycieli akademickich zajmujących stanowisko profesora, profesora uczelni lub mających stopień naukowy doktora habilitowanego, dla których Uniwersytet jest podstawowym miejscem pracy.	Uważam, że liczba 40 nauczycieli akademickich z co najmniej tytułem dr hab. zatrudnionych na czas nieokreślony, jest zdecydowanie zawyżona. Wiele wydziałów nie będzie w stanie wypełnić tego warunku. Przy wrażeniu deprecjacji tytułu doktora habilitowanego na Uniwersytecie Warszawskim budzi to dodatkowo zdecydowany sprzeciw w pracownikach.	Całkowita grupa osób brana pod uwagę przy tym wskaźniku 1300 osób na całym Uniwersytecie.
par. 15, pkt 1	Mam zastrzeżenia do kryteriów dotyczących wydziałów	zwrot " na czas nieokreślony" powinien być zastąpiony "w pełnym wymiarze czasu pracy" liczba nauczycieli akademickich zajmujących stanowisko profesora, profesora uczelni lub mających stopień naukowy doktora habilitowanego powinna być niższa, sugeruję dwudziestu	dotychczas po uzyskaniu habilitacji obowiązywał kilkuletni kontrakt na czas określony, zatem część samodzielnych pracowników naukowych zatrudniona w ten sposób nie mogłaby być wliczana do podanej liczby, liczba 40 samodzielnych pracowników jest zbyt wysoka, istnieje ryzyko, że wiele dotychczasowych wydziałów nie spełnia tego warunku	Całkowita grupa osób brana pod uwagę przy tym wskaźniku 1300 osób na całym Uniwersytecie.
15,16	Odpowiedzialność za nowe programy studiów i inwestycje w programy w j. obcych	Rezygnacja z par 16. Powierzenie dydaktyki Wydziałom. Propozycja	Jako współtwórca i wieloletni kierownik studiów (też uderza brak tej funkcji w nowym statucie a to kierownik/koordynator jest	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.

		brzmienia w jednej z moich poprzednich opinii	najbliżej programów i musi je utrzymać oraz rozwiązywać problemy) IBP na WZ UW pragnę zwrócić uwagę że w proponowanych rozwiązaniach z i kolegii dydaktyczne ani wydziały nie tylko nie będą miały środków na rozruch programów, czy ich promocję oraz co najważniejsze pokrywanie strat w pierwszych latach działalności. Jako centra kosztów będą tego unikały. Ograniczając ofertę do studiów finansowo bezpiecznych. Natomiast aktualnie istniejące wydziały będąc centrami zysków mogą łatwo inwestować w nowe programy, które w przyszłości będą generować zyski.	
15,16	Elastyczność i szybkość reakcji na potrzeby edukacyjne rynku	Rezygnacja z par 16. Powierzenie dydaktyki wydziałom. Propozycja zapisów w poprzednich opiniach	Oddzielenie dydaktyki od badań i organizacyjnie kolegiów od wydziałów wraz z brakiem kadry kolegiów (ma pochodzić z wydziałów) powoduje oddalenie od procesów dydaktycznych wiedzy o rynku i jego potrzebach oraz możliwości szybkiej reakcji na nie. Do tego brak motywacji dla pracowników wydziałów w tej skomplikowanej strukturze do wyszukiwania klientów i tworzenia tzw programów dedykowanych. Na obecnych wydziałach sytuacja jest prostsza decyduje dziekan o ile projekt jest obiecujący finansowo. Gorzej o oczekiwaniem na akceptację Senatu. Powoduje to opóźnienie w reakcji nawet kilka miesięcy i możliwość przejęcia tematu i przychodów przez konkurencję. Jako współ przygotowujący projekt studiów podyplomowych które mogą przynieść uczelni kilkanaście tysięcy złotych widzę aktualne i potencjalne nowe, większe problemy, gdy przedstawiona propozycja wejdzie w życie.	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
15,16	Elastyczność i szybkość reakcji na potrzeby edukacyjne rynku	Rezygnacja z par 16. Powierzenie dydaktyki wydziałom. Propozycja zapisów w poprzednich opiniach	Oddzielenie dydaktyki od badań i organizacyjnie kolegiów od wydziałów wraz z brakiem kadry kolegiów (ma pochodzić z wydziałów) powoduje oddalenie od procesów dydaktycznych wiedzy o rynku i jego potrzebach oraz możliwości szybkiej reakcji na nie. Do tego brak motywacji dla pracowników wydziałów w tej skomplikowanej strukturze do wyszukiwania klientów i tworzenia tzw programów	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.

			<p>dedykowanych. Na obecnych wydziałach sytuacja jest prostsza decyduje dziekan o ile projekt jest obiecujący finansowo. Gorzej o oczekiwaniem na akceptację Senatu. Powoduje to opóźnienie w reakcji nawet kilka miesięcy i możliwość przejęcia tematu i przychodów przez konkurencję. Jako współ przygotowujący projekt studiów podyplomowych które mogą przynieść uczelni kilkanaście tysięcy złotych widzę aktualne i potencjalne nowe, większe problemy, gdy przedstawiona propozycja wejdzie w życie.</p>	
15,16	Rozdział funkcji dydaktycznych (Kolegia) i badawczych (Wydziały) powodować może dualizm decyzyjny w zakresie wykorzystywanej infrastruktury.	Wskazane byłoby jednoznaczne określenie odpowiedzialności za dydaktykę i badania w jednej jednostce organizacyjnej	Dualizm decyzyjny może prowadzić do konfliktów pomiędzy jednostkami, w sytuacji gdy wszystkie komórki organizacyjne nie mają zależności służbowych.	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
16	kolegium studiów	skreślenie paragrafu	nie ma uzasadnienia merytorycznego dla regulacji przewidzianej paragrafem	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
16	Organizacja kształcenia przez kolegia	Wydział jest jednostką organizacyjną Uniwersytetu, która organizuje kształcenie na co najmniej trzech kierunkach studiów.	Uważam, że kompetencje dotyczące organizacji kształcenia powinny pozostać w obszarze Wydziałów. Władze wydziałów posiadają dogłębną wiedzę dotyczącą potrzeb programowych, znajomość kadry i ich kompetencji. Obecna struktura umożliwia łatwość przekazywania informacji zwrotnych, współpracy i wypracowywania nowych idei.	
16	Kolegium studiów jest jednostką organizacyjną Uniwersytetu, która organizuje kształcenie na co najmniej trzech kierunkach studiów.	Kolegium studiów jest jednostką organizacyjną Uniwersytetu, którą może stanowić samodzielna jednostka organizacyjna o statusie instytutu/która ma charakter organu doradczego.	Z perspektywy przedstawicielki interdyscyplinarnych studiów slawistycznych widzę największe ryzyko w powołaniu kolegium studiów decydującego o prawach dydaktycznych. Obecny program studiów slawistycznych jest unikalny na skalę europejską i wyjątkowy również na tle innych krajów słowiańskich. Wygląda zupełnie inaczej niż programy innych filologii, ponieważ studenci zaczynają naukę języka od podstaw, ale jednocześnie ze względu na bliskość językową rozumieją go już na drugim roku studiów na tyle, że są w stanie uczestniczyć w zajęciach w języku specjalności. Prawdopodobnie w kolegium studiów slawiści będą stanowić mniejszość i nie będą w stanie decydować o kształceniu w Instytucie Slawistyki Zachodniej i	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.

			<p>Południowej, a wypracowany obecnie program łączy tradycje badawcze, korzysta z ponad stuletnich doświadczeń i wyrasta z zainteresowań oraz kompetencji pracowników. Ten potencjał mogą zatracić kolegia zrzeszające różne kierunki i dążące do unifikacji. Dodatkowo pracownicy slawistyki mają bardzo dobrą współpracę z naukowcami z krajów, które badają i mogą lepiej planować dydaktykę również w wymiarze międzynarodowym. Od kilku już lat oferujemy przedmioty współprowadzone przez wizytujących profesorów.</p>	
16	<p>Powołanie kolegium studiów i przesunięcie uprawnień związanych z organizacją studiów z jednostek realizujących dydaktykę na ciało zewnętrzne pozbawi jednostki realizujące dydaktykę wpływu na jej kształt.</p>	<p>Jednostką organizacyjną Uniwersytetu, która organizuje kształcenie na wybranym kierunku studiów jest wydział lub instytut.</p>	<p>Pracownicy jednostek realizujących dydaktykę są najlepszymi specjalistami w danej dziedzinie i to przede wszystkim oni powinni mieć wpływ na kształt nauczania.</p>	<p>Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.</p>
16	<p>Kolegium studiów jest jednostką organizacyjną Uniwersytetu, która organizuje kształcenie na co najmniej trzech kierunkach studiów.</p>	<p>Nie proponuję nowego sformułowania, gdyż uważam, że kolegia studiów dla kilku kierunków studiów nie powinny być tworzone w uniwersytetach.</p>	<p>Uważam, że kształcenie na poziomie uniwersyteckim nie powinno być oddzielane od prowadzenia badań naukowych, które odbywają się w poszczególnych wydziałach uniwersytetu. Badania naukowe i jednocześnie kształcenie są w większości związane z dyscyplinami naukowymi reprezentowanymi na wydziałach uniwersytetu oraz z kierunkami studiów prowadzonymi przez wydziały. Nie wyklucza to badań interdyscyplinarnych oraz prowadzenia przez wydziały kierunków studiów obejmujących zbliżone lub różne dyscypliny (np. ekonomia i zarządzanie, ekonomia i matematyka, ekonomia i nauki polityczne, psychologia).</p>	<p>Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.</p>
16	<p>Wymóg 3 kierunków w ramach kolegium dydaktycznego jest nieuzasadniony.</p>	<p>Kolegia powinny być uzasadnione liczbą studentów i/lub merytorycznie.</p>	<p>Kolegia dydaktyczne powinny być utworzone w taki sposób, żeby ułatwić tworzenie wspólnych zajęć (cross-listing) lub wymianę nauczycieli dydaktycznych. Powinny też być takiej wielkości (liczebność studiujących), żeby mogły sprawnie funkcjonować pod jednym kierownictwem.</p>	<p>Przyjęte rozwiązanie prawne jest efektem przyjętego modelu.</p>
16	<p>Statut zakłada, że kolegia studiów są tworzone dla co najmniej 3 kierunków studiów co na zapobiec rozdrobnieniu kolegiów. Nie</p>	<p>Kolegium studiów jest jednostką organizacyjną Uniwersytetu, która organizuje kształcenie na co najmniej trzech</p>	<p>Przykładem są studia inżynieria obliczeniowa prowadzone przez ICM, które są całkowicie inne, pod względem treści, organizacji, rekrutacji czy osób prowadzących zajęcia od</p>	<p>Przyjęte rozwiązanie prawne jest efektem przyjętego modelu.</p>

	<p>zawsze jest to jednak możliwe ze względu na kierunki studiów prowadzone przez małe jednostki i nie wpisujące się w studia prowadzone przez jednostki większe. Z tego powodu w uzasadnionych przypadkach powinna istnieć możliwość tworzenia kolegiów obejmujących mniej niż 3 kierunki studiów.</p>	<p>kierunkach studiów. W uzasadnionych przypadkach kolegium studiów może obejmować mniejszą liczbę kierunków studiów.</p>	<p>innych studiów z dyscypliny informatyka. Włączenie tych studiów do jednego kolegium spowoduje że dla takiego kolegium studia staną się problemem ze względu na swoją odrębność. Trudno będzie je dostosować do innych studiów w kolegium, jednocześnie prowadzenie mocno różnych (zwłaszcza organizacyjnie) kierunków będzie problemem. Istnieje więc uzasadniona obawa że studia takie jak inżynieria obliczeniowa zostaną zamknięte by zmniejszyć obciążenia organizacyjne dla kolegium. Dodatkowo, w takiej sytuacji praktycznie wszystkie decyzje dotyczące studiów będą podejmowane poza jednostką która studia (takie jak inżynieria obliczeniowa) uruchomiła i prowadzi. W przypadku kolegium decydujący głos będą mieli przedstawiciele "dużej" jednostki, w skrajnym przypadku "mała" jednostka może nawet nie mieć przedstawiciela w radzie dydaktycznej.</p>	
<p>16 i kolejne</p>	<p>Stworzenie "kolegiów" do prowadzenia dydaktyki</p>	<p>Pozostawienie dydaktyki jako kompetencji wydziałów i instytutów</p>	<p>Wprowadzenie kolegiów dydaktycznych wprowadzi na UW wielowymiarową strukturę macierzową, w której jeden pracownik naukowo-dydaktyczny będzie miał nad sobą de facto trzech bezpośrednich przełożonych (szefa wydziału, rady dyscypliny i kolegium). Wyniki badań prowadzonych w naszej dyscyplinie (nauki o organizacji i zarządzaniu) jednoznacznie wykazują rozliczne wady i problemy stosowania tego typu struktury organizacyjnej. Nachodzące na siebie zobowiązania wobec różnych wymagań powodują wzrost kosztów transakcyjnych, spadek efektywności organizacji, rozproszenie władzy i odpowiedzialności skutkujące wzrastającą liczbą konfliktów organizacyjnych i utrudnieniami w procesie podejmowania decyzji. Skoro jesteśmy Uniwersytetem, to może respektujemy to, co nauka ma do powiedzenia na temat proponowanej struktury organizacyjnej zamiast forsować anty-naukowe rozwiązania?</p>	<p>Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.</p>

16, 17	Kolegium studiów jako jednostka prowadząca studia w tradycyjnych dziedzinach	Rezygnacja z par 16 i nowy pkt 2 (stary pkt drugi stanie się pkt.3) 3. Wydziały, których dotyczą prowadzone studia międzydziedzinowe delegują pracowników naukowo-dydaktycznych i dydaktycznych do pracy w kolegium studiów międzydziedzinowych, tak aby możliwe było osiągnięcie wymaganych regulacjami międzynarodowymi minimów dla uzyskania akredytacji dla prowadzonych studiów I i II stopnia w dziedzinie dominującej.	Jako osoba przez 5 lat (do X.2018) odpowiedzialna, a potem koordynująca prace nad uzyskaniem akredytacji międzynarodowych dla WZ UW pragnę zwrócić uwagę, że możliwe jest obok uzyskania akredytacji dla jednostek (bardziej prestiżowych i oczekiwanych na międzynarodowym rynku edukacyjnym), możliwe jest uzyskanie akredytacji dla programów, co w przypadku programów międzydziedzinowych będzie niezbędne do umiędzynarodowienia studiów. Jednostka akredytowana musi mieć samodzielność organizacyjną, finansową, programową i kadrową. Musi legitymować się własną kadrami - najczęściej to od min 20 do 25 osób z stopniem doktora. W przypadku dyscyplin i kierunków tradycyjnych najlepszą formą pozyskania akredytacji jest dotychczasowy wydział. Niestety jeśli uczelnia prowadzi też studia na kierunkach niebiznesowych to akredytacji podlega tylko jednostka dedykowana do prowadzenia studiów i badań w tej dziedzinie. Kilku znanym i prestiżowym uczelniom odmówiono akredytacji (Uniwersytet Ekonomiczny w Pradze, uczelnie niemieckie), bo studia były prowadzone na "poziomie uczelni" a nie jednostek biznesowych. Stąd nawet tak szacowne uczelnie jak University of Oxford czy University of Cambridge pozyskały akredytacje EQUIS dla swoich szkół biznesu (z resztą zupełnie niedawno - 2-3 lata temu). Nawet dla tak szacownych uczelni z pierwszej 10tki rankingów światowych brak akredytacji międzynarodowych był bardzo dolegliwy i ograniczał ich rozwój oraz uderzał w pozycję międzynarodową	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
18-19	Dydaktyka w szkołach doktorskich	Należy jasno sformułować zasady, na jakich promotorzy będą odbywać seminaria ze swoimi doktorantami.	Kto będzie organizował takie zajęcia i jak będzie rozliczane pensum dydaktyczne? W obrębie jednostki, czy szkoły doktorskiej? Łącznie?	Zostanie to doprecyzowane w odpowiednim regulaminie.
19 pkt 1 poz. 1	Kolizja odpowiedzialności jednostek za proces dydaktyczny	1) wykonywania na rzecz jednostek organizujących studia usługowej działalności dydaktycznej nie kolidującej jednak	Jako osoba odpowiedzialna za postępowania akredytacyjne na WZ UW i znająca zasady tych postępowań, pragnę zauważyć, że powstanie podobnych	Nie dostrzeżono opisywanej kolizji.

		z działalnością jednostek organizujących studia w zakresie określonym przez ewentualne międzynarodowe wymogi akredytacyjne;	<p>jednostek może w przyszłości doprowadzić do powstania dublujących się jednostek prowadzących studia na tych samych kierunkach np. dwa wydziały chemii czy dwa wydziały prawa. Sytuacja taka uniemożliwić może pozyskanie przez jednostki organizacyjne UW akredytacji międzynarodowych.</p> <p>Tych akredytacji jest bardzo wiele i ich pozyskanie będzie kluczowe dla sukcesu umiędzynarodowienia studiów na UW. Takie zapisy uniemożliwią ubieganie się o akredytacje jednostek UW (samo UW ze względu na międzydyscyplinowy i międzykierunkowy charakter nie może ubiegać się z sukcesem o akredytacje kierunkowe - musi być wydzielona jednostka odpowiedzialna za badania i prowadzenie studiów dla danego kierunku - tylko jedna na całej uczelni).</p> <p>Jednocześnie należy podkreślić, że ten wymiar umiędzynarodowienia jest jednym z celów MNiSW, które ma specjalny program dofinansowujący tego typu aktywność uczelni i UW już z niego korzysta (WZ UW).</p>	
Paragraf 19 punkt 4 i 5	Paragraf przewiduje możliwość powoływania ogólnouniwersyteckich jednostek organizacyjnych do prowadzenia na rzecz całej wspólnoty Uniwersytetu działalności o charakterze ogólnouczelnianym lub działalności gospodarczej, 5) prowadzenia przez Uniwersytet innych niż studia podyplomowe ogólnouniwersyteckich form kształcenia	. Uważam, że przepisy te są prawidłowe jedynie w stosunku do punktów 1-3 i proponuję usunięcie punktów 4 i 5 ze statutu.	<p>Prowadzenie działalności gospodarczej i/bądź innych niż studia podyplomowe form kształcenia przez specjalnie powoływane w tym celu jednostki stwarza ryzyko wydzielenia działalności, pozwalającej na pozyskiwanie środków na finansowanie celów statutowych, i pozbawienie wydziałów możliwości rozwoju w tym zakresie.</p> <p>Uważam, że w celu kontroli jakości i zapewnienia koniecznej spójności celów działania rektor nie powinien mieć swobody powoływania takich jednostek i ich kierownictwa.</p>	Przepis w aktualnym brzmieniu uwzględnia wszystkie rodzaje jednostek organizacyjnych oraz ich specyfikę.
21	Przepis mówi o trybie tworzenia i przekształcania jednostki administracji Uniwersytetu. Natomiast nie mówi nic o tym, jakie realizuje cele i zadania, czy tylko ogólnouniwersyteckie i te związane z obsługą władz, czy też wszystkie inne. Nie jest jasne czy pod pojęciem jednostka	Należy rozważyć rozszerzenie przepisu w podobnym schemacie jak dla pozostałych typów jednostek opisanych w paragrafach od 15 do 20, poprzez określenie czym jest jednostka organizacyjna administracji Uniwersytetu i jakie wykonuje zadania. Należałoby też określić ramy/wielkość jednostki	Zdefiniowanie pojęcia jednostki organizacyjnej administracji Uniwersytetu lub zmiana jej nazwy jest niezbędne dla uzyskania jednoznaczności w interpretowaniu przepisu.	Zmodyfikowano odpowiednie przepisy.

	administracji Uniwersytetu należy rozumieć również administrację na wydziale i w pozostałych typach jednostek.	organizacyjnej administracji, ponieważ każde tworzone nawet najmniejsze samodzielne stanowisko w administracji z automatu będzie traktowane jako odrębna jednostka organizacyjna administracji, co będzie wiązało się ze zmianą struktury organizacyjnej. Sugeruje się zastosowanie nazwy administracja ogólnouniwersytecka, w jej strukturze może być zarówno obsługa organów UW jak i biura powołane do wykonania zadań, które nie są realizowane w żadnej z innych typów jednostek organizacyjnych Uniwersytetu określonych w projekcie Statutu.		
21	zmiana redakcyjna	§ 21 Jednostki organizacyjne Uniwersytetu, o których mowa w § 11 ust. 1 pkt 6, tworzy, przekształca i likwiduje Rektor z własnej inicjatywy lub na wniosek kanclerza.	Konsekwencja wprowadzenia do statutu stanowiska kanclerza.	Uwaga uwzględniona.
21	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji	jeśli ma to być ewentualna propozycja to w takim razie nie powinna być obowiązkowa	j.w.	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje miałyby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
22	jest : 1. Na Uniwersytecie działa system biblioteczno-informacyjny, do którego należą Biblioteka Uniwersytecka w Warszawie, zwana dalej „BUW”, jako biblioteka główna, filie BUW oraz biblioteki umieszczone w innych jednostkach organizacyjnych Uniwersytetu.	Na Uniwersytecie działa system biblioteczno-informacyjny, do którego należą Biblioteka Uniwersytecka w Warszawie, zwana dalej „BUW”, jako biblioteka główna, filie BUW oraz biblioteki innych jednostek organizacyjnych Uniwersytetu.	Proponowany zapis paragrafu 22 pkt 1 "biblioteki umieszczone w innych jednostkach organizacyjnych Uniwersytetu" sugeruje, że biblioteki wydziałowe nie są częścią wydziału.	Aktualne brzmienie przepisu odzwierciedla aktualną strukturę systemu biblioteczno-informacyjnego.
22	Zmiana zapisu ust. 1	1. Na Uniwersytecie działa system biblioteczno-informacyjny, do którego należą Biblioteka Uniwersytecka w Warszawie, zwana dalej "BUW", jako biblioteka główna, filie BUW oraz biblioteki	Biblioteki innych jednostek organizacyjnych UW są oczywiście umieszczone w tych jednostkach (choć w przyszłości wcale nie musi tak być). Za to filie BUW mogą być umieszczone (i zapewne będą) w innych jednostkach organizacyjnych.	Aktualne brzmienie przepisu odzwierciedla aktualną strukturę systemu biblioteczno-informacyjnego.

		innych jednostek organizacyjnych Uniwersytetu.		
22	§ 22 1. Na Uniwersytecie działa system biblioteczno-informacyjny, do którego należą Biblioteka Uniwersytecka w Warszawie, zwana dalej „BUW”, jako biblioteka główna, filie BUW oraz biblioteki umieszczone w innych jednostkach organizacyjnych Uniwersytetu.	filie BUW oraz biblioteki innych jednostek organizacyjnych Uniwersytetu.	Proponowany zapis z paragrafie 22 " filie BUW oraz biblioteki umieszczone w innych jednostkach organizacyjnych" sugeruje, że biblioteki wydziałowe pozostają poza strukturą wydziałów.	Aktualne brzmienie przepisu odzwierciedla aktualną strukturę systemu biblioteczno-informacyjnego.
22 ust. 3	Uniwersytet przetwarza następujące dane osobowe osób korzystających z systemu: imię, nazwisko, nr PESEL, numer dowodu osobistego lub paszportu	Uniwersytet przetwarza następujące dane osobowe osób korzystających z systemu: imię, nazwisko, nr PESEL, numer dowodu osobistego lub paszportu [...] pod warunkiem zapewnienia pełnego bezpieczeństwa i szyfrowania przetwarzanych danych.	Obecnie bezzasadnie Uniwersytet wymaga logowania numerem PESEL do niezabezpieczonych odpowiednio systemów, poza USOS-em także do panelu administrowania stronami jednostek na platformie Wordpress.	Przepis odpowiada postanowieniom ustawy i spełnia wymogi w niej określone.
paragraf 22, punkt 1	Punkt 1. W projekcie statutu zaproponowano zapis " Na Uniwersytecie działa system biblioteczno-informacyjny, do którego należą Biblioteka Uniwersytecka w Warszawie, zwana "BUW", jako biblioteka główna, filie BUW oraz biblioteki umieszczone w innych jednostkach organizacyjnych Uniwersytetu". Punkt 4.	paragraf 22, punkt 1. Na Uniwersytecie działa system biblioteczno-informacyjny, do którego należą Biblioteka Uniwersytecka w Warszawie, zwana "BUW", jako biblioteka główna, oraz biblioteki innych jednostek organizacyjnych Uniwersytetu.	Wydaje się zbędne, rozróżnienie BUW-u na bibliotekę główną i filie BUW-u. Nazwa BUW, jako jednostka UW obejmuje zarówno bibliotekę główną mieszcząca się na ul. Dobrej, jak również filie BUW-u powstałe z przejętych bibliotek (oddane przez instytutu, cz wydziały). Również wydaje się nieistotne słowo "umieszczone w" .	Aktualne brzmienie przepisu odzwierciedla aktualną strukturę systemu biblioteczno-informacyjnego.
24	Proponuję przeniesienie zapisu § 56 ust. 2 pkt. 1 do § 24 ust. 1 (dotyczy rad wydziałów) oraz § 58 ust. 1 do § 24 ust. 2 (dotyczy dziekanów)	§ 24 ust. 1: Organami kolegialnymi Uniwersytetu są: Rada Uczelni, Senat, rady naukowe dyscyplin, Rada Naukowa Dziedzin, Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia oraz rady wydziałów. § 24 ust. 2: Organami jednoosobowymi Uniwersytetu są Rektor oraz dziekani.	Zachowanie autonomii wydziałów jest warunkiem koniecznym do obrony posiadanych przez Wydział Zarządzania akredytacji międzynarodowych oraz uzyskania kolejnych. Dzięki nim nie tylko wzmacniamy istotnie pozycję konkurencyjną Wydziału wśród krajowych i zagranicznych uczelni biznesowych, ale również pozycję całego UW. Utrata akredytacji zaowocuje nie tylko zmarnowaniem wieloletniego trudu i wysiłku pracowników WZ mocno zaangażowanych w podniesienie jakości usług do wymaganego przez audytorów	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.

			poziomu, ale także zmarnotrawieniem poniesionych nakładów organizacyjnych i finansowych.	
24	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów	?	inaczej stracimy ważne akredytacje - centralizacja decyzji nie jest najlepszą formą zarządzania	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	nadanie statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji	.	Niektóre wydziały ciężko pracowały na uznanie, które dostają w środowisku międzynarodowym. Obecne zmiany spowodują utratę akredytacji, co oznacza również obniżenie statusu uniwersytetu jako całości.	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	nadanie statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji	Nadanie statutu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów.	Celem nadania statutu organom Uniwersytetów może skutkować utratą akredytacji zdobytych przez wydziały.	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji ,	obowiązkowa i ewentualna jednocześnie?	w przeciwnym razie tracimy akredytację EQUIS i AMBA, przerywamy także proces starania się o AACSB.	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	Dziekan oraz Rada Wydziału muszą pozostać samodzielnym organem i zachować rozsądne obszary samorządności.	Bieżące brzmienie statutu jest ok	.	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	Nadanie statusu organów Uniwersytetów dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji.	Przepis powinien być sformułowany w ten sposób, aby kompetencje w/w pozostały nienaruszone.	Akredytacje są kluczowe, pozwalają m.in. na bliską współpracę z innymi jednostkami dydaktycznymi i rozpoznawalność w świecie akademickim na arenie międzynarodowej.	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	Nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i Radom wydziałów	Ewentualna więc nieobowiązkowe.	Jako jeden z argumentów można podać utratę ciężko zdobytych akredytacji	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.

24	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu utrzymania międzynarodowych akredytacji	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	ORGANY UNIWERSYTETU	Dlaczego propozycja jest jako wymaganie?	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	Nadanie statusu organów Uniwersytetu dziekanom i Radom Wydziałów	Dziekan i Rada Wydziału powinny mieć pozostawione dotychczasowe kompetencje	Jeśli zabrane zostaną dotychczasowe kompetencje Wydziały jako Strategiczne Jednostki Biznesu nie będą mogły prowadzić działalności wspierającej Uniwersytet, utracone zostaną akredytacje, które pieczołowicie były pozyskiwane w ostatnich latach. Cała praca dziesiątek ludzi pójdzie na marne.	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	Organami kolegialnymi Uniwersytetu są: Rada Uczelni, Senat, rady naukowe dyscyplin, Rada Naukowa Dziezin oraz Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia.	Organami kolegialnymi Uniwersytetu są: Rada Uczelni, Senat, rady naukowe dyscyplin, Rada Naukowa Dziezin, Rada Wydziału, Dziekan Wydziału oraz Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia.	Uważam, że obecna struktura podziału na Wydziały powinna być zachowana wraz z funkcjonowaniem Rad Wydziału oraz Dziekanami, którzy byliby wybierani przez Radę Wydziału. Są to organy, które najlepiej się orientują w potrzebach danej dziedziny naukowej i możliwościach zarządzania nimi.	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	Organami kolegialnymi Uniwersytetu są: Rada Uczelni, Senat, rady naukowe dyscyplin, Rada Naukowa Dziezin oraz Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia.	Organami kolegialnymi Uniwersytetu są: Rada Uczelni, Senat, rady naukowe dyscyplin, Rada Naukowa Dziezin, Wydział, Rada Wydziału oraz Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia.	Uważam, że wydziały oraz rady wydziałów powinny mieć status organów Uniwersytetu w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji.	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia,	-	-	Zmodyfikowano zaproponowane przepisy uwzględniając specyfikę jednostek wydziałowych.
24	* 24 Projektu Statutu UW	Nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia	Taka decyzja będzie miała pozytywny wpływ na jakość kształcenia.	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym

		utrata ciężko zdobytych akredytacji		organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów	Skoro ewentualna propozycja, to nie powinna być obowiązkowa	uniknięcie utraty ciężko zdobytych akredytacji	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji ,	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji ,	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów	Organami kolegialnymi Uniwersytetu są: Rada Uczelni, Senat, rady naukowe dyscyplin, Rada Naukowa Dziedzin, Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia, dziekani i rady wydziałów	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów ma m.in na celu uniknięcie utraty zdobytych akredytacji, które mają istotne znaczenie w umiędzynarodowieniu Uczelni co jest jednym z celów reformy	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	nadanie statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów	brak	uniknięcie utraty ciężko zdobytych akredytacji	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	status organów	powinien zostać nadany status organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji np ACCA	powinien zostać nadany status organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji np ACCA	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	zachowanie autonomii	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji	Zachowanie autonomii Wydziału jest warunkiem koniecznym zachowania akredytacji międzynarodowych, dzięki którym wyższa jest pozycja konkurencyjna wśród krajowych i europejskich uczelni biznesowych. Utrata akredytacji międzynarodowych oznaczałaby utratę nakładów organizacyjnych i finansowych, obejmujących grant MNiSW.	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	konieczność nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów	nadanie statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów	przez wiele lat Wydziały walczyły o pozyskanie akredytacji, które są warunkiem brzegowym współpracy międzynarodowej i	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym

			konkurencyjności w obszarze pozyskiwania najlepszych studentów; Celem nadrzędnym jest uniknięcie utraty ciężko zdobytych, kosztownych akredytacji!	organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	Organem UW powinny też być dziekani	Brak	Zapewni to pewien rodzaj autonomii wydziałom, które powinny posiadać też kompetencje kształcenia. Jest to autonomia w dobrym tego słowa znaczeniu, ponieważ każdy wydział ma pewien wieloletni dorobek naukowy czy dydaktyczny który powinien utrzymać i pracować nad dalszym rozwojem	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	Nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji	Organami kolegialnymi Uniwersytetu są: Rada Uczelni, Senat, rady naukowe dyscyplin, Rada Naukowa Dziedzin, Rada Wydziału (lub Dziekan) oraz Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia.	Zachowanie choć częściowe kompetencji Radom Wydziału, dziekanom pozwoli na utrzymanie m.in zdobytych w ostatnich 2 latach akredytacji międzynarodowych. Zmian formuły na tym etapie mogłoby mieć konsekwencji prestiżowe, utraty zaufania wśród Studentów, którzy przyszli z tego powodu na nasze studia oraz budzić wątpliwości ze względu na dyscyplinę finansów publicznych (na zdobycie tych akredytacji zostały wydatkowane środki publiczne w dość znaczącej wysokości).	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji	-	Utrata akredytacji oznaczałaby zmarnowanie dotychczasowego wysiłku poniesionego w ostatnich latach	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów	N/A	np. w celu uniknięcia utraty ciężko zdobytych, międzynarodowych akredytacji, które zwiększają prestiż całego Uniwersytetu	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	x	nadanie statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji	x	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji	ewentualna' - więc nie dodaję.	Jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą Uniwersytetu - rozczłonkowanie struktur organizacyjnych, powodujące wiele podległości służbowych jest błędem.	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.

24	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów	Rady Wydziału i Dziekan są organami Uniwersytetu Warszawskiego	1. Duże zróżnicowanie społeczności akademickiej (różne dziedziny i dyscypliny naukowe) utrudnia centralizację 2. Uniwersytet nie jest korporacją 3. Niektóre wydziały mają unikalne zasoby, m.in akredytację międzynarodowe, które została utracone w przypadku centralizacji.	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	Organy Uniwersytetu	Nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji.	j.w.	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów	propozycja jest ewentualna	jest niezbędne w celu m.in. utrzymania zdobytych akredytacji międzynarodowych na Wydziale Zarządzania UW, a tym samym wzrostu w przyszłości prestiżu Wydziału	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	Nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji	Zakładam, że skoro jest to ewentualna propozycja to nie muszę jej uzupełniać :)	W proces akredytacji zaangażowanych było mnóstwo pracowników i studentów. Uzyskane akredytacje wyróżniają nas na tle konkurencji. Koszty pracy były ogromne, a szkoda byłoby to zaprzepaścić.	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	nadanie statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów	j/w	Niniejszy przepis służyć ma zachowaniu autonomii i specyfiki poszczególnych wydziałów a co za tym idzie podtrzymanie wysokiej jakości i efektywności ich działań w zakresie prowadzonej dydaktyki, badań i innych aktywności wpływających na renomę UW. Zapobiegnie też pośrednio utracie ciężko zdobytych akredytacji międzynarodowych, które podnoszą znaczenie poszczególnych jednostek i całego uniwersytetu na forum uczelni w Polsce i za granicą.	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji	.	upodmiotowienie i większa zdolność do koncentracji na wyzwaniach czasu i konkurencji	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów	brak	uniknięcie utraty zdobytych akredytacji	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu

				kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji	Rada Wydziału i Dziekan posiadają status organu Uniwersytetu Warszawskiego	1. Wykorzystanie unikalnych zasobów, jakimi dysponują poszczególne Wydziały, m.in. posiadanych akredytacji międzynarodowych. 2. Dostosowanie zasad funkcjonowania Uniwersytetu do różnorodności społeczności akademickiej.	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	kompetencje organów	nadanie statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów	pozwole na utrzymanie dorobku i odrębności rynkowej/marketingowej dobrych jednostek	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. utraty ciężko zdobytych akredytacji	skoro ewentualna, to czemu punkt oznaczony * ?	rozcłonkowanie struktur organizacyjnych powodujące wiele podległości służbowych jest błędem	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	nadanie statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów	nadanie statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów	w celu m.in. uniknięcia utraty posiadanych akredytacji	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji ,	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji ,	Jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą uniwersytetu-rozcłonkowanie struktur organizacyjnych, powodujące wiele podległości służbowych jest błędem	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji ,	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji ,	Jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą uniwersytetu-rozcłonkowanie struktur organizacyjnych, powodujące wiele podległości służbowych jest błędem	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	Nadanie statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji	"Ewentualna propozycja" sugeruje brak obligatoryjności odpowiedzi - odpowiedź nie powinna być obowiązkowa.	Jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą uniwersytetu - rozcłonkowanie struktur organizacyjnych, powołujące wiele podległości służbowych jest błędem.	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia	Skoro ewentualna propozycja, to nie powinna być obowiązkowa :)	Jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą uniwersytetu - rozcłonkowanie	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym

	utrata ciężko zdobytych akredytacji,		struktur organizacyjnych, powodujące wiele podległości służbowych jest błędem.	organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	Projekt Statutu nie przewiduje, że organami Uniwersytetu będą Rady Wydziału i Dziekani	W ust. 1 należy dodać Radę Wydziału, w ust. 2 należy dodać Dziekana Wydziału	Rada Wydziału i Dziekan ze statusem organu Uniwersytetu będą lepiej wypełniać podstawowe obowiązki uniwersyteckie, polegające na dbaniu o jakość badań i kształcenia w ramach danej dyscypliny naukowej. Ponadto zwiększy to odpowiedzialność społeczności Wydziału za funkcjonowanie Wydziału w innych sferach.	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małyby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji	-	-	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małyby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	nadania statusu organów dziekanom i radom wydziałów	uzupełnienie w zakresie postulowanym powyżej	Pozbawienie tych ciał statusu organów Uniwersytetu może przekreślić ich dotychczasowy dorobek w tym zdobyte akredytacje.	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małyby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	Nadanie statusu organów Uniwersytetu, w tym dziekanom i radom wydziału.	Nadanie statusu organów Uniwersytetu, w tym dziekanom i radom wydziału.	Taki zapis zapewnia autonomię Wydziałów, co jest zgodne z zasadą bezpośredniej i powszechnej demokratyzacji, która jest podstawą działania społeczności w Polsce. Ponadto zachowanie autonomii Wydziałów jest warunkiem koniecznym uzyskania i zachowania przez Wydział Zarządzania akredytacji międzynarodowych, które wzmacniają konkurencyjność na rynku uczelni biznesowych na świecie, a zwłaszcza w Europie. Brak zaś autonomii Wydziału spowoduje marnotrawstwo dotychczas poniesionych nakładów.	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małyby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	Brak określenia dziekanów oraz wydziałów jako organów Uniwersytetu - problemy z akredytacjami międzynarodowymi	1. Organami kolegialnymi Uniwersytetu są: Rada Uczelni, Senat, rady wydziałów, rady naukowe dyscyplin, Rada Naukowa Dzielin oraz Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia. 2. Organami jednoosobowymi Uniwersytetu są Rektor i dziekani wydziałów 3. Organami wyborczymi	Samodzielność w kreowaniu władz i polityki jednostki akredytowanej jest warunkiem niezbędnym udzielenia akredytacji. Polityka powinna być zgodna z polityką uczelni, ale odpowiednio zmodyfikowana by odzwierciedlić potrzeby jednostki oraz prowadzonych przez nią badań i programów studiów. Organ akredytujący musi być pewny komu nadaje akredytację i kto będzie odpowiadał za realizację jego zaleceń. Z problemem tym zetknie się każda	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małyby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.

		Uniwersytetu są Kolegium Elektorów do Wyboru Rektora oraz wydziałowe kolegia elektorskie dla wyboru dziekanów.	jednostka UW, która dla pozyskania kandydatów na studia będzie starała się pozyskać akredytację w swojej dyscyplinie.	
24	statut organów Uniwersytetu	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów akredytacji ,	proponowane rozwiązanie które zakłada, że jedynym organem Uniwersytetu jest jego Rektor stanowi radykalny odwrót od demokratycznych i samorządowych tradycji środowisk akademickich i stanowi kopię regulacji jakie pojawiły się w 1982 w okresie stanu wojennego po stłumieniu przez dyktaturę komunistyczną Jaruzelskiego ruchu solidarność.	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	Rady Wydziału i Dziekani	Nadanie statusu organów UW dziekanom i radom wydziałów	Umożliwi zachowanie specyfiki i konkurencyjności dla poszczególnych Wydziałów UW jak też przyczyni się bezpośrednio do wysokiej jakości zarządzania podległymi jednostkami	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	nadanie statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji	do opracowania	Akredytacje, zwłaszcza te najbardziej prestiżowe, służą wydziałom, ale i uniwersytetowi. Warto zadbać o ich utrzymanie, biorąc pod uwagę, ile środków pieniężnych i wysiłku organizacyjnego kosztowało ich zdobycie	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko zdobytych akredytacji	Zmiany w statucie powinny służyć w stopniu możliwym na podstawie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, autonomii i specyfiki poszczególnych wydziałów, co stanowi warunek konieczny do uzyskania i zachowania przez Wydział Zarządzania akredytacji międzynarodowych istotnie wzmacniających międzynarodową i krajową pozycję konkurencyjną Wydziału.	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
24---	nadania statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów w celu m.in. uniknięcia utraty ciężko	58--- nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów,	- &37 - wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW. - & 58--- nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.

zdobytych akredytacji , 24.1 i 24.2	paragraf 24 określa organy Uniwersytetu pomijając Rady Wydziałów oraz Dziekanów	1. Organami kolegialnymi Uniwersytetu są: Rada Uczelni, Senat, rady naukowe dyscyplin, Rada Naukowa Dziedzin, Rady Wydziałów oraz Uniwersytecka Rada ds. Kształcenia. 2. Organami jednoosobowymi Uniwersytetu są Rektor i Dziekani Wydziałów	Sprawność zarządzania Wydziałami wymaga lepszego ukonstytuowania pozycji Dziekanów i Rad Wydziałów, tzn. przyznania im statusu Organów.	Przepis w aktualnym brzmieniu odpowiada regulacjom ustawy. Nie jest także jasne jakie kompetencje małby być przypisane tym organom, tak aby nie powodować sporu kompetencyjnego wynikającego z prawa administracyjnego.
25	skład Rady ds. Kształcenia	powinni wchodzić do niej także przedstawiciele wszystkich dyscyplin i/lub wydziałów	Powyższa propozycja jest wspólnym stanowiskiem społeczności Instytutu Socjologii UW	Aktualny skład zapewnia sprawność decyzyjną, a jednocześnie odpowiednią reprezentację podmiotów zaangażowanych w prowadzenie dydaktyki.
25 pkt 3.	Co w sytuacji kiedy senator staje się Rektorem? oraz co przepis o Senacie (istotny) robi w rozdziale o organach.	usunięcie punktu 3 i umieszczenie go tam gdzie mowa jest o organizacji Senatu.	§25 nie rozstrzyga jednej kwestii tj. sytuacji kiedy członek Senatu staje się Rektorem UW. Czy znaczy to, że kończy on swój mandata jako członek Senatu i staje się członkiem z faktu bycia Rektorem? czy jednocześnie jest członkiem Senatu i jest w nim również jako Rektor (2 w jednym). Brakuje tutaj jednoznaczności, albo punkt 3 jest w niewłaściwym miejscu bo co ma się Senat do Rozdziału o organach. Fakt braku możliwości kandydowania więcej niż dwa razy jest istotny z punktu widzenia Senatu i nie wiem dlaczego ten przepis znajduje się w §25 jeżeli a) Senat nie jest organem UW b) ten rozdział w ogóle o nim nie stanowi c) temat (istotny) Senatu poruszony jest wyłącznie w §25 pkt 3.	Kalendarz wyborczy oraz kolejność przeprowadzania wyborów uniemożliwia taką sytuację.
25 ust 2 i 3	potencjalny problem ingerencji treści Projektowanego Statutu w materię ustawową poprzez zawężenie treści Art. 26 ust 2 oraz Art. 30 ust 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce	"Ta sama osoba nie może pełnić funkcji Rektora dłużej niż przez dwie kolejne kadencje"	Treść § 25 ust 2 i 3 Projektowanego Statutu ingeruje w materię ustawową poprzez zawężenie treści Art. 26 ust 2 oraz Art. 30 ust 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce poprzez sformułowanie; „ Ta sama osoba nie może pełnić funkcji Rektora dłużej niż przez dwie kolejne pełne kadencje.” oraz podobnie w „Ta sama osoba nie może być członkiem Senatu dłużej niż przez dwie kolejne pełne kadencje.(...) „ Ustawa nie posługuje się pojęciem „pełnej kadencji” a jedynie kadencji – jedyne ograniczenia ustawowe	

			terminu trwania kadencji organów wskazanych w ustawie znajdują się w Art. 26 ust 2 zd. drugie cyt. Ustawy i nie jest możliwe modyfikowanie tego okresu Statutem jako aktem niższej rangi. Reasumując propozycja rozważenia wykreślenia z § 25 ust 2 i 3 Projektowanego Statutu sformułowania „pełnej „	
27 (między innymi)	Kworum wymagane do wyboru członków Rady Uczelni.	"[...] podjętej większością 2/3 statutowej liczby członków Senatu w obecności co najmniej 2/3 (albo w przedziale 65-70%?) statutowej liczby jego członków"	Zapis obecny - o podejmowaniu decyzji większością 2/3 głosów przy kworum połowy liczby statutowych członków - według mnie nie stwarza możliwości podejmowania decyzji transparentnych. Podjęcie decyzji o wyborze członka Rady Uczelni wymaga zaledwie 33,3% głosów Senatu - to bardzo daleko do obiektywnej i bezwzględnej większości. Sytuacja podobna jak w wyborach - czy można mówić, że władza otrzymała legitymizację społeczną, jeśli frekwencja przy urnach wyniosła ledwie 45%? Uważam, że należałoby zwiększyć kworum. Sytuacją pożądaną byłoby zwiększenie go do 75%, ponieważ wówczas wymagane 2/3 oznaczałoby 50% głosów wszystkich członków statutowych Senatu. Zdaję sobie jednak sprawę, że realia bywają różne, więc zaproponowałam kworum 2/3 członków. Moja uwaga dotyczy innych podobnych zapisów, wymieniony paragraf podałam jako przykładowy.	Uwagę uwzględniono.
29	Błędne przywołanie przepisu.	W par. 29 ust. 2 jest zapis, że warunek, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, może być spełniony w chwili rozpoczęcia kadencji. Prawdopodobnie chodzi o warunek określony w ust. 1 pkt 3.	W paragrafie 29. nie ma ust. 2 pkt 3. Warunek określony w ust. 1 pkt 3 stanowi, że osoba jest "zatrudniona na Uniwersytecie jako podstawowym miejscu pracy na stanowisku profesora lub profesora uczelni".	Uwaga uwzględniona.
29, ust.1, pkt 2	wymagania pod adresem rektora	mająca tytuł profesora	Prestiż i pozycja rektora wymaga, aby był on profesorem "tytułarnym"	Aktualna propozycja odpowiada dotychczasowej praktyce na Uniwersytecie.
30	Wybory indykacyjne to relikty minionego systemu, który nie zapewni wyłonienia optymalnego kandydata, niezależnie, czy chodzi o stanowisko rektora, czy dziekana wydziału.	Postuluję, aby rada uczelni ogłaszała otwarty konkurs na rektora. Oceny zgłoszeń dokonuje komitet nominacyjny powołany przez Senat. Komitet nominacyjny przedstawia krótką listę kandydatów, np. 3 nazwiska.	Poszerzenie grupy kandydatów zwiększa szansę na znalezienie kandydata optymalnego.	Tryb pracy Rady Uczelni będzie uregulowany w Regulaminie Rady Uczelni.

		Kolegium Elektorów dokonuje wyboru.		
31 ust. 1	1.W skład Senatu wchodzi:1)Rektor, jako przewodniczący;2)przedstawiciele :a)profesorów i profesorów uczelni w liczbie 28osób,b)pozostałych pracowników Uniwersytetu w liczbie 15osób, w tym 12nauczycieli akademickich zatrudnionych na stanowiskach innych niż wymienione w lit. a oraz trzech pracowników Uniwersytetu niebędących nauczycielami akademickimi, c)doktorantów i studentów w liczbie 11 osób	W skład Senatu wchodzi:1)Rektor, jako przewodniczący; 2)przedstawiciele:a)profesorów i profesorów uczelni w liczbie 20 osób, b)pozostałych pracowników Uniwersytetu w liczbie 25 osób, w tym 18 nauczycieli akademickich zatrudnionych na stanowiskach innych niż wymienione w lit. a oraz 7 pracowników Uniwersytetu niebędących nauczycielami akademickimi, c)doktorantów w liczbie 5 osób i studentów w liczbie 4 osób	W zaproponowanym w wysłanym nam statucie składzie senatu niedocenieni są pracownicy poniżej stopnia profesora oraz pracownicy niebędący nauczycielami (w tym zatrudnieni na stanowiskach badawczych!) w stosunku do nadreprezentacji studentów i doktorantów. Skład senatu powinien odzwierciedlać proporcje pomiędzy różnymi grupami pracowników i ich doświadczenie w pracy na uniwersytecie. Nauczyciele niebędący profesorami mają często najbardziej aktualne spojrzenie na badania i dydaktykę, więcej pomysłów.	Proponowane zmiany nie są zgodne z ustawą, w szczególności w odniesieniu do gwarantowanych ustawą 20% dla studentów i doktorantów.
32	umożliwienie wszystkim Radom Dyscyplin zgłaszania kandydatów na rektora i kandydatów do Senatu	?	Wszystkie dyscypliny powinny mieć równe szanse	Aktualna propozycja odpowiada dotychczasowej praktyce na Uniwersytecie. Ponadto odpowiednią reprezentację zapewnia skład Kolegium Elektorów.
32	umożliwienie wszystkim Radom Dyscyplin zgłaszania kandydatów na rektora i kandydatów do Senatu	.	równe szanse reprezentacji interesów wszystkich dyscyplin	Aktualna propozycja odpowiada dotychczasowej praktyce na Uniwersytecie. Ponadto odpowiednią reprezentację zapewnia skład Kolegium Elektorów.
32	Umożliwienie wszystkim Radom Dyscyplin zgłaszania kandydatów na rektora i kandydatów do Senatu	Wszystkie Rady Dyscyplin mają możliwość zgłaszania kandydatów na rektora i kandydatów do Senatu.	Taki przepis umożliwiłby równą szansę na reprezentację interesów wszystkich dyscyplin.	Aktualna propozycja odpowiada dotychczasowej praktyce na Uniwersytecie. Ponadto odpowiednią reprezentację zapewnia skład Kolegium Elektorów.
32	Zatrudnienie na stanowisku profesora uczelni nie powinno różnicować kurii elektorskich samodzielnych pracowników naukowych, szczególnie że w żaden sposób nie jest wyróżnione posiadanie tytułu naukowego	1) z grupy profesorów – po jednym elektorze na każdym rozpoczętych siedmiu członków tej grupy; 2) z grupy doktorów habilitowanych – po jednym elektorze na każdym rozpoczętych dwunastu członków tej grupy; 3) z grupy innych nauczycieli akademickich – po jednym elektorze na każdym rozpoczętych czterdziestu członków tej grupy; 4) z grupy pracowników niebędących nauczycielami akademickimi – po jednym	W sytuacji, gdy ustawa utrzymuje tytuł profesora i habilitację, nie ma powodu uprzywilejowywać tylko ze względu na zatrudnienie na stanowisku profesora uczelni, szczególnie że wszystkie inne obowiązki (promowanie doktorów, udział w radach dyscyplin itd.) nakładane są ze względu na stopień, a nie zatrudnienie.	Ustawa w wielu przypadkach zrównuje prawa profesorów i profesorów uczelni.

		elektorze na każdym rozpoczętych stu dwudziestu członków tej grupy.		
32	Umożliwienie wszystkim Radom Dyscyplin zgłaszania kandydatów na rektora i kandydatów do Senatu	?	równe szanse reprezentacji interesów wszystkich dyscyplin	Aktualna propozycja odpowiada dotychczasowej praktyce na Uniwersytecie. Ponadto odpowiednią reprezentację zapewnia skład Kolegium Elektorów. W przedstawionej propozycji członków Senatu wybierają m.in. pracownicy w poszczególnych dyscyplinach.
32	umożliwienie wszystkim Radom Dyscyplin zgłaszania kandydatów na rektora i kandydatów do Senatu	ewentualna' - więc nie dodają.	równe szanse reprezentacji interesów wszystkich dyscyplin	Aktualna propozycja odpowiada dotychczasowej praktyce na Uniwersytecie. Ponadto odpowiednią reprezentację zapewnia skład Kolegium Elektorów. W przedstawionej propozycji członków Senatu wybierają m.in. pracownicy w poszczególnych dyscyplinach.
32	x	umożliwienie wszystkim Radom Dyscyplin zgłaszanie kandydatów na Rektora i kandydatów do Senatu	równe szanse reprezentacji interesów wszystkich dyscyplin	Aktualna propozycja odpowiada dotychczasowej praktyce na Uniwersytecie. Ponadto odpowiednią reprezentację zapewnia skład Kolegium Elektorów. W przedstawionej propozycji członków Senatu wybierają m.in. pracownicy w poszczególnych dyscyplinach.
32	Zgłaszanie kandydatów na Rektora i do Senatu	Umożliwienie wszystkim Radom Dyscyplin zgłaszania kandydatów na rektora i kandydatów do Senatu.	Równe szanse reprezentacji interesów wszystkich dyscyplin.	Aktualna propozycja odpowiada dotychczasowej praktyce na Uniwersytecie. Ponadto odpowiednią reprezentację zapewnia skład Kolegium Elektorów. W przedstawionej propozycji członków Senatu wybierają m.in. pracownicy w poszczególnych dyscyplinach.
35	"W celu wykonywania zadania, o którym mowa w ust. 1 pkt 13, Rektor może zawieszać lub uchylać rozstrzygnięcia lub uchwały podejmowane przez władze jednostek organizacyjnych Uniwersytetu, naruszające przepisy prawa lub postanowienia Statutu, albo sprzeczne ze strategią Uniwersytetu." Wydaje mi się, że sformułowanie "sprzeczne ze strategią Uniwersytetu" jest dość nieostre i otwiera drzwi do uchylania uchwał.	Być może warto wskazane sformułowanie po prostu usunąć. Doprecyzowanie nie przychodzi mi na myśl. Może ewentualnie warto wprowadzić przynajmniej konieczność zasięgnięcia opinii Senatu w takim wypadku, albo jakieś inne dodatkowe kryterium.	Niejasne kryteria uchylania uchwał nie naruszających przepisów wyższego rzędu wydają się dość oczywistym problemem.	Aktualna propozycja odpowiada dotychczasowej praktyce na Uniwersytecie.

35 ust 5 , § 3 ust 3 w związku z § 2	Treść §35 ust 5 Projektu Statutu UW nie uwzględnia podstawowej zasady ustawowej dwuinstancyjności postępowania wyrażonej w Art. 78 Konstytucji RP, której uzupełnieniem są także art. 15 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w szczególności treść ustawy generycznej tj. w Art. 23. ust 4, ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce(Dz. U. z 2018 r. poz. 1668, 2024, 2245, z 2019 r. poz. 276, 447, 534, 577.).	Poprawna treść §35 ust 5 Projektu Statutu powinna brzmieć „W celu wykonywania zadania, o którym mowa w ust. 1 pkt 13, Rektor może w drodze decyzji zawieszać lub uchylać rozstrzygnięcia lub uchwały podejmowane przez władze jednostek organizacyjnych Uniwersytetu, naruszające przepisy prawa lub postanowienia Statutu, albo sprzeczne ze strategią Uniwersytetu.	Treść §35 ust 5 Projektu Statutu UW nie uwzględnia podstawowej zasady ustawowej dwuinstancyjności postępowania wyrażonej w Art. 78 Konstytucji RP, której uzupełnieniem są także art. 15 Kodeksu postępowania administracyjnego oraz w szczególności treść ustawy generycznej tj. w Art. 23. ust 4, ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce(Dz. U. z 2018 r. poz. 1668, 2024, 2245, z 2019 r. poz. 276, 447, 534, 577.). Zgodnie z przytoczonymi wyżej podstawami normatywnymi oraz w szczególności Art. 23. ust 4, ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, od każdej decyzji administracyjnej wydanej przez rektora UW służy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Pominięte w projekcie Statutu prawo do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie przez władze jednostek organizacyjnych Uniwersytetu od zawieszających lub uchylających decyzji Rektora wynika też bezpośrednio z treści Projektowanego Statutu a mianowicie z fundamentalnej zasady wolności akademickiej opartej na konstytucyjnym równym traktowaniu wszystkich członków wspólnoty Uniwersytetu wyrażonej w § 3 ust 3 w związku z § 2 Projektowanego Statutu.	Są to rozstrzygnięcia o charakterze zarządczym, a nie decyzji w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego.
35 ust 4	Treść §35 ust 4 Projektu Statutu UW nie uwzględnia sformułowania Art. 23. Ust 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce(Dz. U. z 2018 r. poz. 1668, 2024, 2245, z 2019 r. poz. 276, 447, 534, 577.)	Poprawna treść §35 ust 4 Projektu Statutu powinna brzmieć ” W celu wykonywania czynności, o którym mowa w ust. 1 i 2, a także w sytuacjach przewidzianych w postanowieniach Statutu, Rektor może wydawać zarządzenia, decyzje, postanowienia, obwieszczenia oraz inne akty prawne.”	Treść §35 ust 4 Projektu Statutu UW nie uwzględnia sformułowania Art. 23. Ust 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce(Dz. U. z 2018 r. poz. 1668, 2024, 2245, z 2019 r. poz. 276, 447, 534, 577.) tj. nie wymienia decyzji jako formy działania Rektora UW przewidzianego w ustawie tj. akcie wyższej rangi.	Wskazane decyzje mają charakter zarządczy.
35, ust. 5	zawieszanie bądź uchylanie decyzji władz jednostek organizacyjnych	skreślenie sformułowania po ostatnim przecinku	sformułowanie dopuszcza zbyt "uznaniowe" uzasadnianie decyzji	Aktualne brzmienie przepisu odpowiada dotychczasowej praktyce i postanowieniom obowiązującym na Uniwersytecie.
35, ust. 6	powołanie kierownika do spraw studentów bądź doktoranckich	"... wymaga zgody samorządu studentów bądź doktorantów"	doprecyzowanie regulacji	Doprecyzowano regulację
36 pkt 1 i 37 pkt 1	Reprezentacja wydziałów w Senacie UW	wykreślenie par 36 pkt 1 i nowa treść par 37 pkt 1 z nową poz d	Taki kształt lepiej zrównoważony charakter Senatu. Nieomal każda dyscyplina będzie mogła być reprezentowana co przyczyni się	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka

		d) przedstawicieli każdego z wydziałów UW	do ich rozwoju. Jednocześnie udział w organach władzy uczelni wielokierunkowej jest wymagany w każdym procesie akredytacji międzynarodowej. WZ UW raportował to w tzw. Eligibility Report dla każdej z organizacji akredytujących oddzielnie.	senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	Brak należytej reprezentacji doktorów habilitowanych jako samodzielnych pracowników naukowych w składzie Senatu UW.	(...) 2) przedstawiciele: a) profesorów, profesorów uczelni i doktorów habilitowanych w liczbie 28 osób (...)	Obecne zapisy nie uwzględniają rangi doktorów habilitowanych jako samodzielnych pracowników nauki, mających wpływ na politykę uczelni. Ww. zapis byłby potwierdzeniem złożonej 29.03. br. przez Pana Rektora deklaracji, sformułowanej w odpowiedzi na szereg pism w sprawie statusu doktorów habilitowanych. „(...) dążymy do tego, aby uprawnienia i możliwości działania dla osób ze stanowiskiem doktora habilitowanego (...) odpowiadały uprawnieniom i możliwościom osób zatrudnionych na stanowiskach profesora i profesora uczelni”.	Aktualne brzmienie przepisów odzwierciedla postanowienia ustawy. Pozycję doktorów habilitowanych uwzględniono w konstrukcji Kolegium Elektorów.
37	Dotychczas dyrektor BUW był wymieniany jako uczestnik posiedzeń senatu z głosem doradczym, projekt nowego statutu odbiera mu to prawo.	W posiedzeniach Senatu uczestniczą z głosem doradczym prorektorzy, osoby, o których mowa w § 56 ust. 1 pkt 3 i 4, dyrektor BUW oraz zatrudnieni na Uniwersytecie przedstawiciele związków zawodowych działających na Uniwersytecie, po jednym z każdego związku.	BUW jest jednostką ogólnouniwersytecką, razem z bibliotekami wydziałowymi - w ramach systemu biblioteczno-informacyjnego UW - stanowi istotne wsparcie dla badań i dydaktyki. Ze względu na szczególne znaczenie SBI dla UW uważam, że dyrektor BUW powinien pozostać członkiem senatu na mocy zapisu w Statucie UW.	Uwagę uwzględniono w zakresie uwzględnienia reprezentacji osoby z systemu biblioteczno-informacyjnego w Senacie z głosem doradczym.
37	Proponuję zachowanie dotychczasowej reguły zakładającej, że dziekani są z urzędu członkami Senatu UW.	§ 37 ust. 1 pkt. 2 Dziekani wydziałów	Zachowanie autonomii wydziałów jest warunkiem koniecznym do obrony posiadanych przez Wydział Zarządzania akredytacji międzynarodowych oraz uzyskania kolejnych. Dzięki nim nie tylko wzmacniamy istotnie pozycję konkurencyjną Wydziału wśród krajowych i zagranicznych uczelni biznesowych, ale również pozycję całego UW. Utrata akredytacji zaowocuje nie tylko zmarnowaniem wieloletniego trudu i wysiłku pracowników WZ mocno zaangażowanych w podniesienie jakości usług do wymaganego przez audytorów poziomu, ale także zmarnowaniem	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.

			poniesionych nakładów organizacyjnych i finansowych.	
37	Obecne zapisy nie zapewniają obecności przedstawicieli wszystkich Wydziałów w Senacie.	Dodanie punktu zapewniającego obecność co najmniej 1 przedstawiciela każdego Wydziału w Senacie.	Wydziały powinny, poprzez swoich przedstawicieli, mieć wpływ na decyzje podejmowane na Uniwersytecie. Udział w senacie co najmniej 1 przedstawiciela każdego Wydziału poprawi także przepływ informacji.	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW	.	Każdy powinien mieć głos.	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW	Taka reguła, umożliwiłaby równe szanse reprezentowania interesów Wydziałów.	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	Kazdy wydział powinien mieć przedstawiciela w Senacie	Kazdy wydział ma przedstawiciela w Senacie	.	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW	brak	kolegialność podejmowania decyzji i rola wydziałów powinna zostać zachowana	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	Wprowadzenie reguły, że każdy wydział ma swojego przedstawiciela w Senacie UW.	J.w.	Zachowanie autonomii i specyfiki poszczególnych wydziałów.	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka

				senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	przedstawiciele w senacie	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW	Jeśli z wydziału nie będzie żadnego reprezentanta jednostka nie będzie mogła prowadzić świadomej polityki realizacji strategii Uniwersytetu i własnego rozwoju	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW.	-	-	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	* 37 Projektu Statutu UW	Wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW.	Przedstawiciel wydziału w senacie UW, będzie zgłaszał kluczowe problemy dla wydziału, ze względu na specyficzną wiedzę.	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW.	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW.	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW.	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW.	brak	Bezwzględnie każdy Wydział musi mieć swojego przedstawiciela w Senacie.	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW	brak	prawo do głosu przedstawicieli wszystkich jednostek	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	skład senatu	każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW.	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW.	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.

37	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW.	W skład Senatu wchodzi: 1) Rektor, jako przewodniczący; 2) przedstawiciele: a) profesorów i profesorów uczelni w liczbie 28 osób, b) pozostałych pracowników Uniwersytetu w liczbie 15 osób, w tym 12 nauczycieli akademickich zatrudnionych na stanowiskach innych niż wymienione w lit. a oraz trzech pracowników Uniwersytetu niebędących nauczycielami akademickimi, c) doktorantów i studentów w liczbie 11 osób d) przedstawiciele Wydziałów po jednej osobie	Wprowadzenie takiej zmiany jest niezbędne dla zachowanie pełnej reprezentacji parowników nauki poszczególnych wydziałów.	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW	-	Jednosc nauki i dydaktyki jest kluczowa cecha uniwersytetu, zachowanie autonomi naszych wydzialow jest koniecznie dla utrzymania akredytacji miedzynarodowych	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	.	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW	chodzi o fundamentalną zasadę reprezentatywności	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW.	Każdy wydział wybiera jednego senatora.	1. Każda część społeczności akademickiej musi mieć swojego reprezentanta w Senacie UW. 2. Stanowi to zabezpieczenie wolności akademickiej.	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	x	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW	x	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW	Jest to warunek demokracji	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.

37	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW.	Każdy Wydział wybiera jednego Senatora.	Spółeczność każdego Wydziału powinna mieć swojego reprezentanta w Senacie UW	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW	ewentualna' - więc nie dodaję.	Jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą Uniwersytetu - rozczłonkowanie struktur organizacyjnych, powodujące wiele podległości służbowych jest błędem.	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	Przedstawiciel Wydziału w Senacie UW	Wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w Senacie UW	j.w.	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	Wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW	Pozwolę sobie skorzystać z ewentualności.	Zasada ta pozwala, żeby usłyszeć głos każdego na Senacie.	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW.	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW.	Jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą uniwersytetu-rozczłonkowanie struktur organizacyjnych, powodujące wiele podległości służbowych jest błędem	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	Wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW	"Ewentualna propozycja" sugeruje brak obligatoryjności odpowiedzi - odpowiedź nie powinna być obowiązkowa.	Jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą uniwersytetu - rozczłonkowanie struktur organizacyjnych, powodujące wiele podległości służbowych jest błędem.	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW.	Skoro ewentualna propozycja, to nie powinna być obowiązkowa :)	Jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą uniwersytetu - rozczłonkowanie struktur organizacyjnych, powodujące wiele podległości służbowych jest błędem.	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW.	?	UW powinno być jednolitym organem. Tę jedność może zapewnić równość wśród wydziałów w senacie.	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych

				przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swego przedstawiciela w Senacie UW	do uzgodnienia z przedstawicielami Wydziałów	zachowanie autonomii wydziałów i ich dziedzinowej specyfiki	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW	brak	równe możliwości reprezentacji poszczególnych grup społeczności UW	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW	N/A	W celu zapewnienia właściwej reprezentacji osób z każdej jednostki	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	Propozycja Statutu nie gwarantuje, że każdy wydział będzie miał swojego przedstawiciela w Senacie UW	Zagwarantować, iż każdy wydział będzie miał swojego przedstawiciela w Senacie	Powinno być regułą, iż wydział posiada reprezentanta w Senacie	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW	-	-	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW	Sokoro ewentualna propozycja, to nie powinna być obowiązkowa	Każdy Wydział powinien mieć swojego przedstawiciela w senacie UW	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	Wprowadzenie zapisu, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w Senacie Uniwersytetu Warszawskiego	Wprowadzenie zapisu, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w Senacie Uniwersytetu Warszawskiego	Taki zapis zapewnia bezpośrednie komunikowanie się, szybkie i przejrzyste działania Uniwersytetu i jego jednostek, z jednej strony umożliwia Wydziałom zapoznanie się z bieżącą i przyszłą polityką Uniwersytetu oraz zachodzącymi zmianami, z drugiej strony informowanie o uwarunkowaniach wdrażaniu tej polityki na Wydziałach, a także przekazywanie	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.

			bieżących informacji o ich pracy i uwarunkowaniach funkcjonowania.	
37	Reprezentanci wydziałów w Senacie	W skład Senatu wchodzi Dziekani Wydziałów	W skład Senatu powinni wchodzić tacy członkowie społeczności UW, którzy zarządzają największymi jednostkami UW, czyli Wydziałami.	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	zapewnienie udziału pracownikom wydziałów w pracach Senatu	uzupełnienie paragrafu o zapis wprowadzający zmianę w postulowanym zakresie	Należy wprowadzić regułę zapewniającą, że każdy Wydział będzie miał swojego przedstawiciela w Senacie.	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW	jeśli ma to być ewentualna propozycja to w takim razie nie powinna być obowiązkowa	j.w.	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	każdy Wydział powinien mieć swojego przedstawiciela w Senacie	Dziekani Wydziału wchodzi w skład Senatu UW	każdy Wydział powinien mieć swojego przedstawiciela w Senacie jako reprezentantów ich społeczności	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	reprezentacja wydziału w senacie UW	reprezentantem wydziału w senacie powinien być dziekan wydziału	wobec redukcji liczby senatorów niedopuszczalna wydaje się być sytuacja kiedy jakiś wydział na przykład zarządzania nie ma w senacie swojej reprezentacji ponadto dziekan ma zwykle najlepsze rozeznanie w sytuacji, w możliwościach i potrzebach wydziału.	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	Brak należytej reprezentacji doktorów habilitowanych jako samodzielnych pracowników naukowych w składzie Senatu UW	(...) 2) przedstawiciele: a) profesorów, profesorów uczelni i doktorów habilitowanych w liczbie 28 osób (...)	Obecne zapisy nie uwzględniają rangi doktorów habilitowanych jako samodzielnych pracowników nauki, mających wpływ na politykę uczelni. Ww. zapis byłby potwierdzeniem złożonej 29.03. br. przez Pana Rektora deklaracji, sformułowanej w odpowiedzi na szereg pism w sprawie statusu doktorów habilitowanych. „(...) dążymy do tego, aby uprawnienia i możliwości działania dla osób ze stanowiskiem doktora habilitowanego (...) odpowiadały uprawnieniom i możliwościom osób zatrudnionych na stanowiskach profesora i profesora uczelni”.	Aktualne brzmienie przepisów odzwierciedla postanowienia ustawy. Pozycję doktorów habilitowanych uwzględniono w konstrukcji Kolegium Elektorów.

37	Brak należytej reprezentacji doktorów habilitowanych jako samodzielnych pracowników naukowych w składzie Senatu UW	(...) 2) przedstawiciele: a) profesorów, profesorów uczelni i doktorów habilitowanych w liczbie 28 osób (...)	Obecne zapisy nie uwzględniają rangi doktorów habilitowanych jako samodzielnych pracowników nauki, mających wpływ na politykę uczelni. Ww. zapis byłby potwierdzeniem złożonej 29.03. br. przez Pana Rektora deklaracji, sformułowanej w odpowiedzi na szereg pism w sprawie statusu doktorów habilitowanych. „(...) dążymy do tego, aby uprawnienia i możliwości działania dla osób ze stanowiskiem doktora habilitowanego (...) odpowiadały uprawnieniom i możliwościom osób zatrudnionych na stanowiskach profesora i profesora uczelni”.	Aktualne brzmienie przepisów odzwierciedla postanowienia ustawy. Pozycję doktorów habilitowanych uwzględniono w konstrukcji Kolegium Elektorów.
37	Brak należytej reprezentacji doktorów habilitowanych jako samodzielnych pracowników naukowych w składzie Senatu UW	(...) 2) przedstawiciele: a) profesorów, profesorów uczelni i doktorów habilitowanych w liczbie 28 osób (...)	Obecne zapisy nie uwzględniają rangi doktorów habilitowanych jako samodzielnych pracowników nauki, mających wpływ na politykę uczelni. Ww. zapis byłby potwierdzeniem złożonej 29.03. br. przez Pana Rektora deklaracji, sformułowanej w odpowiedzi na szereg pism w sprawie statusu doktorów habilitowanych. „(...) dążymy do tego, aby uprawnienia i możliwości działania dla osób ze stanowiskiem doktora habilitowanego (...) odpowiadały uprawnieniom i możliwościom osób zatrudnionych na stanowiskach profesora i profesora uczelni”.	Aktualne brzmienie przepisów odzwierciedla postanowienia ustawy. Pozycję doktorów habilitowanych uwzględniono w konstrukcji Kolegium Elektorów.
37	Brak należytej reprezentacji doktorów habilitowanych jako samodzielnych pracowników naukowych w składzie Senatu UW	Propozycja zapisu: (...) 2) przedstawiciele: a) profesorów, profesorów uczelni i doktorów habilitowanych w liczbie 28 osób (...)	Obecne zapisy nie uwzględniają rangi doktorów habilitowanych jako samodzielnych pracowników nauki, mających wpływ na politykę uczelni. Ww. zapis byłby potwierdzeniem złożonej 29.03. br. przez Pana Rektora deklaracji, sformułowanej w odpowiedzi na szereg pism w sprawie statusu doktorów habilitowanych. „(...) dążymy do tego, aby uprawnienia i możliwości działania dla osób ze stanowiskiem doktora habilitowanego (...) odpowiadały uprawnieniom i możliwościom osób zatrudnionych na stanowiskach profesora i profesora uczelni”.	Aktualne brzmienie przepisów odzwierciedla postanowienia ustawy. Pozycję doktorów habilitowanych uwzględniono w konstrukcji Kolegium Elektorów.
37	Brak należytej reprezentacji doktorów habilitowanych jako samodzielnych pracowników naukowych w składzie Senatu UW	(...) 2) przedstawiciele: a) profesorów, profesorów uczelni i doktorów habilitowanych w liczbie 28 osób (...)	Obecne zapisy nie uwzględniają rangi doktorów habilitowanych jako samodzielnych pracowników nauki, mających wpływ na politykę uczelni. Ww. zapis byłby	Aktualne brzmienie przepisów odzwierciedla postanowienia ustawy. Pozycję doktorów habilitowanych uwzględniono w konstrukcji Kolegium Elektorów.

	naukowych w składzie Senatu UW		potwierdzeniem złożonej 29.03. br. przez Pana Rektora deklaracji, sformułowanej w odpowiedzi na szereg pism w sprawie statusu doktorów habilitowanych. „(...) dążymy do tego, aby uprawnienia i możliwości działania dla osób ze stanowiskiem doktora habilitowanego (...) odpowiadały uprawnieniom i możliwościom osób zatrudnionych na stanowiskach profesora i profesora uczelni”.	
37	Brak należytej reprezentacji doktorów habilitowanych jako samodzielnych pracowników naukowych w składzie Senatu UW	2) przedstawiciele: a) profesorów, profesorów uczelni i doktorów habilitowanych w liczbie 28 osób (...)	Obecne zapisy nie uwzględniają rangi doktorów habilitowanych jako samodzielnych pracowników nauki, mających wpływ na politykę uczelni. Ww. zapis byłby potwierdzeniem złożonej 29.03. br. przez Pana Rektora deklaracji, sformułowanej w odpowiedzi na szereg pism w sprawie statusu doktorów habilitowanych. „(...) dążymy do tego, aby uprawnienia i możliwości działania dla osób ze stanowiskiem doktora habilitowanego (...) odpowiadały uprawnieniom i możliwościom osób zatrudnionych na stanowiskach profesora i profesora uczelni”.	Aktualne brzmienie przepisów odzwierciedla postanowienia ustawy. Pozycję doktorów habilitowanych uwzględniono w konstrukcji Kolegium Elektorów.
37	Brak należytej reprezentacji doktorów habilitowanych jako samodzielnych pracowników naukowych w składzie Senatu UW.	[...] 2) przedstawiciele: a) profesorów, profesorów uczelni i doktorów habilitowanych w liczbie 28 osób [...]	Obecne zapisy nie uwzględniają rangi doktorów habilitowanych jako samodzielnych pracowników nauki, mających wpływ na politykę uczelni. Powyższy zapis byłby potwierdzeniem złożonej 29.03.2019 r. przez Pana Rektora deklaracji sformułowanej w odpowiedzi na szereg pism w sprawie statusu doktorów habilitowanych. „[...] dążymy do tego, aby uprawnienia i możliwości działania dla osób ze stanowiskiem doktora habilitowanego [...] odpowiadały uprawnieniom i możliwościom osób zatrudnionych na stanowiskach profesora i profesora uczelni”.	Aktualne brzmienie przepisów odzwierciedla postanowienia ustawy. Pozycję doktorów habilitowanych uwzględniono w konstrukcji Kolegium Elektorów.
37	Funkcjonowanie Senatu UW	Każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w Senacie UW	Nie można efektywnie i sprawnie zarządzać organizacjami rozproszonymi (rozległymi) bez możliwości systematycznej oceny funkcjonowania podległych jednostek. Jest to możliwe tylko wtedy, gdy z tych jednostek wywodzą się osoby je reprezentujące i podejmujące decyzje w procesie zarządzania. Przede wszystkim nie prowadzi to do centralizacji systemu zarządzania.	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.

37	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW	do opracowania	Wydaje się to naturalną i logiczną kontynuacją wieloletniej tradycji i praktyki na UW	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW	wprowadzenie reguły, że każdy Wydział ma swojego przedstawiciela w senacie UW	Zmiany w statucie powinny służyć w stopniu możliwym na podstawie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, autonomii i specyfiki poszczególnych wydziałów, co stanowi warunek konieczny do uzyskania i zachowania przez Wydział Zarządzania akredytacji międzynarodowych istotnie wzmacniających międzynarodową i krajową pozycję konkurencyjną Wydziału.	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37 pkt 1 w zw. z art. 59	skład senatu	przedstawiciele: dziekani wydziałów, a) profesorów i profesorów uczelni w liczbie 28 osób, b) pozostałych pracowników Uniwersytetu w liczbie 15 osób, w tym 12 nauczycieli akademickich zatrudnionych na stanowiskach innych niż wymienione w lit. a oraz trzech pracowników Uniwersytetu niebędących nauczycielami akademickimi, c) doktorantów i studentów w liczbie 11 osób.	Jeżeli statut przewiduje pozostawienie wydziałów, a dziekani zostali zdefiniowani jako „kierownicy wydziałów”, powinni uczestniczyć w wykonywaniu funkcji Senatu, w szczególności ze względu na treść par. 42.	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37 ust. 1	Postulat utrzymania obecności dziekanów w składzie Senatu	1. W skład Senatu wchodzi: 1) Rektor, jako przewodniczący; 2) dziekani; 3) przedstawiciele: a) profesorów i profesorów uczelni w liczbie 28 osób, b) pozostałych pracowników Uniwersytetu w liczbie 15 osób, w tym 12 nauczycieli akademickich zatrudnionych na stanowiskach innych niż wymienione w lit. a oraz trzech pracowników Uniwersytetu niebędących nauczycielami akademickimi,	Dziekani powinni być członkami Senatu, ponieważ jest to najprostsza i najbardziej oczywista forma przedstawicielstwa pracowników wydziału w Senacie, gwarantująca komunikację między społecznością Uniwersytetu "na dole" a władzami. Obecność dziekanów pozwala też rozstrzygać na poziomie Senatu naturalne spory interesów między wydziałami, co uspokaja Uniwersytet i bez czego spory te będą się nawarstwiały bez formalnej możliwości ich rozwiązania.	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.

		c) doktorantów i studentów w liczbie 11 osób.		
37, ust.1, pkt 2	skład senatu	a) profesorów w liczbie 20, b) pracowników Uniwersytetu ze stopniem doktora habilitowanego w liczbie 8	biorąc pod uwagę fakt, że procedura habilitacyjna jest bardziej "zobiektywizowana", niż zatrudnianie na stanowisku profesora uczelni, proponowana zmiana ma na celu zapewnienie lepszej reprezentacji środowiska	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
37, ustęp 1.	Brak dziekanów w Senacie	Przesunięcie punktu 2. jako 3. i dodanie punktu 2. o treści: "dziekani wydziałów;"	Dziekani zapewniają reprezentację różnych środowisk, niezależnie od ich liczebności. Ich obecność w Senacie zapewnia równouprawnienie wszystkim środowiskom naukowym. Opieranie się jedynie na przedstawicielach może powodować wykluczenie mniejszych środowisk UW, które też odgrywają ważną rolę w życiu UW.	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej.
rozdz. 2, par. 37, str. 11	sposób wybierania do Senatu doktorów habilitowanych w ramach kategorii "pozostałych pracowników uniwersytetu".	doktorzy habilitowani powinni mieć zagwarantowaną reprezentację w Senacie w liczbie "co najmniej 6 doktorów habilitowanych", skoro wszystkich pracowników naukowo-dydaktycznych niebędących profesorami lub profesorami uczelni ma być 12.	Przy nieulażliwym/nieuelastycznym istotnie awansie na stanowisko profesora uczelni, doktorzy habilitowani powinni mieć zagwarantowaną reprezentację w Senacie. Obecny zapis sprawia, że będą wybierani łącznie z wszystkimi innymi pracownikami naukowymi i administracyjnymi. O ile pracownicy administracyjni mają zapewnioną określoną liczbę miejsc w senacie, o tyle doktorzy habilitowani - nie mają i w skrajnym przypadku ich reprezentanta może w senacie nie być w ogóle!	Aktualne brzmienie przepisów odzwierciedla postanowienia ustawy. Pozycję doktorów habilitowanych uwzględniono w konstrukcji Kolegium Elektorów.
38	Przedstawiciele pracowników Uniwersytetu, o których mowa w § 37 ust. 1 pkt 2 lit. a, reprezentujących wszystkie dyscypliny naukowe, w których Uniwersytet ma prawo nadawania stopni naukowych, wybierają odrębnie dla każdej dyscypliny, w liczbie jeden dla każdej dyscypliny, nauczyciele akademicy należący do tej grupy i spełniający warunek, o którym mowa w § 50 ust. 2 i 3.	Każdy wydział powinien mieć swojego przedstawiciela w Senacie	Dyscyplina będzie czymś innym niż Wydział. Moim zdaniem jest potrzeba, aby z każdego Wydziału był choć 1 przedstawiciel, który reprezentowałby interesy tych jednostek	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej. Ponadto zaproponowano utworzenie zespołu rektorsko-dziekańskiego.
38	procedura wyłaniania członków senatu	zastąpienie przedstawicieli dyscyplin przedstawicielami wydziałów	W wyniku proponowanej procedury pewne wydziały mogą nie mieć swojego przedstawiciela w senacie w grupie tzw. samodzielnych pracowników naukowych. Zapis taki stwarza przywileje dla wydziałów	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację

			jednodyscyplinowych, kosztem wydziałów ze swej natury interdyscyplinarnych.	każdej dyscypliny naukowej. Ponadto zaproponowano utworzenie zespołu rektorsko-dziekańskiego.
38, pkt1	Obecność dziekanów w Senacie	zostawiam prawnikom	Dla spełniania funkcji kierowniczej bardzo ważne jest członkostwo w Senacie. Wybory dziekana można uznać za wystarczający element procedury wyborczej.	Skład Senatu determinowany jest postanowieniami ustawy, w szczególności w zakresie pochodzenia każdego członka senatu z wyboru. W proponowanych przepisach uwzględniono reprezentację każdej dyscypliny naukowej. Ponadto zaproponowano utworzenie zespołu rektorsko-dziekańskiego.
50	Nie jest dla mnie jasne, dlaczego jeden naukowiec, interdyscyplinarny, nie mogłby pełnić funkcji w radach dwóch dyscyplin. Ale nawet jeśli by tak miało być, nie można takich zasad ustalać po tym, jak wszyscy musimy dokonać wyboru dyscyplin nie mając świadomości konsekwencji. Wybrałam podział 75/25, a znając te zasady wybrałabym 50/50.	Usunąć paragraf 50 pkt 3, jako zbędny.	.	Zaproponowana wersja jest prostsza. Umożliwia większe zaangażowanie się w jednej z dyscyplin.
51	<p>W imieniu społeczności astronomicznej UW pozwalamy sobie przesłać uwagi do proponowanych w projekcie Statutu UW rozwiązań dotyczących Rad Naukowych Dyscyplin (RND). Przypominamy, że astronomia jest zgodnie z polskim prawem pełnoprawną dyscypliną naukową i jako taka powinna cieszyć się równym traktowaniem ze wszystkimi innymi licznymi dyscyplinami naukowymi.</p> <p>Par. 47 projektu Statutu określa sposób powoływania RND, a par. 48 zadania RND. Żadne z tych zadań nie może być właściwie wykonane i odpowiednio służyć rozwojowi dyscypliny astronomia na UW bez powołania samodzielnej RND astronomia. Niestety aktualna wersja projektu</p>	<p>W związku z tym proponujemy:</p> <p>a) usunięcie lub znaczące zmniejszenie do ustawowych N=12 minimalnej liczby członków RND (lub do 7 profesorów, jak na UJ) w Par. 51, ust. 1.</p> <p>b) gdyby z jakichkolwiek powodów pkt (a) był nieakceptowalny, Par. 51, ust. 2 powinien zostać zmieniony i jego warunki złagodzone. Jeśli jakaś dyscyplina oceniana jest w parametryzacji kategorią A+, oznacza to, że jest to przodująca dyscyplina naukowa w Polsce, którą UW, niezależnie od jej liczebności, powinien zdecydowanie promować! W takim przypadku nie powinna być wymagana dodatkowa opinia Senatu, a powołanie RND powinno następować zgodnie z Par. 47, ust. 3 – tak jak w przypadku</p>	<p>Proponowane przez nas poprawki w projekcie Statutu pozwolą na sprawiedliwe traktowanie wszystkich dyscyplin naukowych na Uniwersytecie Warszawskim. Zawierają rozwiązania gwarantujące eliminację wszelkich zagrożeń dla UW związanych z powstawaniem nowych, „małych” i słabych naukowo dyscyplin, oraz, co najważniejsze, są oparte o kryterium czysto jakościowe, mobilizujące do wysokiej jakości naukowej i premiuje dobre wyniki naukowe, co przy pretendowaniu UW do statusu uczelni badawczej powinno mieć decydujące znaczenie.</p> <p>Prof. dr hab. Andrzej Udalski (b. Dyrektor Obserwatorium Astronomicznego UW, Przewodniczący Komitetu Astronomii PAN, członek NAS, PAN, PAU)</p> <p>Prof. dr hab. Michał Szymański (Dyrektor Obserwatorium Astronomicznego UW)</p>	<p>Par. 51 ust. 2 propozycji umożliwia stworzenie rady o mniejszym składzie.</p>

Statutu – Par. 51 – zawiera silne ograniczenia dotyczące powołania samodzielnych RND przez wprowadzenie arbitralnych, biurokratycznych ograniczeń na liczbę członków RND. O ile górne ograniczenie jest uzasadnione – Rady zbyt liczne pracują nieefektywnie, ograniczenie dolne wprowadza biurokratyczną dyskryminację mniej licznych dyscyplin naukowych na UW. Warto dodać, że konkurujące z UW o status uniwersytetu badawczego najważniejsze w Polsce uniwersytety (UJ, UMK, UAM, UW) nie wprowadziły aż tak silnych ograniczeń na możliwości tworzenia RND i najprawdopodobniej powstaną tam samodzielne rady dyscypliny astronomia. Konkurencja UW z tymi uniwersytetami w naszej dyscyplinie może więc być utrudniona.

Proponowane zapisy szczególnie silnie dotyczą dyscyplinę astronomia, która w naturalny sposób jest reprezentowana przez mniejszą niż w innych dyscyplinach liczbę naukowców. Należy jednak zwrócić uwagę, że na UW pracuje około 10% aktywnych polskich astronomów – procentowo więcej niż w innych, liczniejszych dyscyplinach. Astronomia jest najbardziej „badawczą” dyscypliną na UW. Sukcesy naukowe (większość publikacji UW w najbardziej prestiżowych czasopismach Nature i Science) oraz najważniejsze i najbardziej prestiżowe nagrody naukowe na świecie (Gruber Prize in Cosmology (2016, 2018),

liczniejszych dyscyplin. Zgoda Senatu może być wymagana jedynie w przypadku uzyskaniu przez niewielką dyscyplinę kategorii A. Kategoria A to także wysokie wyróżnienie w parametryzacji i powinno jednak umożliwiać, przy ewentualnej dodatkowej zgodzie Senatu, istnienie samodzielnej RND. Można natomiast uznać, że dyscyplina oceniona na B+ nie jest jeszcze na tyle dojrzała, by mogła powoływać samodzielną RND. Oceny niższe niż B+ nie dają prawa do nadawania stopni naukowych i uniemożliwiają powołanie RND (Par. 47, ust. 1).

c) w przepisach przejściowych powinien zostać dołączony paragraf precyzujący rozumienie kategorii dyscypliny do czasu najbliższej kategoryzacji w 2021 r.:

Do czasu przeprowadzenia przez MNiSW kategoryzacji dyscyplin w 2021 roku, przez kategorię dyscypliny rozumie się kategorię określoną na okres 2019-2021 wg algorytmu przeliczeniowego zaproponowanego przez MNiSW.

Jest to oczywiste, ale na wszelki wypadek powinno zostać precyzyjnie sformułowane.

Breakthrough Prize in Fundamental Physics (2017), Dan David Prize (2017), Tycho Brahe Prize (2018), Karl Schwarzschild Medal (2018), członkostwo w zagranicznych akademiach nauk – US National Academy of Sciences) świadczą o sile astronomii na UW. Od wielu lat Rada Naukowa Obserwatorium Astronomicznego UW posiada uprawnienia do nadawania stopnia doktora habilitowanego. Utrudnianie powstania RND dla tak wybitnej dyscypliny w uniwersytecie pretendującym do statusu uniwersytetu badawczego jest więc niezrozumiałe.

Par. 51, ust. 2 projektu zawiera możliwość obejścia dolnego ograniczenia liczby członków RND, przez wprowadzenie możliwości powołania przez Rektora rady naukowej dla mniej licznych dyscyplin, które uzyskały kategorię A+. Warunek ten jest jednak bardzo restrykcyjny. W zaplanowanej na rok 2021 kategoryzacji – inaczej niż w poprzedniej – uczelnie będą ewaluowane w poszczególnych dyscyplinach wspólnie z jednostkami PAN, co niewątpliwie doprowadzi do zmniejszenia liczby kategorii A+ uzyskanych przez UW i inne uniwersytety. W rezultacie może dojść do paradoksalnej sytuacji, że dyscyplina słabsza, o kategorii B+, licząca N=36 pracowników będzie miała samodzielną RND, a dyscyplina bardzo dobra, o kategorii A, licząca N=34 pracowników – nie! Nie jest też jasne, czy w przypadku, o którym mówi Par. 51, ust. 2 ma

	obowiązywać w pełni zasada wyrażona w par. 47 ust. 3 (powołanie RND z inicjatywy Rektora lub na wniosek 12 nauczycieli akademickich reprezentujących dyscyplinę). Obecne brzmienie Par. 51, ust. 2 wydaje się oddawać tę prerogatywę wyłącznie Rektorowi.			
51 ust. 1	Rada liczy od 35 do 50 członków.	Rada liczy od 12 do 50 członków.	Wymaganie tak dużej liczebności rady dyscypliny zahamuje na Uniwersytecie rozwój mniejszych, a bardzo potrzebnych dyscyplin ze względu na prestiż uniwersytetu.	Par. 51 ust. 2 propozycji umożliwia stworzenie rady o mniejszym składzie
52	w skład rady wchodzi przedstawiciel doktorantów	W skład rady wchodzi 3 przedstawicieli doktorantów.	Liczba przedstawicieli doktorantów powinna być zwiększona, ponieważ zaledwie jeden ich przedstawiciel nie pozwoli na skuteczne reprezentowanie interesów doktorantów w poszczególnych jednostkach.	Obecnie w skład rady wchodzi jeden doktorant. Uwzględniając proporcje oraz zadania rady liczba ta wydaje się wystarczająca.
52	ust 1. pkt 1) stanowi "W skład rady wchodzi: nauczyciele akademicy, którzy spełniają wymogi, o których mowa w § 48 pkt 3, powołani przez Rektora – w liczbie nie większej niż 1/3 członków rady." Natomiast w § 48 czytamy: Do zadań rady należy: [...] 3. ustalanie kryteriów, które powinni spełniać nauczyciele akademicy powoływani do rady przez Rektora;	To jest niespójność, w efekcie nie wiadomo o co chodzi w par. 52 ust 1. pkt 1)	usuwanie niespójności i niejasności jest konieczne	Wprowadzono odpowiednie przepisy przejściowe.
52 ust. 1	sposób powoływania członków Rady Dyscypliny	Członkowie Rady Dyscypliny powoływani przez Rektora powinni spełniać kryteria doskonałości naukowej	Rada Dyscypliny powinna stać na straży doskonałości naukowej dyscypliny. Powyższa propozycja odzwierciedla stanowisko społeczności Instytutu Socjologii UW	Obecnie w skład rady wchodzi jeden doktorant. Uwzględniając proporcje oraz zadania rady liczba ta wydaje się wystarczająca.
52 ust.2	Liczba doktorantów w radach dziedzin	Przynajmniej 2 doktorantów w radzie liczącej 35-40 członków oraz przynajmniej 3 doktorantów w radzie liczącej 41-50 członków.	Taka liczebność doktorantów mogłaby zapewnić skuteczność głosów w sprawach dotyczących doktorantów.	Obecnie w skład rady wchodzi jeden doktorant. Uwzględniając proporcje oraz zadania rady liczba ta wydaje się wystarczająca.
52 / 2	Paragraf określający liczbę doktorantów w radzie: W skład rady wchodzi przedstawiciel doktorantów wskazany zgodnie	W skład rady wchodzi dwóch doktorantów w przypadku rady liczącej 35-40 osób i trzech	uważam, że jeden doktorant w składzie rady to jednak za mało. Jeden doktorant w radzie zaproponowanej w statusie to 2-3% przy głosowaniach, a ponadto wyjazd naukowy /	Obecnie w skład rady wchodzi jeden doktorant. Uwzględniając proporcje oraz zadania rady liczba ta wydaje się

	z postanowieniami regulaminu samorządu doktorantów.	doktorantów w przypadku rad liczących 41-50 członków	choroba przedstawiciela powoduje, że na radzie doktoranci nie będą wcale reprezentowani.	wystarczająca. W regulaminie samorządu doktorantów można przewidzieć zastępstwo.
52, ustęp 2	reprezentacja doktorantów w radach dyscyplin	proponuję ustalenie liczby przedstawicieli doktorantów na przynajmniej 2 osoby w przypadku rady liczącej 35-40 osób i przynajmniej 3 osoby w przypadku rad liczących 41-50 członków	Skuteczne reprezentowanie interesów doktorantów w radzie dyscypliny nie jest możliwe przy 1 przedstawicielu. Nie chodzi tylko o to, że w przypadku głosowań pojedynczy przedstawiciel przekłada się na raptem 2-2,86% głosów. Jeszcze istotniejszym problemem jest możliwość FIZYCZNEJ obecności takiego pojedynczego przedstawiciela doktorantów na posiedzeniach rady dyscypliny. Jakikolwiek wyjazd tej osoby na badania, konferencję naukową, kwerendę, stypendium (co przecież jest w interesie tej osoby i Uniwersytetu!), przekładałby się na to, że ta grupa pozbawiona zostałaby głosu.	Obecnie w skład rady wchodzi jeden doktorant. Uwzględniając proporcje oraz zadania rady liczba ta wydaje się wystarczająca. W regulaminie samorządu doktorantów można przewidzieć zastępstwo.
52, ustęp 2	Propozycja Statutu przewiduje reprezentację doktorantów w Radach Dziedzin zaledwie na poziomie 1 przedstawiciela. W przypadku głosowań pojedynczy przedstawiciel przekłada się na raptem na 2 % głosów przy 50 członkach, którzy mogą w niej zasiadać na podstawie §51, ustęp 1. Proponuję zmianę wprowadzającą silną grupę 3 przedstawicieli doktorantów do Rady Dziedzin.	W skład rady wchodzi trzech przedstawicieli doktorantów wskazanych zgodnie z postanowieniami regulaminu samorządu doktorantów. Postanowienia § 50 nie stosuje się.	Pierwotna propozycja jest nieodpowiednia ze względów praktycznych i nie pozwoli na skuteczne reprezentowanie interesów doktorantów w Radzie. Jakikolwiek wyjazd o charakterze naukowym (konferencja, kwerenda i inne) przedstawiciela pozbawia całkowicie głosu doktorantów w Radzie. Doktoranci stanowią dużą i bardzo aktywną grupę na naszym Uniwersytecie i powinni mieć adekwatną liczbę przedstawicieli by ich głos oraz ich pomysły były jakkolwiek słyszalne w tak dużej grupie (max. 50 osób zgodnie ze Statutem).	Obecnie w skład rady wchodzi jeden doktorant. Uwzględniając proporcje oraz zadania rady liczba ta wydaje się wystarczająca. W regulaminie samorządu doktorantów można przewidzieć zastępstwo.
52.2	Bardzo niska liczbowo reprezentacja doktorantów	W skład rady wchodzi trzech przedstawicieli doktorantów wskazanych zgodnie z postanowieniami regulaminu samorządu doktorantów.	Reprezentacja doktorantów w liczbie 1 jest niezmiernie niska i nie odpowiada pozycji, jaką doktoranci mają na Uczelni, a pozycja ta powinna jeszcze być większa. Z powodów praktycznych jest też nieodpowiednia, bo wystarczy, że przedstawiciel otrzyma dłuższe stypendium, a przecież życzymy tego naszym doktorantom, i trzeba już szukać zastępstwa lub pogodzić się z czasowym brakiem reprezentacji doktorantów.	Obecnie w skład rady wchodzi jeden doktorant. Uwzględniając proporcje oraz zadania rady liczba ta wydaje się wystarczająca. W regulaminie samorządu doktorantów można przewidzieć zastępstwo.
52.2	liczba doktorantów	W skład rady wchodzi przedstawiciele doktorantów wskazani zgodnie z postanowieniami regulaminu samorządu doktorantów	W skład Rady powinno wchodzić co najmniej dwóch doktorantów, tak aby w razie absencji jednego z nich (wyjazd naukowy etc.) nadal istniała reprezentacja tego gremium w obradach Rady.	Obecnie w skład rady wchodzi jeden doktorant. Uwzględniając proporcje oraz zadania rady liczba ta wydaje się wystarczająca. W regulaminie samorządu doktorantów można przewidzieć zastępstwo.

paragraf 52, ustęp 2	Reprezentacja doktorantów w ciałach kolegialnych Uniwersytetu	Proponuję przynajmniej 2 doktorantów w przypadku rady dyscypliny liczącej 35-40 osób i przynajmniej 3 doktorantów w przypadku rad liczących 41-50 członków.	Zaproponowane w projekcie rozwiązania nie oddaje należnej roli doktorantów dla ciał kolegialnych Uniwersytetu.	Obecnie w skład rady wchodzi jeden doktorant. Uwzględniając proporcje oraz zadania rady liczba ta wydaje się wystarczająca.
52, ust. 5; 55, ust. 5	Przedstawicielstwo doktorantów w organach uniwersyteckich	"W skład rady wchodzi dwoje (troje?) przedstawicieli doktorantów wskazany zgodnie z postanowieniami regulaminu samorządu doktorantów".	Jeden przedstawiciel samorządu doktorantów w Uniwersyteckiej Radzie ds. Kształcenia oraz w radzie naukowej dyscypliny nie ma realnego wpływu na proces decyzyjny. Postulowałabym zwiększenie przedstawicielstwa do dwóch (a może nawet trzech?) przedstawicieli samorządu doktorantów. Z drugiej strony - jako doktorantka znam realia; zastanawiam się, ilu moich kolegów i koleżanek znalazłoby czas i chęć na podjęcie tak odpowiedzialnej funkcji. Jeśli jednak istnieje taka możliwość, moim zdaniem warto pomyśleć o zwiększeniu tego przedstawicielstwa w Uniwersyteckiej Radzie ds. Kształcenia oraz w radach naukowych dyscyplin.	Obecnie w skład rady wchodzi jeden doktorant. Uwzględniając proporcje oraz zadania rady liczba ta wydaje się wystarczająca.
52 ustęp	przedstawiciele doktorantów w radach dziedzin	2 doktorantów dla rad liczących do 40 osób, 3 - dla rad liczących powyżej 41 osb	zbyt mała reprezentatywność doktorantów - w przypadku zdarzeń losowych, wyjazdów (stypendialnych, kwerendalnych, konferencyjnych) jej BRAK	Obecnie w skład rady wchodzi jeden doktorant. Uwzględniając proporcje oraz zadania rady liczba ta wydaje się wystarczająca.
53	Punkt 3 tego paragrafu dopuszcza wejście w skład rady naukowej dyscyplin osób bez habilitacji. Rady te natomiast mają przyjmować obronę doktorską, a także wyniki postępowań habilitacyjnych (doktor może podjąć tę decyzję, jeśli zajmuje stanowisko profesora uczelni). Uważam takie rozwiązanie za niedopuszczalne.	Do rady powinny być dopuszczone osoby posiadające przynajmniej stopień doktora habilitowanego.	Inaczej dojdzie do bulwersującej sytuacji, gdzie o habilitacji będzie decydował doktor. Również trudne do zaakceptowania jest przyjęcie przez osobę ze stopniem doktora wyników obrony doktorskiej. Pamiętajmy, że zarówno promotor, jak i recenzenci rozprawy muszą posiadać wyższy stopień/tytuł naukowy. Ich pracę zaś będzie ostatecznie weryfikował ktoś o osiągnięciach - przynajmniej formalnie - niższych.	Zaproponowane przepisy uniemożliwiają głosowanie w sprawie stopni przez członków rady dyscypliny bez habilitacji, zatrudnienia na stanowisku profesora uczelni lub profesora. .
53	w tym paragrafie są dwa ustępy pierwsze i dwa ustępy drugie, nie ma czwartego ani piątego.	poprawić numerację	oczywiste	Uwaga uwzględniona.
53 ust. 3	Kwalifikacje do zasiadania w komisjach doktorskich	3. Tryb powoływania komisji, o której mowa w ust. 4, oraz zakres jej działań, określa Senat z zachowaniem zasady, iż w skład komisji, o której	Proponowane w projekcie Statutu uchylenie zasady, że do komisji doktorskiej wymagany jest co najmniej stopień dr hab., spowoduje obniżenie poziomu broniących doktoratów. Jeśli Uniwersytet Warszawski chce być	Zasady powoływania komisji doktorskich określi rada dyscypliny. Zaproponowane przepisy uniemożliwiają głosowanie w sprawie stopni przez członków rady

		mowa w niniejszym ustępie, mogą wchodzić nauczyciele akademicy mający co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego.	czołowym uniwersytetem w Polsce i jednym z najlepszych w regionie, konieczne jest zachowanie obowiązujących standardów w przewodach doktorskich, czemu będzie służyło przyjęcie treści ustępu w proponowanym brzmieniu.	dyscypliny bez habilitacji, zatrudnienia na stanowisku profesora uczelni lub profesora. .
par. 53., ust. 5. (w tekście mylnie jako 3.)	procedura doktorska	Uzupełnienie, jak w p. 3.: "W sprawach, o których mowa w art. 28 ust. 4 Ustawy, w głosowaniu biorą udział wyłącznie osoby zajmujące stanowisko profesora, profesora uczelni lub mające stopień naukowy doktora habilitowanego." lub zapis o powoływaniu do komisji jedynie osób zajmujących stanowisko profesora, profesora uczelni lub mających stopień naukowy doktora habilitowanego.	Zgodnie z obecnym zapisem decyzje w sprawie nadawania doktoratu mogłyby podejmować osoby nawet bez doktoratu, co nie wymaga komentarza.	Zaproponowane przepisy uniemożliwiają głosowanie w sprawie stopni przez członków rady dyscypliny bez habilitacji, zatrudnienia na stanowisku profesora uczelni lub profesora. .
54	Kompetencje rady naukowej dziedzin	Według mnie należałoby sformułować w osobnym paragrafie konkretne kompetencje i zadania tego organu, por. par. 35, pkt 2 lub par. 42.	Zapisy dotyczące funkcji realizowanych przez radę naukową dziedzin według mnie są enigmatyczne, niekompletne, mało precyzyjne. Zastanawiam się, jaka jest różnica między wspomnianym organem a radą naukową dyscyplin. Chciałabym wiedzieć, jakie "narzędzia" dostają do ręki członkowie wspomnianej rady.	Określone w § 54 ust. 3
55, ust. 5.	Brak przedstawicieli kolegiów.	pkt 2:"dyrektorzy kolegiów" i pkt 3:"przedstawiciele samorządu studentów, po jednym z każdego kolegium"	Skoro Prorektor zasiada w Radzie ds. Kształcenia, nie potrzeba już, aby Rektor wysyłał dodatkowych swoich przedstawicieli, natomiast każde kolegium dydaktyczne powinno mieć swojego przedstawiciela, aby interesy każdego były w takim samym stopniu reprezentowane, a nie reprezentowane kolegia, które w większej sympatii ma Rektor. Podobnie przedstawiciele studenckie - powinni w równym stopniu reprezentować środowiska studenckie, a nie tylko środowisko trzymających władzę w centralnych organach samorządu studentów.	Z uwagi na zakres kompetencji URK nie istnieje potrzeba poszerzenia ponad miarę jej liczebnego składu.
56	Uzupełnienie listy funkcji kierowniczych na Uniwersytecie.	§ 56 1. Osobami pełniącymi funkcje kierownicze na Uniwersytecie są: 1) prorektorzy; 2) kierownicy jednostek organizacyjnych Uniwersytetu, o	Jeżeli przyjmiemy, że funkcje kierownicze uczestniczą w zarządzaniu strategicznym i finansowym Uniwersytetu to naturalną konsekwencją jest uwzględnienie w zapisach statutowych nie tylko jednego z zastępców kanclerza, lecz wszystkich gdyż pozostali	Zastępcy kanclerza działają z umocowania kanclerza i zajmują stanowiska kierownicze. Pozycja kwestora jest określona odrębnie w ustawie.

		których mowa w § 11 ust. 1 pkt 1-4; 3) kanclerz i zastępcy kanclerza, w tym kwestor – główny księgowy Uniwersytetu.	trzej zastępcy działają w imieniu Uniwersytetu, zawierają liczne umowy umożliwiające sprawne działanie całej Uczelni oraz zatwierdzają wydatki finansowe oraz aktywnie uczestniczą w zarządzaniu Uczelnią na poziomie strategicznym i zarządczym.	
56 ust. 2, pkt 2 - rady kolegiów	W powyższym paragrafie wymieniony jest jako podmiot kolegialny rada kolegium. Nigdzie w kolejnych paragrafach nie ma wzmianki, zakresu kompetencji dla tego organu. Przy kolegium jest mowa o dyrektorze i radzie dydaktycznej. Czym jest zatem rada kolegium? Jakie ma zadania?	Usunięcie rad kolegiów lub określenie ich zakresu działania	W obecnym kształcie mowa jest o bliżej nieokreślonym organie kolegialnym.	Uwagę uwzględniono.
58	Paragraf ten daje Rektorowi możliwość narzucenia Wydziałowi dziekana, którego nie akceptuje środowisko.	Kontrowersje budzą punkty 5 i 7, które umożliwiają - w moim przekonaniu - zignorowanie wyników głosowania indykacyjnego przeprowadzonego na Wydziale. Dziekan powinien być wybierany przez Wydział a nie jedynie wskazywany czy opiniowany.	Takie rozwiązanie zapewni realną samorządność Wydziału.	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	Z przyczyn podanych w uzasadnieniu proponuję wybór Dziekana przez Radę Wydziału.	Rektor powołuje Dziekana wybranego przez Radę Wydziału.	Zachowanie autonomii wydziałów jest warunkiem koniecznym do obrony posiadanych przez Wydział Zarządzania akredytacji międzynarodowych oraz uzyskania kolejnych. Dzięki nim nie tylko wzmacniamy istotnie pozycję konkurencyjną Wydziału wśród krajowych i zagranicznych uczelni biznesowych, ale również pozycję całego UW. Utrata akredytacji zaowocuje nie tylko zmarnowaniem wieloletniego trudu i wysiłku pracowników WZ mocno zaangażowanych w podniesienie jakości usług do wymaganego przez audytorów poziomu, ale także zmarnowaniem poniesionych nakładów organizacyjnych i finansowych.	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	Wybory indykacyjne to relikty minionego systemu, który nie zapewni wyłonienia optymalnego kandydata, niezależnie, czy chodzi o	Podobnie proponuję, aby rada wydziału ogłaszała otwarty konkurs na stanowisko dziekana wydziału.	Poszerzenie grona kandydatów zwiększa szansę znalezienia kandydata optymalnego.	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.

	stanowisko rektora, czy dziekana wydziału.			
58	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów	?	Pracownicy powinni mieć wpływ na to, kto nimi zarządza	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów	.	Dziekana powinny wybierać osoby które wiedzą kto nadaje się na to stanowisko i uznają jego kompetencje jako swojego szefa. Zewnętrznie narzucony szef wzbudzi wyłącznie bunt.	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	Sposób wyboru Dziekana jest skomplikowany i sprawia, że dokonany wybór może być sprzeczny z wolą społeczności Wydziałów.	Rezygnacja z opcji wskazywania przez Rektora Dziekana (p. 7 - przy braku p.6...) i utrzymanie obecnej zasady demokratycznego wskazywania Dziekana przez Społeczność Wydziału.	Wielość potencjalnych kandydatów, a także możliwość wskazania przez Rektora własnych kandydatów powoduje, że Dziekan może nie mieć na kierowanym przez niego/nią Wydziale odpowiedniej legitymacji do podejmowania decyzji. Społeczność akademicka to społeczność demokratyczna i powinna mieć realny wpływ na wybór osoby, która będzie zarządzać Wydziałem. Społeczność ta może też być jednomyślna w swoim wyborze - konieczność wskazywania 2 kandydatów może okazać się trudna do realizacji tam, gdzie będzie jeden silny kandydat, lub skłaniać do działań pozornych.	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	Nadanie radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów.	Rady wydziału mają kompetencje do wyboru dziekanów	Brak kompetencji rad wydziału do wyboru dziekanów zmniejsza niezależność wydziałów i zwiększa szansę rozbieżności polityki dziekana z interesem wydziału.	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów,	brak	zabranie autonomii wydziałom to niszczenie kolegialności i samorządności akademickiej, grozi także utratą akredytacji międzynarodowych, autonomia wydziału jest w nim warunkiem sine qua non akredytacji	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	Nadanie radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów.	Wybór dziekanów powinien pozostać w kompetencjach rad wydziałów.	Wydziały powinny zachować swoją autonomię.	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	wybór dziekana	Nadanie Radom Wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów	Zmiana dotychczas funkcjonującego systemu wyboru dziekana przez Radę Wydziału spowoduje, że wybierany przez	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.

			Rektora kandydat może nie być akceptowany przez pracowników Wydziału, co doprowadzi do złej atmosfery pracy w jednostce, braku kontynuacji polityki rozwoju wydziału.	
58	Dziekana powołuje Rektor spośród kandydatów wskazanych przez zebranie wszystkich nauczycieli akademickich zatrudnionych na danym wydziale oraz przedstawicieli pracowników niebędących nauczycielami akademickimi. Przedstawiciele pracowników niebędących nauczycielami akademickimi stanowią nie więcej niż 5% wszystkich uczestników zebrania. Liczbę przedstawicieli pracowników niebędących nauczycielami akademickimi określa regulamin jednostki, o którym mowa w § 12 ust. 5. Zebranie zwołuje wydziałowa komisja wyborcza.	Dziekana powołuje Rada Wydziału.	Uważam, że dotychczasowy sposób wyboru dziekana jest prawidłowy. Wybór dziekana który ma zarządzać wydziałem powinien należeć do osób, które będą zarządzane. Fakt podania kandydatów nie gwarantuje wyboru osoby, która byłaby wybierana dzięki głosowaniu i oddawała faktyczne potrzeby pracowników.	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów,	-	-	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	* 15 Projektu Statutu UW	Nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów.	Rada wydziałów lepiej się zna na specyfice wydziału i jest w stanie wybrać odpowiednią osobę.	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów,	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów,	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów,	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów,	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów,	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów,	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	sposób wyboru Dziekana	Dziekana wybiera Rada Wydziału ...	Wydział jako podstawowa komórka organizacyjna uczelni powinien być zgodnie z najlepszymi wzorami demokracji i dobrze funkcjonującą od lat na Uczelni praktyką zarządzaną przez osobę mającą poparcie zarządzanej społeczności, dlatego też nie ma, moim zdaniem, żadnego racjonalnego powodu aby kompetencja ta została odebrana Radzie Wydziału a więc organowi	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.

			reprezentującemu wszystkich zainteresowanych pracowników	
58	Wybór dziekanów	(Nie dosłownie, ale coś takiego:) Dziekana powołuje Rektor w oparciu o wynik wyborów przeprowadzonych na wydziale spośród pracowników wydziału - dziekanem zostaje osoba, która dostała największą liczbę głosów.	Dziekani nie powinni być nominowani/nadawani z góry, ale wybierani przez społeczność uczonych. W proponowanym projekcie statutu uczelni ta zasada, gwarantująca i zabezpieczająca samorządność uniwersytetu (konieczną dla niezależności intelektualnej instytucji), nie jest zachowana - zostaje tylko "indykacyjność", pozwalająca łatwo zlekceważyć wolę pracowników wydziałów i narzucić swojego kandydata. (Uwaga do konsultacji: 9 dni na zapoznanie się z tak złożonym i ważnym dla UW dokumentem to termin bardzo krótki i nieodpowiadający powadze sprawy.)	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	Dziekani nie wybierani przez rektora	Brak	Wydaje mi się że dziekan będący kierownikiem wydziału powinien zostać wybierany przez "społeczność" wydziału	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów	-	Jedność nauki i dydaktyki jest kluczowa cecha uniwersytetu	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	Nadania Radom Wydziałów kompetencji do wyboru Dziekanów	Rady Wydziału wybierają Dziekanów	1. Dziekan musi być przedstawicielem społeczności akademickiej a nie nominatem Rektora. Rozwiązanie, że dziekanów powołuje Rektor przypomina czasy PRL. 2. Centralizacja nie jest możliwa w przypadku tak dużego zróżnicowania społeczności akademickiej. 3. Jedna osoba (Rektor) nie może decydować w sposób bezpośredni o obsadzie wszystkich kluczowych stanowisk na uniwersytecie. 4. Jest to zgodne z zasadą wolności prowadzenia nauki i dydaktyki.	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	Wybory Dziekanów	Nadanie radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów.	j.w.	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	x	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów	x	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów,	ewentualna' - więc nie dodaję.	Jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą Uniwersytetu - rozczłonkowanie struktur organizacyjnych, powodujące wiele podległości służbowych jest błędem.	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.

58	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów	.	dziekani powinni mieć kluczowe znaczenie dla funkcjonowania wydziałów i posiadać poparcie środowiska	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów,	?	Rada wydziału jako organ, który jest bliski potrzebom wydziału posiada wszelkie kompetencje aby móc wybierać najlepszego dziekana w odpowiedzi.	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	Nadanie radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów	Skoro ewentualna propozycja, to nie powinna być obowiązkowa	Popieram stanowisko Rady Wydziału Zarządzania Uniwersytetu Warszawskiego	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów	brak	autonomia	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów	Rada Wydziału wybiera Dziekana.	Dziekan powinien być reprezentantem społeczności akademickiej danego Wydziału a nie być nominowanym przez Rektora.	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów	N/A	-	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	Nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów	Jest to ewentualna propozycja, więc zakładam, że to pole nie jest obowiązkowe	Niezależność wydziału świadczy o tym, że nasz Uniwersytet daje nam dużą przestrzeń niezależności.	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	nadanie radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów	Rady wydziału są najlepiej zorientowane w kompetencjach kandydatów	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów,	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów,	Jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą uniwersytetu-rozczłonkowanie struktur organizacyjnych, powodujące wiele podległości służbowych jest błędem	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	Nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów	"Ewentualna propozycja" sugeruje brak obligatoryjności odpowiedzi - odpowiedź nie powinna być obowiązkowa.	Jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą uniwersytetu - rozczłonkowanie struktur organizacyjnych, powodujące wiele podległości służbowych jest błędem.	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
58	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów,	Skoro ewentualna propozycja, to nie powinna być obowiązkowa :)	Jedność nauki i dydaktyki jest kluczową cechą uniwersytetu - rozczłonkowanie struktur organizacyjnych, powodujące wiele podległości służbowych jest błędem.	Zaproponowano 3 warianty wskazywania kandydatów na dziekana.
58	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów	po uzgodnieniu z władzami wydziałów	zachowanie autonomii wydziałów i utrzymanie ich dziedzinowych specyfik	Zaproponowano 3 warianty wskazywania kandydatów na dziekana.
58	Spółeczność danego wydziału powinna mieć możliwość dokonania wyboru Dziekana. To członkowie społeczności wydziałowej mają najlepszą wiedzę, kto z pracowników	Zapisy tego paragrafu powinny określać, że Rektor powołuje Dziekana wybranego przez zebranie pracowników wydziału. Ponadto, powinny być jednoznacznie określone powody,	Członkowie społeczności wydziałowej mają najlepszą wiedzę, kto z pracowników posiada najwyższe kompetencje do kierowania wydziałem. Odwołanie Dziekana może mieć miejsce jedynie w szczególnych i	Zaproponowano 3 warianty wskazywania kandydatów na dziekana.

	posiada najwyższe kompetencje do kierowania wydziałem. Projekt Statutu dopuszcza wybór kilku kandydatów na dziekana w kolejnych turach. Oznacza to znaczne ograniczenie kompetencji społeczności wydziału w wyborze dziekana.	dla których Rektor może odwołać Dziekan	uzasadnionych okolicznościach, nie może mieć charakteru arbitralnego.	
58	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów	-	-	Zaproponowano 3 warianty wskazywania kandydatów na dziekana.
58	Nadanie radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów.	Nadanie radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów.	Zapis taki jest zgodny z podstawową zasadą bezpośredniej i powszechnej demokratyzacji, gdyż społeczność Wydziału najlepiej zna swoje potrzeby i możliwości oraz wybiera takiego dziekana, który najlepiej będzie realizował zgłaszane potrzeby i negocjował z władzami zwierzchnimi. Chodzi tutaj o zapewnienie współpracy integratywnej.	Zaproponowano 3 warianty wskazywania kandydatów na dziekana.
58	Dziekan powinien być wybierany przez Radę Wydziału	Zmiana pkt. 2 w zakresie przedstawionym powyżej	Dziekan jako kierownik wydziału powinien być wybierany przez Radę Wydziału. Osoba wybrana przez RW będzie na pewno lepiej znała aspekty funkcjonowania konkretnego wydziału i miała większy "posłuch" wśród pracowników wydziału.	Zaproponowano 3 warianty wskazywania kandydatów na dziekana.
58	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów	jeśli ma to być ewentualna propozycja to w takim razie nie powinna być obowiązkowa	j.w	Zaproponowano 3 warianty wskazywania kandydatów na dziekana.
58	powołanie Dziekana	Dziekana powołuje Rada Wydziału.	wybór Dziekana powinien być dokonywany przez pracowników Wydziału	Zaproponowano 3 warianty wskazywania kandydatów na dziekana.
58	prawo wyboru dziekana przez Radę Wydziału	zachować z ewentualną modyfikacją procedury wyborczej	proces wyboru dziekana wydziału powinien być bardziej transparentny!	Zaproponowano 3 warianty wskazywania kandydatów na dziekana.
58	sposób wyboru Dziekana	Procedura powinna przyznawać dominującą wagę głosowi społeczności danego Wydziału.	Społeczność Instytutu Socjologii wyraża zaniepokojenie obniżeniem wagi głosu społeczności danego Wydziału w wyborze Dziekana. Proponowany sposób wyboru sprawia, że wybór/wskazanie dokonane przez społeczność Wydziału nie ma realnego znaczenia i może w każdej sytuacji zostać przeważony decyzją Rektora.	Zaproponowano 3 warianty wskazywania kandydatów na dziekana.
58	Kompetencje rady wydziału	Nadanie radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekana	Zarządzanie Wydziałem jest na tyle specyficznym procesem, zwłaszcza w zakresie zarządzania posiadanymi zasobami ludzkimi, że to właśnie rada wydziału powinna mieć kompetencje do wyboru i oceny kandydata na stanowisko Dziekana.	Zaproponowano 3 warianty wskazywania kandydatów na dziekana.

58	nadanie radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów	do opracowania	Członkowie poszczególnych rad wydziału najlepiej znają kandydatów ze swojego środowiska	Zaproponowano 3 warianty wskazywania kandydatów na dziekana.
58	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów	nadania radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów	Zmiany w statucie powinny służyć w stopniu możliwym na podstawie ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, autonomii i specyfiki poszczególnych wydziałów, co stanowi warunek konieczny do uzyskania i zachowania przez Wydział Zarządzania akredytacji międzynarodowych istotnie wzmacniających międzynarodową i krajową pozycję konkurencyjną Wydziału.	Zaproponowano 3 warianty wskazywania kandydatów na dziekana.
58, pkt 2	Wybory dziekana powinny się odbyć na wydziałach i wyłonić jednego kandydata. Rektor może go powołać lub nie, wtedy wybiera się kolejnego kandydata.	zostawiam prawnikom	Wybór więcej niż jednego kandydata na wydziałach i procedura powoływania jednego z nich, zwłaszcza przy względnie zrównoważonej liczbie wskazań niesie zagrożenie powstania niepotrzebnych antagonizmów i podziałów. Jest też frustrująca dla kandydatów.	Zaproponowano 3 warianty wskazywania kandydatów na dziekana.
58. ust. 2.	Dziekana powołuje Rektor spośród kandydatów wskazanych przez zebranie wszystkich nauczycieli akademickich zatrudnionych na danym wydziale oraz przedstawicieli pracowników niebędących nauczycielami akademickimi.	Dziekana wybierają pracownicy danego wydziału/reprezentujący ich organ/ większością bezwzględną poprzez głosowanie.	Uważam, że decyzję wyboru Dziekana należy pozostawić Wydziałowi - osobom, którymi będzie zarządzał i tym, którzy mieli okazję z nim współpracować. Obecna propozycja zakłóca demokratyczność działania uczelni i centralizuje władzę rektorską oderwaną od realiów, w praktyce uniemożliwiając jej rzetelne wykonywanie.	Zaproponowano 3 warianty wskazywania kandydatów na dziekana.
58 pkt 2.	Kompetencje dla jednostek w sprawie wyboru władz	2. Dziekana wybiera wybrane przez społeczność jednostki Kolegium Wyborcze dla Wyboru Dziekana, które stanowi Rada Wydziału w rozszerzonym o dodatkowych elektorów reprezentujących niesamodzielnymi pracowników naukowych, naukowo-dydaktycznych i dydaktycznych, administracyjnych oraz studentów składzie.	Tylko jednostki mające wpływ na wybór swoich władz mogą być akredytowane. Na życzenie mogę przesłać wykaz standardów dotyczących tego warunku	Zaproponowano 3 warianty wskazywania kandydatów na dziekana.
58 ust. 4-7	Tryb wyłaniania dziekana	4. Kandydata na dziekana wskazuje się w głosowaniu indykacyjnym, w którym każda osoba, o której mowa w ust. 2, może zgłosić nie więcej niż dwie kandydatury. Kandydatem, o którym mowa w ust. 2, zostaje osoba, która uzyskała w	Tryb wyboru dziekana w projekcie Statutu otwiera możliwość zignorowania przez Rektora wyników indykacji przeprowadzonej na wydziale i obsadzenia w roli dziekana osoby nieakceptowanej przez środowisko. Tryb ten może się okazać konfliktogenny, powodując sparaliżowanie pracy wydziału. Proponowana korekta respektuje wyniki	Zaproponowano 3 warianty wskazywania kandydatów na dziekana.

głosowaniu indykacyjnym największą liczbę głosów, nie mniej jednak niż 50% głosów, i wyraziła zgodę na wykonywanie funkcji kierowniczej.

5. Jeżeli w głosowaniu indykacyjnym, o którym mowa w ust. 4, żadna osoba nie uzyskała minimum 50% głosów lub co najmniej dwie osoby uzyskały jednakową najwyższą liczbę głosów, przeprowadza się kolejne głosowanie nad listą złożoną z kandydatur, które w poprzednim głosowaniu uzyskały co najmniej 5% głosów i wyraziły zgodę na kandydowanie, oraz w którym każda osoba, o której mowa w ust. 2, może wskazać nie więcej niż jedną kandydaturę. Kandydatem, o którym mowa w ust. 2, zostaje osoba, która uzyskała w głosowaniu największą liczbę głosów, nie mniej jednak niż 50% głosów, i wyraziła zgodę na wykonywanie funkcji kierowniczej.

6. Głosowanie w trybie ust. 5 przeprowadza się nie więcej niż 5 razy do momentu, aż wyłoniony zostanie kandydat, który uzyska największą liczbę głosów, nie mniej jednak niż 50% głosów. Jeżeli w ostatnim głosowaniu żadna osoba nie uzyska minimum 50% głosów, kandydatem, o którym mowa w ust. 2, zostaje osoba, która w ostatnim głosowaniu uzyskała największą liczbę głosów, nie mniej jednak niż 30% głosów, i wyraziła zgodę na wykonywanie funkcji kierowniczej.

7. Rektor powołuje na dziekana kandydata wskazanego w sposób określony w ust. 4, 5 i 6. Jeżeli w ostatnim głosowaniu, o którym mowa w ust. 6, dwie lub więcej osób uzyskało jednakową najwyższą liczbę głosów, Rektor

indykacji, pozostawiając Rektorowi prawo narzucenia dziekana dopiero w momencie, kiedy samo środowisko nie jest w stanie wyłonić kandydata.

		<p>powołuje dziekana spośród kandydatów, którzy uzyskali jednakową najwyższą liczbę głosów. W przypadku niewskazania kandydata w sposób określony w ust. 4, 5 i 6, Rektor może powołać dziekana z własnej inicjatywy.</p>		
58, 5 i 7 (brakuje pkt. 6 - pomyłka?)	Odrzucanie przez Rektora kandydatów na Dziekana i możliwość mianowania własnego kandydata	<p>5. Rektor w terminie siedmiu dni od daty przedstawienia mu listy kandydatów, o których mowa w ust. 4, może zwrócić się o wskazanie dodatkowych kandydatów PODAJĄC PRACOWNIKOM WYDZIAŁU MERYTORYCZNE UZASADNIENIE SWOJEJ DECYZJI . W takim przypadku zebranie, o którym mowa w ust. 2 wskazuje w terminie 14 dni kolejne kandydaty w trybie określonym w ust. 3. Kandydatami tymi nie mogą być osoby wskazane w poprzednim głosowaniu indykacyjnym. Rektor powołuje dziekana z pośród osób wskazanych w obu głosowaniach. 7. W przypadku niewskazania kandydatów w sposób określony w ust. 4 i 5 Rektor może powołać dziekana z własnej inicjatywy PODAJĄC PRACOWNIKOM WYDZIAŁU MERYTORYCZNE UZASADNIENIE SWOJEJ DECYZJI.</p>	<p>Przepis w obecnym brzmieniu w dość niebezpieczny sposób umożliwia Rektorowi lekceważenie głosu pracowników Wydziału. Biorąc pod uwagę możliwą znaczącą redukcję liczby Wydziałów i zapis par. 68 (powoływanie kierowników w jednostkach organizacyjnych Uniwersytetu, o których mowa w § 19 czyli nie-wydziałach) widać oddalenie się od idei samorządności akademickiej.</p>	Zaproponowano wariantowe rozwiązania.
59 ust. 1 pkt 4 i 5	doprecyzowanie zapisów	<p>§ 59 1. Dziekan: 1) realizuje strategię Uniwersytetu na wydziale i w tym celu tworzy plany rozwoju wydziału; 2) współdziała z dyrektorami kolegiów studiów oraz radami naukowymi dyscyplin i radą naukową dziedzin; 3) realizuje politykę personalną wydziału i przedstawia Rektorowi,</p>	<p>1. Zaproponowane poprawki doprecyzowują zapisy zgodnie z obecnym stanem prawnym. Podmiotem otrzymującym środki zgodnie z ustawą jest Uniwersytet i to w jego dyspozycji są wszystkie środki. Wydział jako jednostka nie posiada żadnych środków lecz zapis rozliczeniowy wynikający z ewidencji księgowej. Wyjątkiem są tylko o ile dobrze pamiętam 4 jednostki posiadające wyodrębnione rachunki bankowe. Dlatego też proponuję przypisanie dziekanowi w pkt 4 odpowiedzialności za prowadzenie</p>	Uwagę uwzględniono i wprowadzono stosowne zmiany.

		<p>po zasięgnięciu opinii rady wydziału, wnioski o zatrudnienie na stanowiska nauczycieli akademickich na wydziale, a także ogłasza, po zasięgnięciu opinii rady wydziału, konkursy na stanowiska nauczycieli akademickich, zgodnie z § 126;</p> <p>4) dba o właściwe gospodarowanie zasobami i infrastrukturą niezbędną do prowadzenia dydaktyki oraz odpowiada za prowadzenie gospodarki finansowej przez wydział, na podstawie posiadanych pełnomocnictw, zgodnie z zasadami określonymi w ustawach oraz zarządzeniach Rektora.</p> <p>5) przedstawia radzie wydziału informację o wykonaniu planu rzeczowo-finansowego wydziału;</p> <p>6) jest przełożonym pracowników wydziału;</p> <p>7) czuwa nad właściwym wykonywaniem przez nauczycieli akademickich, zatrudnionych na wydziale, obowiązków badawczych i dydaktycznych, i jest odpowiedzialny za jakość prowadzonych na wydziale badań naukowych;</p> <p>8) przewodniczy posiedzeniom rady wydziału;</p> <p>9) powołuje kierowników jednostek organizacyjnych wydziału w trybie określonym w regulaminie wydziału;</p> <p>10) wykonuje inne czynności określone przez Rektora oraz w regulaminie wydziału.</p>	<p>gospodarki finansowej wydziału na podstawie pełnomocnictw. Ten zapis jest szerszy i w pełni oddaje obecny stan prawny oraz będzie stanowił element systemu kontroli zarządczej i element systemu zarządzania ryzykiem na Uniwersytecie.</p> <p>2. Pojęcie sprawozdania finansowego jest szczegółowo opisane w ustawie o rachunkowości. Uniwersytet sporządza sprawozdanie finansowe dla całego Uniwersytetu. Ponieważ gospodarka finansowa wydziału musi się odbywać na podstawie planu rzeczowo-finansowego to naturalną rzeczą może być informowanie rady wydziału o realizacji tego planu. Plany takie wydziały przygotowują obecnie i będzie to uwzględnienie w statucie dotychczasowej praktyki.</p>	
par. 59 ust. 1 pkt9 i ust. 2	Par. 13 przewiduje dla jednostek, o których mowa w par. 59 nazwę: wew. jedn. org.	Proponuje doprecyzować w par. 59, że chodzi o wew. jednostki org.	Zapis uczyni par. 59 bardziej przejrzystym	Uwagę uwzględniono.
59 ust. 2	uwaga formalna	2. W przypadku jednostki organizacyjnej wydziału, w której zatrudnionych	W proponowanej zmianie sugeruję utrwalenie obowiązującej na Uniwersytecie zasady, że za gospodarkę finansową	Uwagę uwzględniono.

		<p>jest łącznie w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej 40 profesorów, profesorów uczelni i nauczycieli akademickich mających stopień naukowy doktora habilitowanego, kierownik tej jednostki, jeśli przewiduje to regulamin wydziału, może wykonywać czynności wymienione w ust. 1 pkt 3 i 7, jeśli dotyczą one osób zatrudnionych w tej jednostce lub prowadzonej w niej działalności badawczej.</p>	<p>Uniwersytetu odpowiada Rektor, a na podstawie pełnomocnictw, za gospodarkę finansową wydziałów odpowiadają dziekani. Pozostawienie w tym ustępie odwołania do pkt. 4 ustępu pierwszego tego paragrafu powoduje, że dyrektorzy instytutów uzyskali by możliwość prowadzenia autonomicznej gospodarki finansowej dla instytutów. Obecnie obowiązujące zarządzenie Rektora o zasadach prowadzenia gospodarki finansowej nie przewiduje takiego rozwiązania. Ponadto o ile się orientuję chyba żaden dyrektor instytutu nie ma udzielonych pełnomocnictw od Rektora do wydatkowania środków. Dziekan musi być faktycznym gospodarzem swojego wydziału dysponującym wszystkimi jego zasobami. Mam nadzieję, że dzięki tej poprawce prościej będzie zarządzać dziekanom, którzy stoją na czele wydziałów z silną pozycją finansową instytutów.</p>	
59.2	<p>Paragraf wprowadza konieczną liczbę minimalną samodzielnych zatrudnionych w jednostce wewnętrznej wydziału, by mogła ona (jej kierownik) uzyskać niektóre kompetencje dziekana.</p>	<p>2. W przypadku jednostki organizacyjnej wydziału, w której zatrudnionych jest łącznie w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej 15 profesorów, profesorów uczelni i nauczycieli akademickich mających stopień naukowy doktora habilitowanego...</p>	<p>Liczba ta jest bardzo wysoka i prowadzić będzie do powstania nielicznych jednostek wewnętrznych i innym statusie niż większość. Rozumiem, że chodzi o to, by zbyt małe jednostki nie mogły właściwie funkcjonować, ale postuluję obniżenie tej liczby, jeśli w ogóle koniecznie trzeba wprowadzać taki limit do 15 (chodzi też o dysproporcję, skoro wydział też musi mieć minimum 40 samodzielnych). Przy okazji zaznaczam, że akurat moje jednostka wewnętrzna, jeżeli powstanie, nie będzie miała kłopotu z magiczną czterdziestką.</p>	<p>Przeniesiono kompetencje z poziomu kompetencji dziekana toteż liczba 40 jest identyczna jak w przypadku wydziału.</p>
Art 59 punkt 9	<p>Tryb odwołania dziekana wydziału pozostawia rektorowi całkowitą swobodę wymagając jedynie zasięgnięcia opinii rady wydziału. Przy takim zapisie rektor może odwołać dziekana także przy negatywnej opinii rady wbrew środowisku jednostki.</p>	<p>W przypadku negatywnej jednostki wydziału rektor może wnioskować o odwołanie dziekana do senatu uzasadniając wniosek. Senat podejmuje decyzję o odwołaniu dziekana większością 2/3 głosów.</p>	<p>Kadencyjność dziekana jest warunkiem zaangażowania tej osoby na rzecz rozwoju jednostki uczelni jaką jest wydział i działania na rzecz tworzącego ją środowiska. Możliwość samodzielnego odwołania dziekana przez rektora na podstawie wniosku uchwalonego większością 2/3 rady wydziału wydaje się właściwe. Natomiast dowolność odwołania takiej osoby w trakcie kadencji przez rektora jedynie po uzyskaniu opinii rady i bez względu na jej teść wydaje się naruszać konieczną dla prawidłowego działania autonomię wydziałów. W tym</p>	<p>Zaproponowane postanowienia utrzymano w mocy. Dalsze ewentualne zmiany będą możliwe po wybraniu konkretnego wariantu związanego z powołaniem dziekana.</p>

			przypadku właściwszą instytucją wydaje się uzgodnienie, niż zasięgnięcie niewiążącej opinii, i konieczność odwołania się do decyzji senatu w przypadku braku zgodności woli między rektorem i radą wydziału.	
60	dodać ustęp 5 w art. 60	„rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu, może pełnić funkcje rady dydaktycznej, o której mowa w art. 65.”	jest to istotne ze względu na funkcjonowanie wydziału	Rada wydziału w aktualnej propozycji postanowień nie ma kompetencji w zakresie dydaktyki stąd nie ma potrzeby uwzględniania w jej składzie studentów i doktorantów. Są oni potrzebni w radzie dydaktycznej. Udział studentów i doktorantów jest przewidziany w § 65 i § 66.
60	proponuję dodanie ustępu nr 5 w następującym brzmieniu:	5. rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu, może pełnić funkcje rady dydaktycznej, o której mowa w art. 65.	uzupełnienie to jest ważne z punktu widzenia jakości dydaktyki prowadzonej przez pracowników wydziału oraz ułatwi zachowanie związku dydaktyki z prowadzonymi na wydziale badaniami	Rada wydziału w aktualnej propozycji postanowień nie ma kompetencji w zakresie dydaktyki stąd nie ma potrzeby uwzględniania w jej składzie studentów i doktorantów. Są oni potrzebni w radzie dydaktycznej. Udział studentów i doktorantów jest przewidziany w § 65 i § 66.
par. 60 ust. 3	nie określono maksymalnej liczby członków rady wydziału	3. Jeżeli w wydziale jest zatrudnionych nie więcej, niż 60 profesorów, profesorów uczelni i osób mających stopień naukowy doktora habilitowanego, to regulamin wydziału może przewidywać, że w skład rady wydziału wchodzi wszyscy profesorowie, profesorowie uczelni i osoby mające stopień naukowy doktora habilitowanego. W takim przypadku liczbę przedstawicieli, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b i c, określa wydziałowa komisja wyborcza z zachowaniem proporcji określonych w ust. 1 pkt 3.	Rada wydziału licząca ponad 100 członków przestaje być forum merytorycznych debat.	Przewidziano możliwość wyboru członków rady. Z uwagi na różne liczebności nie można ustalić maksymalnej wielkości rady. Takie dookreślenie może znaleźć się w regulaminie jednostki.
par. 60 ust. 3	Projekt statutu nie przewiduje górnej granicy liczebności rady wydziału. Brak takiego ograniczenia oznacza, że mogą powstawać rady wydziałów o tak dużej liczbie członków, że staną się one instytucjami fasadowymi i w praktyce będą zastępowane przez węższe, nieformalne gremia. Ponadto, im większa	3. Regulamin wydziału, w którym zatrudnionych jest łącznie w pełnym wymiarze czasu pracy nie więcej, niż 60 profesorów, profesorów uczelni i nauczycieli akademickich mających stopień naukowy doktora habilitowanego, może przewidywać, że w skład rady wydziału wchodzi wszyscy profesorowie, profesorowie uczelni	Instytucje demokracji bezpośredniej nie funkcjonują dobrze, gdy rozstrzygnięcia podejmuje bardzo duża grupa osób. Trzeba ograniczyć liczebność rad wydziałów, aby ich działalność nie miała charakteru fasadowego.	Aktualne przepisy pozwalają na wprowadzenie takich regulacji w regulaminie jednostki.

	liczba obradujących, tym trudniej zapewnić im właściwe warunki obradowania.	i osoby mające stopień naukowy doktora habilitowanego. W takim przypadku liczbę przedstawicieli, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b i c, określa wydziałowa komisja wyborcza z zachowaniem proporcji określonych w ust. 1 pkt 3. 3a. W przypadku, gdy liczba członków rady wydziału przekroczy 100 osób, to do rady wydziału następnej kadencji wybiera się przedstawicieli, o których mowa w ust. 1 pkt 3, w liczbie nie większej, niż 80 osób.		
61 pkt 1	Rozszerzenie kompetencji Rady Wydziału o kwestie nadzoru nad programami studiów w dyscyplinie	nowa pozycja 11: 11. ustala i opiniuje dla Senatu UW programy studiów I i II stopnia w dziedzinach w których prowadzi studia i badania oraz zmiany w tych programach	Ze względu na wymogi akredytacyjne jednostka musi panować nad własnymi programami studiów w dziedzinach, których dotyczy akredytacja	Jest to kompetencja rady dydaktycznej.
62.2	Paragraf wprowadza konieczną liczbę minimalną samodzielnych zatrudnionych w jednostce wewnętrznej wydziału, by mogła ona uzyskać niektóre kompetencje dziekana.	2. W przypadku jednostki organizacyjnej wydziału, w której zatrudnionych jest łącznie w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej 15 profesorów, profesorów uczelni i nauczycieli akademickich mających stopień naukowy doktora habilitowanego	Liczba ta jest bardzo wysoka i prowadzić będzie do powstania nielicznych jednostek wewnętrznych i innym statusie niż większość. Rozumiem, że chodzi o to, by zbyt małe jednostki nie mogły właściwie funkcjonować, ale postuluję obniżenie tej liczby, jeśli w ogóle koniecznie trzeba wprowadzać taki limit do 15 (chodzi też o dysproporcję, skoro wydział też musi mieć minimum 40 samodzielnych). Przy okazji zaznaczam, że akurat moje jednostka wewnętrzna, jeżeli powstanie, nie będzie miała kłopotu z magiczną czterdziestką.	Przeniesiono kompetencje z poziomu rady wydziału toteż liczba 40 jest identyczna jak w przypadku wydziału.
62.2	Liczba 40 samodzielnych pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze jest zbyt wysoka. Postuluję jej zmniejszenie o połowę.	W przypadku jednostki organizacyjnej wydziału, w której zatrudnionych jest łącznie w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej 20 profesorów, profesorów uczelni i nauczycieli akademickich mających stopień naukowy doktora habilitowanego, rada tej jednostki, jeśli przewiduje to regulamin wydziału, może wykonywać czynności wymienione w § 61 ust. 1 pkt 4-5, jeżeli opinie te dotyczą	W przypadku niektórych wydziałów spełnienie tego kryterium jest po prostu niemożliwe	Przeniesiono kompetencje z poziomu rady wydziału toteż liczba 40 jest identyczna jak w przypadku wydziału.

		osób zatrudnionych w tej jednostce.		
63	tryb powołania dyrektora kolegium studium	propozycje kandydatur na dyrektorów kolegium studiów powinny wychodzić od dziekanów; względnie rad wydziałów lub rad dydaktycznych - ewentualnie co najmniej powinna być mowa o pozytywnej opinii dziekanów (lub innych ciał statutowych) nt kandydatur rektorskich	Powyższa propozycja jest wspólnym stanowiskiem społeczności Instytutu Socjologii UW	Wprowadzono stosowne zmiany .
63 ust. 2	Wpływ kierowników jednostek kluczowych w danych dyscyplinach, niebędących wydziałami, na powołanie władz kolegium studiów .	Dyrektora kolegium powołuje Rektor w uzgodnieniu z samorządem studenckim i po zasięgnięciu opinii dziekanów wydziałów oraz kierowników wewnętrznych jednostek organizacyjnych właściwych ze względu na dyscypliny wiodące, w ramach których organizowane są kierunki studiów w danym kolegium.	Obecnie na naszej uczelni praktykowanych jest wiele dyscyplin, dla których istnieje jeden charakterystyczny instytut i kierunek studiów, prawdopodobnie ze względów praktycznych w wielu przypadkach ta sytuacja nie ulegnie dużej zmianie. Wydaje się, że osoby sprawujące funkcje kierownicze w takich jednostkach, powinny mieć bardziej bezpośredni wpływ na wybór osób odpowiedzialnych za prowadzenie kształcenia w odpowiadających im dyscyplinach. Oczywiście dziekani zapewne podejmowałiby konsultacje przed przedstawieniem zdania Rektorowi i osobiście nie krytykuję ich intencji, ale może być to forma niedostatecznie wymowna w stosunku do wagi opinii wspomnianych zainteresowanych.	Wprowadzono stosowne zmiany .
63. ust. 2.	Dyrektora kolegium powołuje Rektor w uzgodnieniu z samorządem studenckim i po zasięgnięciu opinii dziekanów właściwych ze względu na dyscypliny wiodące, w ramach których organizowane są kierunki studiów w danym kolegium.	Dyrektor kolegium jest wybierany przez pracowników w głosowaniu, większością bezwzględną, powołuje Rektor w uzgodnieniu z (ich przedstawicieli) spośród kandydatów wskazanych przez pracowników, samorząd studencki i dziekanów właściwych ze względu na dyscypliny wiodące, w ramach których organizowane są kierunki studiów w danym kolegium.	Tu znów pojawia się niebezpieczeństwo centralizacji władzy i jednocześnie przyznanie kompetencji studentom przy marginalizacji pracowników, co zagraża demokratyczności uczelni i komfortowi pracy.	Wprowadzono stosowne zmiany .
63-65	Powoływanie kolegiów i Rad Naukowych	Dydaktyka powinna pozostać przy jednostkach realizujących programy.	Zwiększanie liczby ciał odpowiedzialnych za dydaktykę spowoduje chaos decyzyjny i organizacyjny, a co za tym idzie rozmyje kompetencje i wprowadzi niepotrzebne zamieszanie.	Wprowadzono stosowne zmiany .
63-67	Powołanie kolegiów dydaktycznych i rad naukowych	Kolegia i rady powinny podlegać kierownikom jednostek.	Kolegia dydaktyczne i rady naukowe kolegiów nie powinny istnieć w całym	Uwagę częściowo uwzględniono.

			oderwaniu od jednostek, gdzie zatrudnieni są nauczyciele. Spowoduje to bałagan i napięcia, a także problem z przepływem informacji. Mnożenie ciał odpowiadających za dydaktykę spowoduje wzrost biurokracji, a co za tym idzie, może spowodować spadek poziomu nauczania.	
63-68	powoływania kolegiów i rad naukowych	uproszczenie struktury - związanie dydaktyki bezpośrednio z instytucją je realizującą przez powołanie jednostopniowej rady dydaktycznej	nawarstwienie struktur kontrolujących dydaktykę, zwłaszcza w oderwaniu od instytucji je realizujących niesie ryzyko chaosu i obniżenie jakości	Uwagę częściowo uwzględniono.
64	Spójność badań z prowadzonymi studiami - pozostawienie kompetencji dydaktycznych na Wydziałach	wykreślenie par 64	Oddzielenie procesu badawczego od edukacji spowoduje spadek jakości procesu edukacji. Uniemożliwi włączanie studentów do badań i działalności doradczej. Uniemożliwi uzyskanie akredytacji międzynarodowych dla dyscyplin/kierunków studiów.	Nie oddzielono kształcenia od badań naukowych. Wprowadzono jedynie inny sposób zarządzania dydaktyką i inny sposób zarządzania badaniami naukowymi.
65	Spójność regulacji w zakresie dydaktyki	paragraf do wykreślenia w całości	Dodatkowy organ zaburzy tylko normalny feedback pomiędzy kierownikami studiów - komisją programową na Wydziałach i wydziałowymi komisjami ds jakości kształcenia. Uniwersytecka Rada ds Kształcenia powinna być raczej organem nadzorującym prawidłowość procesów dydaktycznych oraz zmian w programach czy otwierania nowych kierunków. Natomiast odpowiedzialność za programy powinna być delegowana na poziom jednostek podstawowych. Po pierwsze takie są wymogi międzynarodowe, w tym zdefiniowane w procedurach akredytacyjnych. Po drugie decyzje powinny zapadać możliwie najbliżej procesu dydaktycznego, tak by były szybko i skutecznie implementowane. Przesunięcie kompetencji do tworzenia i opiniowania dla Senatu nowych programów na Rady Wydziałów uelastyczni programy studiów umożliwiając szybsze tworzenie nowych kierunków oraz zmiany w dotychczasowych w odpowiedzi na potrzeby rynku. Ułatwi też certyfikację zawodową programów studiów tj ACCA dla studiów z rachunkowości	Nie oddzielono kształcenia od badań naukowych. Wprowadzono jedynie inny sposób zarządzania dydaktyką i inny sposób zarządzania badaniami naukowymi.
65, ust.1.	Swoboda tworzenia kierunków.	Wykreślenie zdania: "Każdy kierunek studiów jest	Powinna być zachowana swoboda tworzenia kierunków przez zespoły dydaktyczne. Jeżeli dwa zespoły dydaktyczne czują się	Zaproponowane przepisy są wyborem odpowiedniego modelu zarządzania procesem dydaktycznym.

		przyporządkowany jednej radzie dydaktycznej."	kompetentne w utworzeniu tego samego kierunku, czemu nie mogą go utworzyć. Kto ma decydować, kto jest lepszy? Natomiast zespół dydaktyczny danego kierunku powinien być przyporządkowany jednej radzie dydaktycznej.	
65 pkt 2	Kompetencje rady dydaktycznej	Kompetencje opisane są niejasno i bardzo skrótowo, nawet przy założeniu prowadzenia przez kolegia działalności dydaktycznej. O ile rady dydaktyczne nie są obowiązkowe to cały paragraf do wykreślenia	Do procesu akredytacyjnego wystarczy rada programowa na każdym z wydziałów. Ten kształt rady dydaktycznej nie rozstrzyga kto odpowiada za cele kształcenia, mierniki celów czy curriculum programu studiów. Kolejny organ nadzorczy (czy nawet liczne organy), a przecież ma tę funkcję pełnić Uniwersytecka Rada ds Kształcenia. Kto proponuje i komu nowe programy studiów? Ocenia propozycje? Nielogiczność wynika z rozdzielenia kompetencji naukowych i dydaktycznych dotychczasowych Wydziałów, które robiły to w sposób ograniczony. Dodatkowo taki kształt spowoduje zbytne obciążenie kadry naukowej i dydaktycznej obowiązkami administracyjnymi i wpłynie na spadek jakości procesu badawczego, jak i dydaktycznego	Zaproponowane przepisy są wyborem odpowiedniego modelu zarządzania procesem dydaktycznym.
66	dodanie ustępu 8 w art. 66	„jeżeli na wniosek dyrektora kolegium na wydziale zostaje powołane tylko jedno kolegium, to funkcje rady dydaktycznej pełni rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu. Nie stosuje się w takiej sytuacji zasad, o których mowa w ust. 1.”	jest to istotne ze względu na funkcjonowanie Wydziału	Przedstawiciele rady wydziału są częścią rady dydaktycznej.
66	proponuję dodanie ustępu 8 o następującym brzmieniu:	jeżeli na wniosek dyrektora kolegium na wydziale zostaje powołane tylko jedno kolegium, to funkcje rady dydaktycznej pełni rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu. Nie stosuje się w takiej sytuacji zasad, o których mowa w ust. 1.	uzupełnienie to jest ważne z punktu widzenia jakości dydaktyki prowadzonej przez pracowników wydziału oraz ułatwi zachowanie związku dydaktyki z prowadzonymi na wydziale badaniami	Zaproponowane przepisy są wyborem odpowiedniego modelu zarządzania procesem dydaktycznym.

par. 67., ust. 3	powołanie rady dydaktycznej kolegium indywidualnych studiów międzydziedzinowych	uzupełnienie o zasady określające skład takiej rady	skład rady nie może być powoływany arbitralną decyzją jednej osoby, choćby tylko ze względów merytorycznych	Wprowadzono stosowne zmiany.
86	Brak bibliotecznej komisji wyborczej	5) biblioteczna komisja wynorcza	Nie wiadomo w jakim trybie utworzy się nowa Rada Biblioteczna, z której dalszego istnienia bibliotekarze UW nie chcieliby rezygnować (dotychczas skład RB w połowie pochodzi ze wskazań Rad Wydziałów, w połowie z wyborów spośród bibliotekarzy zatrudnionych we wszystkich bibliotekach UW)	Postanowienia te zostaną rozważone przy tworzeniu regulaminu systemu biblioteczno—informacyjnego
105 ust. 4	Nazewnictwo stanowisk nauczycieli akademickich w grupie pracowników dydaktycznych	w pkt. 5 i 6 - odpowiednio "starszego wykładowcy" i "wykładowcy"	Określenie "asystent" nie ma ani uzasadnienia semantycznego (asystentem przyjęło się nazywać osobę w jakiś sposób "asystującą" osobie o wyższej pozycji, w środowisku uniwersyteckiemu - swojemu mistrzowi, profesorowi).	Konsekwencje dla algorytmu
107	Ust. 3 wydaje się być zbędnym powtórzeniem ust. 2 (chyba, że zabrakło w zapisie jakichś szczególnych warunków zatrudnienia akurat tych nauczycieli akademickich. Zaś odwołanie się w ust. 7 do ust 3 wygląda na omyłkowe. Podejrzewam, że chodziło raczej o ust 4 pkt 3	Proponuję usunąć ust. 3, a w ust. 7 (jeśli w ogóle) odwołać się do ust. 4 pkt 3	Nie widać uzasadnienia dla wyróżnienia właśnie tej grupy pracowników (ust. 3) tym bardziej, że często pracownicy zatrudnieni na stanowiskach badawczych są zatrudniani bez otwartego konkursu z powodów podanych w ust. 4. Z kolei Nauczyciele zatrudnieni bez konkursu do konkretnych projektów, przez czas zatrudnienia na stanowisku badawczym, dają się poznać na tyle by wiedzieć, czy chcemy z nimi przedłużyć umowę na stanowisku badawczo-dydaktycznym czy nie i konkurs jest czystym komplikowaniem życia sobie i kandydatom do pracy.	Zmodyfikowano przepis.
107	sposób awansu	bardziej precyzyjne określenie preogatyw Rektora	zbyt arbitralne, zwłaszcza w przypadku ustępów 6 i 8, rozstrzygnięcia dotyczące plenipotencji Rektora	Podwyższamy wymagania. Generalnie ustawa nie wymaga przeprowadzenia konkursu. Rektor musi mieć w szczególnych przypadkach określenia i odebrania konkursu. Zgodne są stanowiskiem Senackiej Komisji ds. kadrowych.
107, ust. 3	Wymóg konkursu przy zatrudnieniu na stanowisko adiunkta oraz profesora uczelni nie ma uzasadnienia, skoro uczelnia dopuszcza (rutynowo zresztą) dalsze zatrudnienie po uzyskaniu stopnia doktora i doktora habilitowanego.	Należy albo wprowadzić procedurę awansową na stanowiska adiunkta i profesora uczelni, albo wykluczyć dalsze zatrudnienie osób, które uzyskały stopnie doktora i doktora habilitowanego.	Proponowane obecnie rozwiązanie przedłuży aktualną praktykę rozpisywania konkursów z myślą o konkretnych osobach. Taki sposób działania jest demoralizujący dla uczestników konkursów i naraża uczelnię na ryzyko prawne.	Zgodne są stanowiskiem Senackiej Komisji ds. kadrowych.

107., ust. 4., p. 2.	warunki odstąpienia od konkursu przy zatrudnieniu pracowników naukowych	brzmienie proponowane: "będącego beneficjentem konkursu na realizację przedsięwzięcia akademickiego, programu naukowego lub projektu badawczego na szczeblu międzynarodowym lub krajowym, finansowanego ze środków publicznych" (lub zbliżone)	każda zmiana programów i instytucji "grantodawczych" wymusi zmianę statutu; brak w wykazie NPRH	Ustawa tak to określa – zgodnie z brzmieniem ustawy.
107 ust. 6.	W szczególnie uzasadnionych przypadkach Rektor może odstąpić od przeprowadzania konkursu, o którym mowa w ust. 2.	Proponuje usunięcie tego paragrafu.	Takie rozwiązanie może prowadzić do nadużyć i kumoterstwa.	Chcemy aby były konkursy. Ale w szczególnych przypadkach taka możliwość
107 ust. 7 i 9	Ust. 7 odsyła do ust. 3, w którym mowa o zatrudnieniu po przeprowadzeniu otwartego konkursu, a jednocześnie stosuje w odniesieniu do tego trybu partykułę "tylko". Nie rozumiem tego użycia. W ust. 9 mowa jest o "kierowniku jednostki organizacyjnej" a w paragrafie 11 są wyliczone różne typy jednostek organizacyjnych. Być może warto uściślić.	Co do ust. 7 konstatuję jedynie trudności ze zrozumieniem intencji projektodawców, tym samym trudno zaproponować mi właściwą redakcję. W ust. 9 można by odesłać do konkretnych punktów par. 11 ust. 1, jeśli nie ma się on odnosić do wszystkich tych jednostek.	jasność	Zmodyfikowano przepis.
107 ust. 9.	Wewnętrzną procedurę awansową w celu zatrudnienia nauczyciela akademickiego na innym stanowisku wszczyna Rektor z własnej inicjatywy lub na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej Uniwersytetu, w sytuacji gdy do zatrudnienia na nowym stanowisku nie jest wymagane przeprowadzenie konkursu.	Wewnętrzną procedurę awansową w celu zatrudnienia nauczyciela akademickiego na innym stanowisku wszczyna kierownik jednostki organizacyjnej Uniwersytetu.	Takie rozwiązanie może prowadzić do nadużyć ze strony Rektora i do kumoterstwa, podważa też kompetencje Dziekana.	Rektor musi mieć instrumenty prowadzenia polityki kadrowej. Zgodnie z ustawą to Rektor dokonuje czynności z zakresu prawa pracy.
108	Czy par. w obecnym brzmieniu nie wyklucza obsadzenia stanowiska NNA w drodze naboru wewnętrznego? Czy nie powinno pojawić się zastrzeżenie, że wybranie stanowiska NNA wskazane w Statucie są obsadzane przez Rektora w drodze konkursu.	Proponuję doprecyzować, że przeniesienie lub awans może także być wynikiem naboru wewnętrznego plus dodać zastrzeżenie jw.	UW jest dużą organizacją, chcemy aby obecni pracownicy UW mieli możliwość aplikowania na rekrutacje, które są prowadzone zewnątrz, wybrane rekrutacje chcemy adresować wyłącznie do obecnych pracowników. Przy tak dużej organizacji nie mamy rozpoznania co do kompetencji indywidualnych osób i nabór jest rozsądnym rozwiązaniem.	Przepis ten spełnia te wymogi Kodeksu pracy.

111	ust. 2: uwaga językowa: zamiast "studia" powinno być "kształcenia" --- Ustawa używa pojęcia "kształcenie w szkole doktorskiej"	2. Łączny okres kształcenia w szkole doktorskiej oraz zatrudnienia na stanowisku asystenta w grupie pracowników badawczo-dydaktycznych nie może być dłuższy niż sześć lat.	w ślad za terminologią Ustawy, zyskujemy też automatyczną stosowalność zapisów o zawieszeniu kształcenia itp.	Uwagę uwzględniono.
113	Stosunek pracy z pracownikiem Uniwersytetu nawiązuje i rozwiązuje Rektor z własnej inicjatywy lub na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej Uniwersytetu, w której pracownik Uniwersytetu ma wykonywać swoje obowiązki.	Stosunek pracy z pracownikiem Uniwersytetu nawiązuje i rozwiązuje kierownik jednostki organizacyjnej Uniwersytetu, w której pracownik Uniwersytetu ma wykonywać swoje obowiązki.	Takie rozwiązanie może prowadzić do nadużyć ze strony Rektora i do kumoterstwa, podważa też kompetencje Dziekana.	Rektor musi mieć instrumenty prowadzenia polityki kadrowej. Zgodnie z ustawą to Rektor dokonuje czynności z zakresu prawa pracy.
114	Wątpliwość budzi prawo Rektora do delegowania pracowników danej jednostki UW do prowadzenia zajęć w innej jednostce. Może to doprowadzić m. in. do faktycznego braku lub ograniczenia zajęć dla pracowników danej jednostki, powiązanych z nią umową o pracę.	Jeśli Rektor ma zachować takie prawo, powinno być ono obwarowane nie tylko zgodą samego delegowanego, ale również zgodą władz jednostki przyjmującej.	W ten sposób zabezpieczona zostanie decyzja Wydziału dotycząca własnej obsady dydaktycznej. Inaczej Wydział jako jednostka dydaktyczna stanie się fikcją.	Uwagi nie uwzględniono.
115 pkt 4	„Dorobek, doświadczenie i osiągnięcia osoby, o której mowa w ust. 3 podlegają ocenie co najmniej dwóch recenzentów mających tytuł profesora, w tym co najmniej jednego spoza Uniwersytetu. Wymóg posiadania tytułu profesora nie dotyczy recenzentów zatrudnionych w uczelniach lub instytucjach zagranicznych“.	Dorobek, doświadczenie i osiągnięcia osoby, o której mowa w ust. 3 podlegają ocenie co najmniej dwóch recenzentów mających tytuł profesora, w tym co najmniej jednego spoza Uniwersytetu. Wymóg posiadania tytułu profesora nie dotyczy recenzentów zatrudnionych w uczelniach lub instytucjach zagranicznych, muszą oni jednak mieć znaczący i uznany dorobek naukowy lub zatrudnienie na stanowisku odpowiadającym stanowisku profesora.	Myślę, że warunek dla recenzentów zagranicznych jest za słaby i zawiera domniemanie, że każdy pracownik uczelni spoza Polski ma kompetencje równe profesorskim. Sądzę, że może to stanowić pole do nadużyć (podobne do procederu niektórych zagranicznych habilitacji).	Zmodyfikowano przepis.
117 ust. 1	Wymagania na stanowisku profesora uczelni	1. Na stanowisku profesora uczelni w grupie pracowników badawczydydaktycznych lub badawczych może być zatrudniona osoba, która: 1) ma co najmniej stopień naukowy	Propozycja zmiany dotyczy 3 spraw: a) wymóg habilitacji - na czołowym uniwersytecie, jakim chce być UW, trudno wyobrazić sobie profesora, który nie potrafi uzyskać habilitacji; b) wymóg uznania w dyscyplinie a nie	Zmodyfikowano przepis.

		<p>doktora habilitowanego; 2) ma znaczący, uznany w dyscyplinie dorobek naukowy, świadczący o samodzielności naukowej; 3) ma znaczące osiągnięcia dydaktyczne; 4) uczestniczyła w kształceniu kadry naukowej; 5) ma znaczący dorobek organizacyjny; 6) uzyskała pozytywną opinię Senatu.</p>	<p>międzynarodowo - w humanistyce istnieją ważne obszary badań narodowych (historyczne, polonistyczne), których nie sposób międzynarodowo rozgłosić; uniwersytet nie powinien dyskryminować badaczy zajmujących się tą problematyką, istotną dla wspólnoty społecznej; c) zniesienie wymogu grantów - grant grantowi nie równy (dlaczego ktoś miałby zostawać profesorem za to, że prowadził w NCN-ie Miniaturę i Preludium?), a poza tym każdy, kto kierował faktycznie znaczącym grantem, wie, że duży jest w tym udział zdolności organizacyjnych; profesor uczelni powinien zaś być zatrudniany przede wszystkim na podstawie kwalifikacji naukowych, a nie menedżerskich.</p>	
117	<p>(Przesłałem już poniższe uwagi mailem, ale widzę, że teraz zaproponowano inny kanał komunikacji, więc wklejam tu treść tamtego e-maila).</p> <p>Pomijając kwestie ogólne, jako osoba, która wszczęła postępowanie habilitacyjne, w sposób zrozumiały zwróciłem uwagę na par. 117, opisujący warunki zatrudnienia profesora uczelni. Chciałbym zwrócić uwagę na następujące aspekty sformułowania tego punktu, które budzą moje duże wątpliwości:</p> <p>1) Wyśrubowanie wymagań i nieprecyzyjne określenia: gruntownie niesprawiedliwe i nieracjonalne wydaje się określanie bardzo wysokich wymagań na wszystkich polach aktywności akademickiej, bez dopuszczenia zrównoważenia jednych aspektów innymi. W ten sposób np. wybitny młody uczyony z dorobkiem rangi międzynarodowej nie będzie mógł się starać o stanowisko</p>	n/d	Zob. wyżej.	Zmodyfikowano przepis. W zakresie doktorów habilitowanych przyjęty model kariery akademickiej na Uniwersytecie oraz stanowiska Senackiej Komisji do spraw Polityki Kadrowej wskazują na poprawność legislacyjną zaproponowanych przepisów.

profesorskie, o ile nie miał udziału "w kształceniu kadry naukowej". To natomiast jest w dużej mierze niezależne od talentów naukowych, często wynika od uwarunkowań środowiskowych (np. liczba doktorantów w danej dyscyplinie czy subdyscyplinie), a nawet towarzyskich. Zresztą moje wątpliwości budzi samo sformułowanie o "uczestniczeniu w kształceniu kadry naukowej". Mam intuicję, co mogłoby znaczyć - może udział jako promotor w jednym wszczętym przewodzie doktorskim? - ale z całą pewnością zinterpretować go nie jestem w stanie, choć jestem filologiem.

2) Jako osoba, która ostatnie lata strawiła na przygotowaniu rozprawy habilitacyjnej, jestem dotknięty takim sformułowaniem wymagań zatrudnienia na tym stanowisku, które w ogóle nie uwzględniają habilitacji. Tymczasem wydaje się, że skuteczne staranie się o nią mówi coś bardzo ważnego o danej osobie. Wydaje się, że zasadne byłoby co najmniej włączenie takiego wymogu z zastrzeżeniem, że w wyjątkowej sytuacji można od niego odejść. W świetle tej uwagi wspomnę też, że przy wprowadzaniu zupełnie nowych, wyśrubowanych wymogów na jakiegokolwiek środowisko - nie mam tu na myśli wyłącznie owego profesora uczelni - zasadne i sprawiedliwe wydawałoby się wprowadzenie odpowiednio długiego okresu przejściowego. Jest bowiem głęboko niesprawiedliwe stawianie znienacka nowych wymagań

przed osobami, które przez wiele lat przygotowywały się do spełnienia wymagań innych (oczywiście, jest to uwaga, którą kierowałbym także do ministerstwa, ale właśnie chciałbym, żeby moja uczelnia nie powielala złych praktyk).

3) W świetle tego, co napisałem wyżej, mam poczucie, że istnieje duży rozdźwięk jakościowy między wymaganiami stawianymi profesorowi uczelni na polu dydaktyczno-badawczym oraz w zakresie dydaktyki. Odnoszę wrażenie, że wymagania w tym ostatnim przypadku mają charakter bardziej "miękki", podlegający subiektywnej ocenie (odpowiedniego ciała uniwersyteckiego), natomiast wymagania w przypadku pierwszym są "twarde" - np. konieczność udziału w promowaniu doktorów, konieczność kierowania projektami badawczymi. Wydaje się, że konieczna jest tu ostrożność, by nie doprowadzić do sytuacji, gdy w środowisku rozróżniać się będzie "lepszycy" i "gorszyzy" pracowników zatrudnionych na danym stanowisku; budzi to bardzo złe skojarzenia historyczne (mam na myśli niesławnych docentów marcowych), a przede wszystkim wydaje się niesprawiedliwe w stosunku do obu grup. Może też to się przyczynić do zdewaluowania stanowiska profesora w szerszym odbiorze. Jakimś rozwiązaniem byłoby zróżnicowanie nazw tych stanowisk.

	Tyle moich spisanych na gorąco uwag. Dodatkowo chciałbym zaoferować dokonanie korekty językowej tego dokumentu. To niedopuszczalne, żeby na stronie internetowej naszej uczelni pojawiały się dokumenty tego kalibru, w których znajdują się błędy ortograficzne: mam na myśli pojawienie się błędnej formy "z pośród" zamiast "spośród" w par. 58, pkt 5.			
117	Punkt 1 paragrafu dotyczący osiągnięć osoby, która ubiega się o stanowisko profesora uczelni.	Osoba posiadająca stopień doktora habilitowanego automatycznie awansuje na stanowisko profesora uczelni.	Obecnie adiunkci z habilitacją zostali zdegradowani, nie objęła nas podwyżka. Ustawa mówi wyraźnie o znaczącym dorobku po uzyskaniu stopnia doktora - czy habilitacja nie jest wystarczającym "znaczącym" dorobkiem? Automatyczny albo znacznie ułatwiony awans wprowadziły inne duże polskie uniwersytety, w tym Jagielloński i UAM.	W zakresie doktorów habilitowanych przyjęty model kariery akademickiej na Uniwersytecie oraz stanowiska Senackiej Komisji do spraw Polityki Kadrowej wskazują na poprawność legislacyjną zaproponowanych przepisów.
117	Awans dr hab na stanowisko profesora UW	Na stanowisku profesora uczelni jest zatrudniana osoba, która uzyskała tytuł doktora habilitowanego.	Habilitacja wymaga spełnienia określonych wymagań porównywalnych z wymaganiami uzyskania stanowiska profesora uczelni zawartymi w podpunkcie paragrafu 117. Jej uzyskanie powinno stanowić osobną ścieżkę uzyskania tytułu profesora uczelni.	W zakresie doktorów habilitowanych przyjęty model kariery akademickiej na Uniwersytecie oraz stanowiska Senackiej Komisji do spraw Polityki Kadrowej wskazują na poprawność legislacyjną zaproponowanych przepisów.
117	zatrudnianie na stanowisku profesora uczelni	Na stanowisku profesora uczelni zatrudnia się automatycznie osoby, które uzyskały habilitację	Warunki konieczne do uzyskania habilitacji są zbieżne z proponowanymi w przepisie. Po co więc narażać Uniwersytet na dodatkowe koszty procedur konkursowych i recenzowania kandydatów pracowników, którzy już przez znacznie surowszy proces recenzji przeszli? Ponadto jest to rozwiązanie zgodne z duchem Ustawy 2.0, która nie przewiduje (nawet w zakresie stawek wynagrodzeń) takiego tworu jak adiunkt z habilitacją.	W zakresie doktorów habilitowanych przyjęty model kariery akademickiej na Uniwersytecie oraz stanowiska Senackiej Komisji do spraw Polityki Kadrowej wskazują na poprawność legislacyjną zaproponowanych przepisów.
117	1. Na stanowisku profesora uczelni w grupie pracowników badawczo dydaktycznych lub badawczych może być zatrudniona osoba, która: 1) ma co najmniej stopień naukowy doktora;	1. Na stanowisku profesora uczelni w grupie pracowników badawczo dydaktycznych lub badawczych może być zatrudniona osoba, która: 1) ma stopień doktora habilitowanego lub co najmniej stopień naukowy doktora;	Wymaganiem jedynie stopnia naukowego doktora dla stanowiska profesora uczelni jest obniżeniem kryterium obowiązującego poprzednio i nie uwzględnia uzyskania przez wielu doktorów stopnia doktora habilitowanego do roku 2019. Uważam, że w interesie Uniwersytetu Warszawskiego jest nadanie, przed wejściem w życie nowej ustawy, doktorom habilitowanym	W zakresie doktorów habilitowanych przyjęty model kariery akademickiej na Uniwersytecie oraz stanowiska Senackiej Komisji do spraw Polityki Kadrowej wskazują na poprawność legislacyjną zaproponowanych przepisów.

			<p>zatrudnionym obecnie w UW na stanowiskach adiunktów, stanowiska profesora uczelni, jak zrobił to np. Uniwersytet Jagielloński.</p> <p>Jest to również istotne dla zapewnienia większej równowagi płci w grupie profesorów uczelni, gdyż wśród doktorów habilitowanych zatrudnionych obecnie w UW na stanowiskach adiunktów jest relatywnie więcej kobiet niż w dotychczasowej grupie profesorów i profesorów uczelni na UW. Należy docenić wysiłek badawczy kobiet, które w większości posiadają rodziny i wychowują dzieci, a jednocześnie uzyskały wysoko oceniony dorobek naukowy i stopień doktora habilitowanego. Przykładowo, w Wydziale Nauk Ekonomicznych UW wśród doktorów habilitowanych, którzy uzyskali w ciągu ostatnich 5 lat stopień doktora habilitowanego, jest obecnie 9 kobiet i 8 mężczyzn zatrudnionych na stanowisku adiunkta.</p>	
118	dorobek profesora wizytującego	sprecyzowanie kryteriów wybitności dorobku profesora wizytującego	Powyższa propozycja jest wspólnym stanowiskiem społeczności Instytutu Socjologii UW	Istnieje różnorodność sfer, których nie da się określić na poziomie statutu.
119	Według przedstawionej propozycji wysokie umiejętności dydaktyczne powinny być potwierdzone w szczególności przez wyniki ankiet studenckich.	Według mnie niezbędny jest dodatkowy zapis dotyczący ankiet studenckich (być może nie w tym miejscu), np. Wypełnienie ankiety studenckiej dotyczącej zajęć dydaktycznych jest obowiązkowe dla wszystkich studentów. Za wysoki wynik ankiet studenckich przyjmuje się średnią powyżej 4,00. Uzupełnieniem wyników ankiet studenckich jest sprawozdanie nauczyciela akademickiego prowadzącego zajęcia dydaktyczne.	<p>Wyniki ankiet studenckich są ważną informacją zarówno dla nauczyciela akademickiego, jak i jego przełożonych i powinny być brane pod uwagę przy podejmowaniu decyzji o zatrudnieniu pracownika. Jednak według mnie opieranie się wyłącznie na wynikach dobrowolnych ankiet, które często wypełnia tylko 20-30% studentów, jest niewiarygodne. Uważam, że ankiety oceniające prace nauczyciela akademickiego powinny być obowiązkowe dla wszystkich studentów. Powinno być także doprecyzowane co jest rozumiane za wysoki wynik (za wysoką ocenę uważam średnią powyżej 4,00).</p> <p>Jednak także nauczyciel akademicki powinien mieć prawo do wystawienia swojej opinii dotyczącej pracy studentów na zajęciach w formie sprawozdania lub ankiety. W sprawozdaniu powinna być zawarta, poza ocenami i frekwencją, informacja na temat zaangażowania studentów w trakcie</p>	Tematyk uwagi nie jest materią statutową i wynika z innych regulacji.

			<p>prowadzenia zajęć. Według mnie zaangażowanie studentów wyraża się m.in. punktualnością, terminowym oddawaniem prac, aktywnością w trakcie prowadzenia zajęć czy przygotowaniem do zajęć. Studenci, którzy uczestniczyli w zajęciach powinni mieć prawo zapoznania się z tą opinią w systemie usos. Uważam, że zestawienie obowiązkowych opinii studenckich ze sprawozdaniem nauczyciela akademickiego może dać znacznie większą ilość wiarygodnych informacji na temat jakości jego pracy dydaktycznej.</p>	
119	wymagania dotyczące zatrudniania adiunktów, punkt 5) ma doświadczenie międzynarodowe	rezygnacja z tego punktu	Pracownicy uczelni zatrudnieni na stanowiskach badawczo-dydaktycznych, zajmujący się kwestiami związanymi z Polską i regionalnymi problemami (i piszącymi z tego względu więcej po polsku) z konieczności będą dysponowali mniejszą przewagą w rywalizacji z osobami, które zajmują się problemami atrakcyjnymi dla międzynarodowej społeczności. Jakkolwiek mogą zarazem dysponować znaczącym dorobkiem. Zatem punktu mówiący o znaczących osiągnięciach naukowych wyczerpuje wymagania skierowane wobec kandydata/kandydatkę na adiunkta.	W zakresie adiunktów przyjęty model kariery akademickiej na Uniwersytecie oraz stanowiska Senackiej Komisji do spraw Polityki Kadrowej wskazują na poprawność legislacyjną zaproponowanych przepisów.
119 ust. 1	Wymagania na stanowisko adiunkta	pkt 5 ("ma doświadczenie międzynarodowe") - wykreślić	W humanistyce istnieją obszary badań (historycznych, polonistycznych) o dużym znaczeniu dla wspólnoty społecznej, a niedające się międzynarodowo rozgłosić. Kandydaci z takimi ważnymi kwalifikacjami nie powinni być dyskryminowani.	W zakresie adiunktów przyjęty model kariery akademickiej na Uniwersytecie oraz stanowiska Senackiej Komisji do spraw Polityki Kadrowej wskazują na poprawność legislacyjną zaproponowanych przepisów.
119 ust. 1 pkt 5	ma doświadczenie międzynarodowe.	Proponuję usunięcie tego zapisu lub zamianę na: zna przynajmniej jeden język obcy na poziomie C1.	Zaproponowany zapis jest zbyt niejednoznaczny. Na początku kariery nie w każdej dyscyplinie doświadczenie międzynarodowe jest możliwe do uzyskania, jest tak naprawdę zależne od wsparcia instytucjonalnego, lub, jak w przypadku polonistów, ma mniejszą wartość i prestiż niż krajowe.	W zakresie adiunktów przyjęty model kariery akademickiej na Uniwersytecie oraz stanowiska Senackiej Komisji do spraw Polityki Kadrowej wskazują na poprawność legislacyjną zaproponowanych przepisów.
122 ust 2 pkt 2	Na stanowisku starszego asystenta w grupie pracowników dydaktycznych może być zatrudniona osoba, która ma: doświadczenie w samodzielnym prowadzeniu zajęć	Na stanowisku starszego asystenta w grupie pracowników dydaktycznych może być zatrudniona osoba, która ma: doświadczenie w samodzielnym prowadzeniu zajęć dydaktycznych	Pięcioletnie doświadczenie w prowadzeniu zajęć w przypadku magistra to zbyt długo, trzy lata dydaktyki obowiązywały podczas studiów doktoranckich i ten czas wydaje się wystarczający do awansu. W przypadku magistrów lepiej wyrazić ten warunek w	Charakter stanowiska wymaga doświadczenia co najmniej 5 lat.

	dydaktycznych przez okres nie krótszy niż pięć lat,	przez okres nie krótszy niż trzy lata,	liczbach przepracowanych godzin w danych dyscyplinach, np. 180. Dodatkowo uważam, że warto określić maksymalny czas zatrudnienia na tym stanowisku, tak aby czas do osiągnięcia stanowiska adiunkta nie rozciągał się zbyt długo. Korzyścią z awansu może być bowiem szybsze przygotowanie habilitacji i awansowanie pracowników w ogóle. Myślę, że należy przyjąć mechanizm nie pozwalający na różnice w długości zatrudniania pracowników na niższych stanowiskach w różnych jednostkach.	
125	§ 125 Rektor, w drodze zarządzenia, może określić zasady tworzenia w jednostkach organizacyjnych Uniwersytetu stanowisk badawczo-dydaktycznych, badawczych oraz dydaktycznych.	Rektor, w drodze zarządzenia, może określić zasady tworzenia w jednostkach organizacyjnych Uniwersytetu stanowisk badawczo-dydaktycznych, badawczych lub dydaktycznych.	Skoro wcześniej są już stanowiska badawczo-dydaktyczne, tu powinny być badawcze lub dydaktyczne (alternatywa).	Powtórzenie aktualnego Statutu par. 92.
128, q	Pracownik niebędący nauczycielem akademickim podlega ocenie bezpośredniego przełożonego	Pracownik niebędący nauczycielem akademickim podlega COROCZNEJ ocenie bezpośredniego przełożonego,	Zdaję sobie sprawę, że kwestie oceny pracowników administracji od lat budzą różne spory i wątpliwość, ale jej brak na UW jest po prostu zacołaniem. Ograniczenie podstawy oceny wyłącznie do bezpośredniego przełożonego to i tak bardzo duże uproszczenie, do procesu oceny powinni być włączeni współpracownicy, nauczyciele i studenci. Ale nie podanie nawet okresu oceny to wyraźna kapitulacja i odkładanie jej ad kalendas graecas	Szczegółowe zasady określi rektor w odrębnym akcie prawnym.
132, ust. 1	brak pracowników bibliotecznych	"w szczególności zatrudnionemu w grupie pracowników badawczo-technicznych, inżynieryjno-technicznych" i bibliotecznych	Pracownicy biblioteczni zarówno w BUW jak i bibliotekach wydziałowych często prowadzą zajęcia dydaktyczne obejmujące różne zagadnienia - obsługę baz danych i repozytoriów cyfrowych, bibliometrię, metodykę tworzenia bibliografii itp. ogólnie określanym mianem 'information literacy', w BUW również prezentacje zbiorów historycznych jako warsztatu pracy humanisty.	Zmodyfikowano przepis.
135 ust. 1.	Rektor, z własnej inicjatywy lub na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej Uniwersytetu, może nadać na czas określony osobie niebędącej pracownikiem Uniwersytetu i uczestniczącej w	Kierownik jednostki organizacyjnej Uniwersytetu może nadać na czas określony osobie niebędącej pracownikiem Uniwersytetu i uczestniczącej w Uniwersytecie w prowadzeniu badań naukowych lub	Takie rozwiązanie może prowadzić do nadużyć ze strony Rektora i do kumoterstwa, podważa też kompetencje kierownika.	Są pewne sfery gdzie Rektor musi mieć takie kompetencje. Zaproponowane brzmienie odpowiada aktualnemu par. 90a

	Uniwersytecie w prowadzeniu badań naukowych lub zajęć dydaktycznych status profesora, badacza lub wykładowcy afiliowanego przy Uniwersytecie Warszawskim.	zajęć dydaktycznych status profesora, badacza lub wykładowcy afiliowanego przy Uniwersytecie Warszawskim.		
137	Za osiągnięcia w pracy zawodowej Rektor może przyznać pracownikowi Uniwersytetu nagrodę.	Za osiągnięcia w pracy zawodowej Rektor może przyznać pracownikowi Uniwersytetu nagrodę na podstawie uzasadnionego wniosku kierownika jednostki organizacyjnej popartego przez radę instytutu/innej jednostki.	Tryb przyznawania nagród powinien być transparentny i polegać na opinii bezpośrednich przełożonych, a jednocześnie być weryfikowalny.	Przyznawanie nagród wynika z art. 103 Kodeksu Pracy oraz orzecznictwa Sądu Najwyższego. Stosuje się ogólną zasadę równego traktowania i niedyskryminacji. Tak jak dotychczas te sprawy będą uregulowane w postaci uchwały Senatu.
139, ust. 2	Prowadzenie kształcenia na studiach.	Kształcenie na studiach odbywa się na Wydziałach, które na podstawie uchwały Senatu organizują studia na określonym kierunku, poziomie i profilu.	Studia powinny pozostać przy wydziałach - nie ma sensu tworzyć dodatkowych tworów, skoro wydziały są i dobrze sobie radzą z prowadzeniem studiów. Ponadto o organizowaniu studiów powinien decydować Senat jako organ prawodawczy, a nie Rektor, który jest organem wykonawczym!	Uwaga została częściowo uwzględniona.
143 ust. 1.	Studia na określonym kierunku, poziomie i profilu tworzy i przekształca Rektor z własnej inicjatywy lub na wniosek Uniwersyteckiej Rady ds. Kształcenia, Rady Kolegium, Rady Dydaktycznej lub grupy co najmniej 15 nauczycieli akademickich zatrudnionych na Uniwersytecie jako podstawowym miejscu pracy. Na wniosek Dziekana Kolegium lub z własnej inicjatywy Rektor podejmuje decyzję o likwidacji kierunku studiów.	Studia na określonym kierunku, poziomie i profilu tworzy i przekształca Rektor z własnej inicjatywy lub na wniosek Uniwersyteckiej Rady ds. Kształcenia, Rady Kolegium, Rady Dydaktycznej lub grupy co najmniej 15 nauczycieli akademickich zatrudnionych na Uniwersytecie jako podstawowym miejscu pracy. Na wniosek wyżej wymienionych organów, po uprzednim przegłosowaniu wniosku większością bezwzględną członków Rady, Rektor może zlikwidować kierunek studiów. Od decyzji przysługuje odwołanie na wniosek 15 nauczycieli akademickich zatrudnionych na Uniwersytecie jako podstawowym miejscu pracy.	Należy zachować środki bezpieczeństwa i ostrożności przy tak ostatecznych decyzjach, mogących zaprzepaścić dorobek pokoleń badaczy.	Jest to konsekwencja pewnego postanowienia ustawowego.
143, ust. 3	Ograniczenie władzy absolutnej Rektora!	wykreślenie ustępu 3:"Rektor, tworząc studia, wskazuje jednostkę dydaktyczną, która organizuje kształcenie na danym kierunku studiów."	Rektor nie może według swoich przesłanek wyznaczać jednostki, która organizuje studia danego kierunku. Może bowiem prowadzić to do rażących nadużyć, dwuznacznych sytuacji czy nawet sprzyjać korupcji.	Zaproponowana zmiana jest elementem odrębnych regulacji.

			Kształcenie na danym kierunku powinna organizować każda jednostka dydaktyczna, którą taką wolę przedstawiła.	
149.4	Korekta sformułowania	Zastąpienie "kół naukowych" "uczelnianymi organizacjami studenckimi"	Ujednolicenie terminologii.	Uwagę uwzględniono.
153	Przepis mówi o odpowiedzialności za prawidłowe wykorzystanie i zabezpieczenie mienia przydzielonego tej jednostce. Z jakiego dokumentu będzie wynikać, że dane mienie zostało przydzielone jednostce ? Czy przewiduje się po uchwaleniu Statutu wydawanie stosownych decyzji stwierdzających przydział określonego mienia ? Obecnie wiele pomieszczeń a także budynków używanych od kilkudziesięciu lat przez jednostki organizacyjne nie posiada dokumentów stwierdzających takie przydziały. Czy w sytuacji gdy jednostka będzie używała nie przydzielonego jej mienia, to znaczy, że takiej odpowiedzialności już nie będzie ? Ponadto przepisy nakładające na kierowników odpowiedzialność za powierzone im mienie będzie stanowić istotną barierę w otwartości jednostek do współdzielenia zasobów.	Kierownik jednostki organizacyjnej Uniwersytetu ponosi odpowiedzialność za prawidłowe wykorzystanie i zabezpieczenie używanego mienia przez tą jednostkę.	Sugeruję rozważenie wprowadzenia zapisu w ww. brzmieniu. Proponowany zapis rozszerza odpowiedzialność również na mienie, które nie zostało przydzielone jednostce, a które używa. Z poważaniem, Andrzej Alinkiewicz	Uwagę uwzględniono.
153	uwaga redakcyjna	§ 153 Kierownik jednostki organizacyjnej i inni pracownicy Uniwersytetu ponoszą odpowiedzialność majątkową za powierzone im mienie oraz są zobowiązani do prawidłowego wykorzystanie i zabezpieczenia mienia będącego w ich użytkowaniu.	Poprzedni zapis nie uwzględniał osób zatrudnionych na samodzielnych stanowiskach na Uniwersytecie. Moim zdaniem w paragrafie tym powinna być delegacja dla JMR do wydania zarządzenia które określi zasady powierzania mienia, obowiązek jego zwrotu i rozliczania się z powierzonego im mienia.	Uwagę uwzględniono.
153	W jakim zakresie "kierownik jednostki organizacyjnej" będzie ponosił odpowiedzialność za powierzone mu mienie ? Czy	już na etapie statutu powinna być wydzielona odpowiedzialność za tak wielkie mienie, jakimi są nieruchomości i określenie, że dla	utrzymanie nieruchomości jest bardzo kosztownym działaniem , dlatego z jednej strony należy zapewnić profesjonalne zasady, a z drugiej strony optymalizację	Uwagę uwzględniono.

	<p>dziekan będzie odpowiadał za nieruchomości ? w jakim zakresie ? czy będzie odpowiadał tylko za to aby nieruchomość była prawidłowo wykorzystywana i niezdewastowana ? czy będzie musiał dbać o nią ? remontować ? wykonywać wszystkie czynności wynikające z przepisów prawa ? A może nieruchomościami powinna zajmować się jednostka organizacyjna UW ?</p>	<p>wszystkich nieruchomości UW będą obowiązywały te same standardy i zasady</p>	<p>działań , a przez to i kosztów, trzeba określić kto będzie odpowiedzialny</p>	
155	<p>Uwaga nie dotyczy bezpośrednio treści ww. paragrafu ale jego interpretacji. Chodzi o realizację przez uczelnię zadań związanych budową obiektów. W żadnym miejscu projektu Statutu nie ma zapisu mówiącego, że budowa i utrzymanie obiektów jest zadaniem statutowym i nie stanowi działalności gospodarczej. W przypadku próby nałożenia przez organy skarbowe podatków związanych z działalnością budowlaną istotne jest aby gdzieś w Statucie znalazł się zapis mówiący o tym, że budowa i utrzymanie obiektów jest zadaniem Statutowym. Zapisy w § 155 mogą być mylnie interpretowane przez organy podatkowe w ten sposób, że każda budowa spełniająca cechy definicji działalności gospodarczej jest takową nawet pomimo braku formalnego jej wyodrębnienia. Ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce mówi tylko o finansowaniu inwestycji budowlanych i nie wskazuje, że budowa i utrzymanie obiektów jest jednym z realizowanych przez uczelnie publiczne zadań.</p>	<p>Do zadań Uniwersytetu Warszawskiego należy budowa i utrzymanie obiektów oraz prowadzenie domów studenckich i stołówek studenckich.</p>	<p>Z uwagi fakt, że Uniwersytet Warszawski realizuje cele związane z budową i utrzymaniem obiektów, zwracam się z uprzejmą prośbą o rozważenie dodania takiego zapisu w odpowiednim miejscu projektu Statutu. Proszę również o rozważenie wskazania jednostki organizacyjnej, która będzie miała przypisane realizowanie tych zadań.</p> <p>z poważaniem Andrzej Alinkiewicz</p>	<p>Z uwagi na skomplikowanie sprawy i jej pozastatutowy charakter uwagę przekazano do opinii Biura Prawnego.</p>
157	<p>Wprowadzenie do statutu pojęcia kanclerz, kwestor, zastępcy kanclerza.</p>	<p>§ 157 1. Kanclerza zatrudnia Rektor po zasięgnięciu opinii Senatu.</p>	<p>Zmiana brzmienia tego paragrafu jest konsekwencją zaproponowanej zmiany w paragrafie 56. Na dzień dzisiejszy tylko jeden</p>	<p>Uwagę częściowo uwzględniono.</p>

		<p>2. Kanclerza, wyłania się w drodze konkursu. Warunki i tryb konkursu oraz skład komisji konkursowej określa Rektor.</p> <p>3. Odwołanie osoby, o której mowa w ust. 1, następuje w trybie przewidzianym w ust. 1.</p> <p>4. Zastępców kanclerza na jego wniosek powołuje i odwołuje Rektor, spośród osób wyłonionych w drodze konkursu przeprowadzonego w trybie przewidzianym w ust. 2.</p> <p>5. Zakres obowiązków osób, o których mowa w ust. 1-4, określa Regulamin Organizacyjny Uniwersytetu, o którym mowa w § 156.</p>	<p>uniwersytet (Wrocławski) w projekcie statutu wprowadził stanowisko dyrektora generalnego oraz dyrektora finansowego o kompetencjach innych niż głównego księgowego. Pozostałe uniwersytety zachowały dotychczasowe nazewnictwo stanowiska kierowniczego w administracji - kanclerz oraz dla głównego księgowego kwesor. Ponadto zaproponowana zmiana brzmienia paragrafów 157 i 56 pozwala na zachowanie dotychczasowego modelu zarządzania finansami Uniwersytetu, czyli rozdzielenia planowania finansowego i analiz finansowych od ewidencji księgowej i sporządzania sprawozdawczości gdyż zarówno kwesor jak i zastępca kanclerza ds. ekonomicznych są podobnie usytuowani w strukturze Uniwersytetu. To rozwiązanie jest unikalne w skali ogólnopolskiej ale moim zdaniem dobrze się sprawdza w praktyce.</p>	
168	Jaki będzie status pracowników naukowo -technicznych ?	nie ma o nich mowy w statucie	w/w kategoria zatrudnionych jest pominięta	Zostanie on określony w regulaminie pracy.
168 pkt. 3	Zrównanie praw adiunktów z habilitacją, bez zrównania stanowiska pracy oraz wynagrodzenia	Dodanie punktu 4A: Stanowisko adiunkta, w przypadku osób posiadających stopień naukowy doktora habilitowanego, staje się stanowiskiem profesora uczelni, którym mowa w art. 105 ust. 2 pkt 2	W wielu miejscach proponowanego nowego Statutu Uniwersytetu Warszawskiego podkreśla się zrównanie praw osób zatrudnionych na stanowisku adiunkta posiadających stopień naukowy doktora habilitowanego, z osobami zatrudnionymi na stanowisku profesora uczelni. Jednocześnie JM Pan Rektor UW w piśmie z dnia 29 marca 2019 stwierdza, iż pragnie „jednorodnie traktować” właśnie powyższą grupę osób. Jednocześnie stwierdza, iż „ranga i znaczenie stanowiska profesora na UW narzuca wysokie wymagania wobec kandydatów na te stanowiska”. Owe wysokie wymagania takiej jak „widoczność międzynarodową, osiągnięcia dydaktyczne, dorobek organizacyjny, kierowanie projektami badawczymi, a także udział w kształceniu karty naukowej” są bezsprzecznie oceniane przez niezależną komisję habilitacyjną (składającą się również z osób spoza UW) w trakcie postępowania habilitacyjnego. Powyższe stoi w oczywistej sprzeczności z postanowieniami proponowanego nowego	W zakresie doktorów habilitowanych przyjęty model kariery akademickiej na Uniwersytecie oraz stanowiska Senackiej Komisji do spraw Polityki Kadrowej wskazują na poprawność legislacyjną zaproponowanych przepisów.

			Statut UW, które różnicuje stanowiska pracy powyższych osób. Jest to niezgodne z zasadą równego traktowania i wynagradzania osób wykonujących identyczne obowiązki i posiadające identyczny zakres praw, przy jednoczesnym znacznie niższym wynagrodzeniu i niższej pozycji w społeczności Uniwersyteckiej (Kodeks pracy Art. 183c. § 1.).	
174, ust. 3	<p>Ust. 3 przyznaje jednostkom organizacyjnym Uniwersytetu, które w ocenie parametrycznej przeprowadzonej w roku 2017 otrzymały kategorię A+ prawo do utrzymania dotychczasowej organizacji kształcenia do końca roku akademickiego 2021/2022. W publicznych wystąpieniach zespołu rektorskiego "przywilej" ten rozciągany jest także na jednostki z kategorią A czyli na zdecydowaną większość jednostek organizacyjnych Uniwersytetu. Oznacza to, że wprowadzanie kolegiów studiów jest restrykcją stosowaną wobec jednostek z niższą kategorią naukową. Taki sposób wprowadzania nowych rozwiązań organizacyjnych, które służą doskonaleniu jakości kształcenia wzmaga tylko wątpliwości co do zasadności ich wprowadzenia w ogóle (sam proces wdrażania pomysłu odbiera mu wiarygodność). Co więcej, działanie to nie sprzyja poprawie jakości kształcenia w tych niby gorszych jednostkach. Skoro tylko one będą musiały przystąpić do tworzenia kolegiów, to przy zachowawczej postawie jednostek z kategorią A i A+ utworzą kolegia same, bo nie będzie nikogo kto w tym czasie mógłby zechcieć tworzyć z nimi kolegium studiów. Słowem</p>	Przepis ten należy zlikwidować w ogóle albo wszystkim jednostkom organizacyjnym wydłużyć czas do roku 2021/2022.	<p>Powyżej starałam się wyjaśnić dlaczego różnicowanie praw jednostek i to przy zastosowaniu źle dobranego klucza będzie miało negatywne skutki. Teraz spróbuję wykazać, że kolegia studiów są rozwiązaniem sprzyjającym doskonaleniu oferty dydaktycznej UW. Tworzenie kolegiów studiów złożonych z min. trzech kierunków o bliskich/uzupełniających się programach studiów (niekoniecznie dotąd prowadzonych przez tę samą jednostkę, np. historia (Wydział Historyczny) i filologia klasyczna (Wydział Polonistyki) dadzą studentom większe możliwości wyboru zajęć prowadzących do tych samych efektów. Przecież łaciny można uczyć się z takim samym powodzeniem na lektoratach w IH i na lektoratach w IKF. Z całą pewnością pozwolą na racjonalizację kosztów, bo nawet przy zachowaniu zasady małej liczebności grup łączenie studentów historii i filologii klasycznej na lektoratach z łaciny może przyczynić się do zmniejszenia obciążenia pensowego. Co jednak najważniejsze - pozwoli na rzeczywisty interdyscyplinarny dialog wśród studentów, bo spotkanie na zajęciach z historii starożytnej studenta filologii klasycznej i historii stworzy okazję do spojrzenia na ten sam problem z innych perspektyw badawczych. Nie do przecenienia jest fakt wzmocnienia roli dyrektora kolegium jako dysponującego środkami finansowymi przeznaczanymi na dydaktykę. "Kupując" godziny dydaktyczne konkretnych pracowników od dziekana będzie oczekiwał jak najwyższej jakości, dziekan postara się wreszcie, by dydaktyka oferowana przez jego pracowników była jak</p>	Uwagę uwzględniono.

odbierzemy im szansę na połączenie kształcenia na swoich kierunkach z kształceniem na kierunkach jednostek lepszych, bo te z decyzjami o utworzeniu kolegiów będą mogły poczekać. Najpewniej zatem jeśli dojdzie do jakiegoś łączenia (wychodzenia poza granice dotychczasowych wydziałów), to obejmie one jednostki z kategorią B i tak dwie takie jednostki miast równać do lepszych pozostaną na swoim poziomie. Zupełnie bezzasadne jest również różnicowanie jednostek odpowiedzialnych za organizację kształcenia według ich osiągnięć naukowych podczas gdy dysponujemy zewnętrznymi ocenami jakości kształcenia w tych jednostkach w postaci ocen PKA. Przypomnę, że w 2013 r. to WMiM o najwyższych osiągnięciach naukowych na Uniwersytecie zagrożony był oceną warunkową, zaś tylko w ostatnich dwóch latach aż dwie jednostki z kategorią B (Centrum Europejskie i CKNJOiEE) walczyły o ocenę wyróżniającą PKA i otrzymały je w przynajmniej jednym z ocenianych kryteriów.

najwyższych lotów, bo inaczej nie pozyska środków na utrzymanie wydziału. Będzie musiał zatem podjąć działania doskonalące kompetencje dydaktyczne swojej kadry, czego dotąd na wydziałach nikt nie robił. I w tej sprawie jako we wspólnym interesie obaj powinni zgodnie działać (co zresztą w projekcie Statutu zapisano). To właśnie rozwiązanie prof. Krzysztof Diks z WMiM oraz przewodniczący PKA przedstawiał na konferencji 10 IV organizowanej przez NCBiR jako najlepszy mechanizm dbałości o wysoką jakość kształcenia uniwersyteckiego. Nie ma zatem powodów, by wprowadzenie kolegiów działających w ten sposób odraczać w czasie w stosunku do tych, którzy mają jak najlepszy potencjał do tego typu przedsięwzięć. Dziś na Uniwersytecie odbyły się doroczne warsztaty projakościowe organizowane przez UZZJK, któremu mam przyjemność od 2016 r. przewodniczyć. Poświęcone były właśnie kompetencjom dydaktycznym, a zebrani (ok. 50 osób z równych wydziałów obu campusów) postulowali, by kolegium wzmocnić elastycznym pensum rozliczanym w dłuższym okresie czasu i zajęciami w pierwszej kolejności w ramach kolegium, bez względu na kierunek studiów, do których zajęcia zostały przypisane. Warto może ten oddolny głos usłyszeć. Zaproponowałam dwa rozwiązania: rezygnacja z odroczenia lub odroczenie dla wszystkich. Wydłużenie okresu tworzenia kolegiów (ale dla wszystkich) pozwoli na spokojne i przemyślane ich tworzenie. Kolejność powinna być bowiem taka: najpierw rady dyscyplin, potem rady dydaktyczne (wybierane przez rady dyscyplin), potem decyzja rad dydaktycznych o współtworzeniu kolegiów i ich utworzenie. Ten proces mądrze przeprowadzony rzeczywiście mógłby potrwać dwa lata. Jednak oznacza to powoływanie prodziekanów na 1 rok następnej kadencji (potem zastąpią ich dyrektorzy kolegiów), co spowodować może wyborczy chaos. Z tego

			<p>więc względu lepiej może wszystkim wyznaczyć rok 2020/2021 (nowe struktury - nowe władze).</p>	
<p>§2, § 11, §13, §16, §51, §59, §63, §64, §127, §130, §170</p>	<p>§2 – Czy do wspólnoty Uniwersytetu nie powinni być zaliczeni również absolwenci UW? Oczywiście nie muszą mieć oni równorzędnych praw we współdecydowaniu o UW, w stosunku do pozostałych grup wymienionych w §2, do rozważenia jakaś rola doradcza (np. rada absolwentów?) §13 – Pytanie 1: Zgodnie z §13 ust. 1 jednostka organizacyjna Uniwersytetu może utworzyć wewnętrzną jednostkę organizacyjną, w tym instytut, katedrę lub zakład. Czy oznacza to zatem, że takie prawo przysługuje każdej jednostce organizacyjnej wymienionej w §11? Pytanie 2: Zgodnie z §13 ust. 2 w jednostce organizacyjnej „może istnieć tylko jeden poziom wewnętrznych jednostek organizacyjnych”. Czy to oznacza, że można stworzyć albo instytut, albo katedrę, albo zakład? Pytanie 3: Zgodnie z §13 ust. 4 można będzie tworzyć inne komórki lub struktury organizacyjne niebędące wewnętrznymi jednostkami organizacyjnymi w rozumieniu ust. 1, w tym zakłady i katedry oraz zespoły badawcze. Czy będą one podlegały wewnętrznym jednostkom organizacyjnym? Pytanie 4: Czy wewnętrzne jednostki organizacyjne mogą być powołane tylko do zadań badawczych, czy mogą być powołane również do zadań dydaktycznych (prowadzenia zajęć)? Nie jest określone w §13. §16 – Czy kolegium studiów jest</p>	<p>§2 – dodać ustęp „4) absolwenci Uniwersytetu”</p>	<p>§2 – w obecnych czasach dużych wyzwań dla uczelni rola absolwentów powinna być szerzej wykorzystywana niż dotychczas, ich status jako wspólnoty uniwersytetu może przełożyć się na poczucie wzmocnienia więzi z tą grupą, a w efekcie na większe korzyści dla uczelni. Dopisanie tego może mieć jednak konsekwencje w postaci „włączenia” tej grupy – np. w opiniowanie.</p>	<p>Uwagę uwzględniono w dodanym par. 2 ust. 4. Odpowiedzi na pozostałe uwagi zostały zawarte w komentarzach do poszczególnych paragrafów.</p>

najniższym szczeblem struktury dydaktycznej w UW?
§51 – do ustępu 2 należy chyba dodać na końcu kategorię „A” (skoro pojawiło się to w prezentacji JMR)
§59 i §64 oraz § 11: Pytanie 1: Komu podlega pracownik wydziału prowadzący zajęcia dydaktyczne w ramach kolegium studiów, w świetle §59 (kompetencje dziekana) oraz §64 (dyrektor kolegium), a także w świetle §11, który mówi o niehierarchiczności między jednostkami organizacyjnymi? W jakim zakresie taki pracownik odpowiada przed dziekanem, a w jakim przed dyrektorem kolegium studiów? Z jednej strony, w świetle §59 ust. 1 pkt 6) „Dziekan jest przełożonym pracowników wydziału” i zgodnie z pkt 7) „czuwa nad właściwym wykonywaniem przez nauczycieli akademickich, zatrudnionych na wydziale, obowiązków badawczych i dydaktycznych ...” co oznaczałoby, że taki pracownik odpowiada przed dziekanem (co można rozumieć, że np. jest przez niego zatrudniany, rozliczany z obowiązków dydaktycznych, to dziekan decyduje o jego wynagrodzeniu i warunkach zatrudnienia), ale w świetle §64 taki pracownik wykonuje pracę dla kolegium studiów i z jakości prowadzonego kształcenia jest rozliczany w kolegium, skoro zgodnie z §64 pkt 5) to dyrektor kolegium „dba o jakość prowadzonego kształcenia i dobór osób prowadzących zajęcia dydaktyczne”. Problem dotyczy zarówno sytuacji, gdy pracownik ten jest w kolegium, które nie

obejmuje kierunków prowadzonych przez jego wydział (na którym jest zatrudniony), jak i sytuacji przeciwnej tzn., gdy jest w kolegium, które obejmuje kierunki prowadzone przez jego wydział. Pytanie 2: w obszarze tych paragrafów nie widać wyrażenia jedności nauki i nauczania, gdzie w innych miejscach statutu jest to wyrażone poprzez instrumenty prawne, organizacyjne itp.?

§63 – zgodnie z ust. 2 Dyrektora kolegium powołuje Rektor po zasięgnięciu opinii dziekanów właściwych. Co, gdy taka opinia Dziekana jest negatywna, oraz jak to się ma do zasady niehierarchiczności jednostek organizacyjnych UW, o czym mowa w §11? Czy podobna opinia powinna być wydawana przez Dyrektora Kolegium wobec Dziekana?

§127 – w ust. 5 warto przemyśleć uwzględnienie udział/partycypację samych pracowników we współtworzeniu kryteriów oceny okresowej dla poszczególnych grup pracowników i rodzajów stanowisk. Senat, którego opinia jest tu uwzględniona, nie reprezentuje wszystkich grup pracowniczych w UW.

§130 – w ust. 1 powinno się dodać udział doktorantów w tworzeniu Uczelnianej Komisji Dyscyplinarnej

§170 – mówi o tym, że „Nauczyciele akademicki zatrudnieni w dniu wejścia w życie niniejszego Statutu na stanowisku docenta pozostają zatrudnieni na stanowisku docenta w grupie pracowników dydaktycznych”, przy czym w §105 ust. 4 w

	<p>podanej liście stanowisk dydaktycznych nie ma stanowiska docenta.</p> <p>Uwagi ogólne:</p> <p>1. Dobrym pomysłem jest wprowadzenie do nowego statutu funkcji koordynatora w zespołach badawczych, komórkach, strukturach (a nie tylko kierownika) (patrz §13 ust. 7)</p> <p>2. Zaletą jest stworzenie pluralizmu wariantów powstawania kolegiów studiów w relacji do wydziału (patrz 4 sytuacje opisane w prezentacji JMR). Trzeba sobie zdawać sprawę, że niektóre z nich (w szczególności sytuacja 2) oznaczają dużą multiplikację współzależności np. kadrowych (przed kim odpowiada pracownik prowadzący zajęcia: przed dziekanem, który go zatrudnia czy dyrektorem kolegium; przy powoływaniu dyrektora kolegium wymagana jest akceptacja dziekanów), lub też współdzielenia kosztów związanych z zarządzaniem dydaktyką</p> <p>3. Dobrym pomysłem jest wprowadzenie w §35 ustępu nr 3) „składanie sprawozdań z realizacji strategii Uniwersytetu”</p> <p>4. Wszędzie tam, gdzie mowa jest tym, że „Rektor określi” powinno się zamienić na: „Rektor określa” – zdaje się jest różnie/niekonsekwentnie w proj. Statutu</p>			
<p>Par.2, w kontekście par.134</p>	<p>Paragraf 2 określa osoby wchodzące w skład społeczności UW.</p> <p>1. Zgodnie z par.134 wydawałoby się, że emerytowani profesorowie</p>	<p>Uzupełnienie paragrafu 2 w sposób deklarujący, że wymienione grupy pozostają członkami społeczności, chociaż bez praw wyborczych i z prawami uregulowanymi odrębnymi zarządzeniami. Alternatywnie</p>	<p>Uwzględnianie w statutach tych dwóch grup jako członków społeczności akademickiej zwiększałoby szansę na dalszą pozytywną identyfikację tych grup z UW, oraz pozwoliłoby na usprawnienie utrzymania relacji z tymi grupami, choćby z punktu</p>	<p>Zmodyfikowano przepis.</p>

	<p>UW są także członkami społeczności uczelni o istotnej roli wizerunkowej i mentoringowej.</p> <p>2. W statucie nie pada słowo o absolwentach, a jest to istotna grupa z punktu widzenia wizerunku i potencjalnego finansowania uczelni.</p> <p>Rodzi to problemy z punktu widzenia PR i RODO a także pomniejsze których pewnie da się wymienić dużo: licencje na zasoby informatyczne, dostęp do zasobów bibliotecznych itp.</p>	<p>uzupełnienie zapisów par.134 o stwierdzenie o przynależności od społeczności UW, oraz dodanie paragrafu podobnego do 134 na temat absolwentów.</p>	<p>widzenia RODO, jako realizacji praw członków społeczności.</p>	
11, 12, 156	<p>W par. 12 należy spodziewać się, że w Regulaminie Organizacyjnym Uniwersytetu będą opisane wszystkie jednostki, natomiast z par. 156 (który jest poświęcony Administracji ?!) dowiadujemy się, że będą tam opisane zasady i zakres działań jednostek ... - administracyjnych ? czy wszystkich ?</p> <p>Czy będzie tylko jedna jednostka organizacyjna administracji Uniwersytetu ? (par. 11)</p> <p>Czy będzie wiele jednostek administracyjnych rozsianych po Uniwersytecie ? po wydziałach ? - Kim będzie kierowała osoba, o której mowa w par. 56 ust. 1 pkt 3 ? czy będzie Jej podlegała administracja na wydziałach ? w jakim zakresie ?</p>	<p>Ponownie apeluję o konieczność doprecyzowania już na etapie Statutu - co to jest Administracja ? i jak ma się Administracja, która "chcąc - nie chcąc" będzie na wydziałach - do "jednostki organizacyjnej administracji Uniwersytetu"?</p>	<p>Brak takich rozstrzygnięć, spowoduje chaos organizacyjny, może doprowadzić do tego, że określone działania będą wykonywane nieefektywnie, brak będzie odpowiedzialności za sprawne działanie administracji, a przez to spowoduje wzrost zatrudnienia i kosztów z tym związanych</p>	<p>Zmodyfikowano przepis.</p>
par. 11 ust. 1 pkt 2 oraz par. 16 i od par. 63 do 66	<p>Propozycja kształcenia w całości na wydziałach (bez kolegiów studiów)</p>	<p>par. 11 ust. 1 pkt 2: "kolegium indywidualnych studiów międzydziedzinowych (zamiast "kolegium studiów, w tym kolegium indywidualnych studiów międzydziedzinowych") par. 16 oraz od 63 do 66 - wykreślić</p>	<p>Z wyjątkiem studiów międzydziedzinowych, kolegium studiów byłoby kosztochłonnym, biurokratycznym tworem, który - w diskutowanym projekcie Statutu - nie wnosi żadnej wartości do dydaktyki ponad to, w czym wyspecjalizowane są wydziały, a jako nowa komórka wprowadzi tylko niepotrzebny chaos. W związku z tym całość zarządzania dydaktyką powinna pozostać na wydziałach.</p>	<p>Zmodyfikowano przepis uwzględniając rolę wydziałów.</p>

<p>Paragrafy 12 i 21</p>	<p>Paragrafy te umożliwiają Rektorowi niemal samodzielne likwidowanie Wydziałów i innych jednostek organizacyjnych, jak na przykład szkoły doktorskie</p>	<p>Decyzja o likwidacji wydziału czy szkoły doktorskiej nie może być podjęta wyłącznie przez Rektora i co najwyżej w oparciu o "opinię" Senatu UW. Należy uzależnić ją od opinii Rady Wydziału i Senatu, ale przy precyzyjnym wyznaczeniu liczby potrzebnych głosów (na przykład co najmniej 2/3 głosów Rady Wydziału i co najmniej 1/2 głosów Senatu za likwidacją konkretnego Wydziału.). Warto też sprecyzować warunki, przy których w ogóle może powstać pomysł zlikwidowania wydziału czy szkoły doktorskiej.</p>	<p>Kluczowe decyzje nie powinny być podejmowane na zasadzie faktycznie jedynowładczej i bez głosu zainteresowanych.</p>	<p>Propozycja tego przepisu odpowiada postanowieniom ustawy.</p>
<p>A) Paragraf 12 (pkt. 2 i 3); B) Paragraf 15 pkt 2; C) Paragraf 21 D) Paragraf 22 pkt 4; E) Paragraf 58 pkt 2; F) Paragraf 114 pkt 3; G) Paragraf 126, pkt 4 i 6 H) Paragraf 135 pkt 1 I) Paragraf 143 pkt 1</p>	<p>A) nadawanie regulaminu organizacyjnego i wprowadzanie zmian B) powierzanie Wydziałowi innych zadań; C) Likwidacja, tworzenie, przekształcanie jednostek organizacyjnych przez Rektora D) Przekształcanie i likwidacja bibliotek E) Powoływanie Dziekana F) Delegowanie pracownika do pracy w innej jednostce UW G) Przeprowadzanie konkursów, składy Komisji konkursowych H) Tryb zatrudnień okresowych I) Tworzenie, przekształcanie i likwidacja kierunków</p>	<p>A) Rektor w porozumieniu z Senatem ustala Regulamin oraz wprowadzane do niego zmiany. B) wyszczególnienie typów zadań innych; C) Jednostki organizacyjne Uniwersytetu, o których mowa w §11 ust. 1 pkt 6, tworzy, przekształca i likwiduje Rektor w porozumieniu z Senatem i uwzględnieniu jego opinii oraz po zaopiniowaniu propozycji przez Radę Naukową Dyscypliny; D) Regulamin działania systemu, o którym mowa w ust. 1, w tym tryb tworzenia, przekształcania i likwidacji bibliotek, określi Rektor w porozumieniu z Senatem. E) Dziekana powołuje Rektor spośród kandydatów wskazanych przez zebranie wszystkich nauczycieli akademickich zatrudnionych na danym wydziale oraz przedstawicieli pracowników niebędących nauczycielami akademickimi. Zebranie wszystkich nauczycieli akademickich zatrudnionych na danym wydziale oraz przedstawicieli pracowników niebędących nauczycielami</p>	<p>A) Sformułowanie, iż Rektor zasięga opinii Senatu jest niejasne: nie wiadomo, jaki ta opinia ma realny wpływ na decyzję Rektora, czy Rektor może podejmować decyzje wbrew opinii Senatu; B) tak ogólnikowe sformułowania budzą niepokój; C) Zapis składa w ręce Rektora, w fundamentalnej kwestii, zbyt dużą władzę D) Wydziały mają swoje potrzeby, które mogą być nieznanne Rektorowi, może dochodzić do jednostronnych i pochopnych decyzji. E) W tak istotnej kwestii opinia danego środowiska powinna być respektowana w większym zakresie i w bardziej konkretny sposób F) Brak informacji na temat skutków niezgody pracownika na przeniesienie G) Wydziały mają najlepszą wiedzę w tym zakresie, nie Rektor H) Kwestie zatrudnień nie powinny odbywać się z pominięciem stanowiska kierownika jednostki organizacyjnej I) W tak poważnych kwestiach Rektor nie powinien mieć możliwości bycia jedyną instancją decydującą</p>	<p>Propozycja tego przepisu odpowiada postanowieniom ustawy.</p>

akademickimi wskazuje kandydata preferowanego, odrzucenie jego kandydatury przez Rektora wymaga procedury uzasadniającej tę decyzję. Rada Wydziału ma prawo decyzję zakwestionować i odwołać się od niej. F) Powierzenie wykonywania zadań, o którym mowa w ust. 2, wymaga zgody pracownika, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Brak zgody pracownika skutkuje...?; G) Skład komisji konkursowej, tryb jej powoływania oraz zasady przeprowadzania konkursów określa w zarządzeniu Rektor w porozumieniu z władzami Wydziału. 6. Komisję konkursową i jej przewodniczącego powołuje Rektor w porozumieniu z władzami Wydziału. H) Rektor, z własnej inicjatywy, ale za zgodą kierownika jednostki organizacyjnej UW lub na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej Uniwersytetu, może nadać na czas określony osobie niebędącej pracownikiem Uniwersytetu i uczestniczącej w Uniwersytecie w prowadzeniu badań I) Studia na określonym kierunku, poziomie i profilu tworzy i przekształca Rektor z własnej inicjatywy, ale po konsultacjach z Radą Naukową Dyscypliny i Radą Naukową Dziedzin lub na wniosek Uniwersyteckiej Rady ds. Kształcenia, Rady Kolegium, Rady Dydaktycznej lub grupy co najmniej 15 nauczycieli akademickich zatrudnionych na Uniwersytecie jako podstawowym miejscu pracy. Na wniosek Dziekana Kolegium lub z własnej inicjatywy konsultowanej z odpowiednimi

	Podział kompetencji między Rektora i Senat	ciałami Rektor podejmuje decyzję o likwidacji kierunku studiów. W każdym wypadku powinno obowiązywać zatwierdzenie danej decyzji przez Senat. Np. w par. 13 między ust. 3 a ust. 4 powinien dodany ustęp dodatkowy w brzmieniu: "Wniosek o utworzenie jednostki organizacyjnej Uniwersytetu zatwierdza Senat."	Wymienione paragrafy są tylko przykładem wielu punktów projektu Statutu, które przesuwają zbyt wiele uprawnień w kierunku jednoosobowej decyzji Rektora. Ponieważ Statut ma obowiązywać przez lata za kadencji różnych rektorów, ulokowanie tak gigantycznej skali uprawnień w ręku jednej osoby stwarza ryzyko decyzji uznaniowych, abstrahujących od różnorodności dziedzin nauki, naruszających standardy badań i kształcenia, a nawet szkodliwych dla Uniwersytetu w wymiarze wizerunkowym czy finansowym. Jest też niezgodne z dobrą praktyką akademicką, opartą na zasadzie kolegiałności. W wymienionych paragrafach (a także innych, dotyczących struktury Uniwersytetu i reguł jego funkcjonowania) decyzja Rektora powinna być uzależniona od uzyskania akceptacji Senatu.	Propozycja tego przepisu odpowiada postanowieniom ustawy i zadaniom rektora tam określonym.
13. § 13 1. Regulamin jednostki organizacyjnej Uniwersytetu może przewidywać utworzenie wewnętrznych jednostek organizacyjnych, w tym instytutów, katedr lub zakładów. 2. W jednostce organizacyjnej Uniwersytetu, z wyłączeniem jednostek, o których mowa w §	Tak sformułowany paragraf może prowadzić do, po pierwsze, chaosu organizacyjnego, a po drugie, gwarantuje dziekanom pełną dowolność w kształtowaniu wewnętrznej struktury wydziału i w efekcie, co chyba nieuniknione, prowadzi do "rozdrobienia" organizacyjnego. Koncentrowanie się w taki sposób na polityce personalnej raczej nie będzie przekładać się na jakość prowadzonych badań, a jedynie będzie prowadzić do wzrostu liczby kierowników różnych struktur, których powstanie wcale nie będzie merytorycznie uzasadnione. To już nie jest jednopoziomowa, a wielopiętrowa i przy tym dość zagmatwana struktura wydziału (nie wiadomo, kto jest czyim przełożonym, który zakład to zakład "organizacyjny", a który już nie, bo nazewnictwo też jest mylące, etc.) Przy zmianie	§ 13 1. Regulamin jednostki organizacyjnej Uniwersytetu może przewidywać utworzenie wewnętrznych jednostek organizacyjnych, w tym instytutów, katedr lub zakładów . 2. W jednostce organizacyjnej Uniwersytetu, z wyłączeniem jednostek, o których mowa w § 11 ust. 1 pkt 6, może istnieć tylko jeden poziom wewnętrznych jednostek organizacyjnych.	Uważam, że w ramach wydziału powinien funkcjonować jedynie jeden poziom organizacyjny (najlepiej większych) jednostek: instytutów, katedr lub zakładów. Pozostałe jednostki wewnętrzne, w dodatku tak samo się nazywające, mogą stanowić jedynie dodatkowe biurokratyczne obciążenie. Zespoły badawcze mogą przecież powstawać spontanicznie, jako efekty wspólnych grantów czy projektów. Formalizowanie ich w kolejne "katedry", "zakłady" i "zespoły" z dużą liczbą kierowników takich jednostek to chyba jednak przeregulowanie systemu, od którego, jak sądzę, Uczelnia chciałaby odejść (zasada płaskiej struktury uniwersytetu). Ewentualnie można byłoby pomyśleć nad zapisem, że to Rektor ma prawo powołać, na wniosek jakiejś określonej liczby pracowników, zespół badawczy oraz kierownika takiego zespołu, co wymagałoby jednak szczegółowego uzasadnienia (wspólne badania, granty, praca nad ważnymi i wieloletnimi projektami, etc.)	Z uwagi na specyfikę różnych jednostek zaproponowano elastyczne rozwiązania uwzględniające autonomię jednostek.

<p>11 ust. 1 pkt 6, może istnieć tylko jeden poziom wewnętrznych jednostek organizacyjnych. 3. Regulamin jednostki organizacyjnej Uniwersytetu może przewidywać, że kierownicy wewnętrznych jednostek organizacyjnych są bezpośrednio przełożonymi pracownikami wykonującymi swoje obowiązki w tych jednostkach. 4. Regulamin jednostki organizacyjnej Uniwersytetu może przewidywać tworzenie innych komórek lub struktur organizacyjnych</p>	<p>władzy dziekańskiej dojdzie zapewne do kolejnych zmian, etc.</p>			
--	---	--	--	--

niebędących wewnętrznymi jednostkami organizacyjnymi w rozumieniu ust. 1, w tym zakładów i katedr, oraz zespołów badawczych . 5. Komórki i struktury, o których mowa w ust. 4, tworzy, po zasięgnięciu opinii odpowiedniej rady, kierownik jednostki w drodze zarządzenia . 6. Zespoły badawcze mogą być tworzone przez: 1) kierownika jednostki w drodze zarządzenia , z własnej inicjatywy lub na wniosek osób mających być członkami tego zespołu; 2) osoby mające być

<p>członkami tego zespołu, na zasadach określonych w regulaminie jednostki organizacyjnej Uniwersytetu. 7. W zarządzeniu, o którym mowa w ust. 5 i 6 pkt 1, kierownik jednostki określa zadania i skład osobowy komórek, struktur lub zespołów badawczych, a także wskazuje ich kierowników lub koordynatorów.</p>				
<p>15, 62</p>	<p>zmniejszenie liczby samodzielnych pracowników naukowych z 40 do 20</p>	<p>zmniejszenie liczby samodzielnych pracowników naukowych z 40 do 20</p>	<p>Proponowana liczba 40 pracowników samodzielnych jest nieadekwatna dla jednostek organizacyjnych, biorąc pod uwagę m.in. obecną liczbę tychże pracowników</p>	<p>Przepisy przejściowe regulują te sprawy. Całkowita grupa osób brana pod uwagę przy tym wskaźniku 1300 osób na całym Uniwersytecie.</p>
<p>15, 62</p>	<p>minimalna liczba profesorów/dr. habilitowanych tworzących jednostkę organizacyjną</p>	<p>15.1 (...) i w której zatrudnionych jest na czas nieokreślony co najmniej 20 nauczycieli akademickich zajmujących stanowisko profesora 62.2 (...) w której zatrudnionych jest łącznie w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej 15 profesorów (...)</p>	<p>Uważam, że liczby te powinny zostać zmniejszone, zwłaszcza liczba osób tworzących jednostkę organizacyjną wewnątrz wydziału powinna być zdecydowanie mniejsza niż liczba osób, które mogą utworzyć wydział. Co więcej, pułap min. 40 profesorów/dr. hab. może prowadzić do tworzenia sztucznych tworów-wydziałów, gdzie zróżnicowanie wewnętrzne dyscyplin i</p>	<p>Zmodyfikowano przepis uwzględniając rolę wydziałów.</p>

			partykularnych interesów może utrudnić realizację zadań nakreślonych przez Rektora.	
15, 16	kompetencje wydziałów do organizacji kształcenia	zgodna z poniższym uzasadnieniem	Wydziały powinny mieć możliwość prowadzenia badań i samodzielnego decydowania o kształceniu w tym kierunku (w tym wpływ na dydaktykę)	Zmodyfikowano przepis uwzględniając rolę wydziałów.
15, 16	Pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia.	Połączenie tych paragrafów i pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia.	Kształcenie powinno być najbliżej jednostek, które zajmują się nim, tj. Wydziałów i osób tam pracujących, tak aby zapewnić sprawną komunikację ze studentami i dostosowanie programów nauczania zgodnie z ich potrzebami, ale także wynikami badań. Jedność dydaktyki i nauki jest kluczową cechą uniwersytetu, dlatego też ważne jest zapewnienie takiej komunikacji, która nie powoduje zakłóceń na drodze „student – pracownik naukowo-dydaktyczny – wyniki badań – uniwersytet oraz sprzężeń zwrotnych w tym zakresie. W związku z tym istnieje potrzeba pozostawienia kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia, a nie tworzenia nowych jednostek.	Zmodyfikowano przepis uwzględniając rolę wydziałów.
15, 24, 37, 58	W interesie Uniwersytetu, w tym Wydziału Zarządzania, który reprezentuję, konieczne jest: - pozostawienie kompetencji wydziałów do organizacji kształcenia (par. 15), - nadanie statusu organów Uniwersytetu dziekanom i radom wydziałów (par. 24), - zachowanie reguły, że dziekani są z urzędu członkami senatu UW (par. 37), - nadanie radom wydziałów kompetencji do wyboru dziekanów (par. 58).	Pozostawiam to innym.	Siłą Uniwersytetu jest różnorodność dyscyplin naukowych i kierunków kształcenia. Współpraca z otoczeniem powinna być prowadzona zarówno przez Uniwersytet, jak i przez poszczególne wydziały, ze względu na specyfikę partnerów i przedmiot współpracy. Ponadto zachowanie autonomii wydziałów jest koniecznym warunkiem uzyskania i zachowania przez Wydział Zarządzania akredytacji międzynarodowych. Ich utrata oznaczałaby zmarnowanie ogromnego wysiłku ostatnich lat.	Zmodyfikowano przepis uwzględniając rolę wydziałów.
15, 24, 58	Szanowni Państwo W odniesieniu do zaproponowanych zapisów propozycji Statutu zgłaszam swoje sugestie : Zachowanie autonomii Wydziałów w zakresie: - wyboru Dziekana - organizacji kształcenia	Zapisy zgodne z obowiązującym statutem.	Każdy Wydział posiada swoją specyfikę.	Zmodyfikowano przepis uwzględniając rolę wydziałów.

	<p>oraz</p> <ul style="list-style-type: none"> - ustanowienia zasady wprowadzenia dla każdego z Wydziałów swojego przedstawiciela w Senacie UW. - zachowania dotychczasowego statusu Dziekanom i Radom Wydziału. 			
<p>par. 15, 54; 59; 65</p>	<p>rada naukowa; liczba samodzielnych pracowników; czas zatrudnienia samodzielnych pracowników; rady dydaktyczne</p>	<p>Proponowana Rada naukowa dziedziny to organ absolutnie sztuczny i niepotrzebny.</p> <p>Proponowana liczba pracowników samodzielnych mających tworzyć jednostki (np. wydział) to 20.</p> <p>Konieczność rezygnacji z zapisu o stałym zatrudnieniu tych samodzielnych pracowników.</p>	<p>Par. 59.2. -> liczba samodzielnych pracowników oszacowana na 40 jest wysoka, wiele dotychczasowych wydziałów nie będzie mogło spełnić tego warunku. W sposób drastyczny ograniczy to samodzielność jednostek mniejszych. Wielu z pracowników samodzielnych zatrudnionych jest w ramach grantów (zatrudnienie czasowe), podobnie jak profesorowie z zagranicy.</p> <p>Par. 54 -> Rada naukowa dziedziny jest organem niepotrzebnym: jeśli okoliczności (np. obrony doktoratu) poruszanie się w dziedzinie a nie w dyscyplinie, wówczas można powołać do tego konkretnego celu komisję złożoną z przedstawicieli rad różnych dyscyplin</p> <p>Par. 65 Oderwanie dydaktyki od nauki jest pomysłem zupełnie niepotrzebnym, który nie wpłynie pozytywnie ani na studenta ani na naukowca. Decyzje o procesie dydaktycznym nie mogą zostać oderwane od jednostek go realizujących. Spowoduje to, że naukowcy będą uprawiać naukę, a studenci nie będą mieli do najnowszych jej osiągnięć dostępu. W przypadku wielu instytutów i wydziałów, proces dydaktyczny jest też ważnym elementem procesu naukowego (w tym realizacji projektów), m.in. poprzez udział w eksperymentach, praktykach, ankietach, itp. W przypadku archeologii studenci w trakcie badań naukowych zdobywają praktykę, która pozwoli im później wykonywać zawód (rozporządzenie MKIDN oraz ustawa o ochronie zabytków), ponadto realizację</p>	<p>Rada dziedziny jest potrzebna aby nadać stopień naukowy.</p>

			takiego elementu dydaktyki narzuca również MNISW.	
15.1, 16-18, 22, 52.1.1, 48- 55, 48.3 i 50.1-3, 62.2, 63-68, 107.7, 126.5 i 7	<p>15.1: Większość pracowników na UW, również w grupie pracowników samodzielnych ma umowy na czas określony.</p> <p>16-18: Nie wyobrażam sobie, jak proponowana struktura organizacyjna umożliwi połączenie dydaktyki z badaniami prowadzonymi w poszczególnych dyscyplinach i aktywny udział studentów w badaniach</p> <p>22: 'oraz biblioteki umieszczone w innych jednostkach organizacyjnych' - chyba chodzi o to, że są to biblioteki innych jednostek, a nie o to, gdzie one się mieszczą.</p> <p>48-55 ta struktura jest bardzo skomplikowana i zależności pomiędzy poszczególnymi radami niejasne. Mam też wątpliwości czy starczy pracowników do obsadzenia tych wszystkich rad, a jeśli starczy, to czy starczy im czasu na robienie czegokolwiek innego poza radzeniem.</p> <p>48.3 i 50.3: czy par 50 nie określa kim może być członek rady? Jeśli tak to o jakie kryteria chodzi w par. 48.3?</p> <p>62.2: to samo zastrzeżenie co do 15.1</p> <p>63-68: zależności między tymi wszystkimi podmiotami nie są dla mnie jasne. Dlaczego np. dyrektor kolegium studiów jest powoływany bez opinii rad dyscypliny - to chyba utrudni jeszcze bardziej powiązanie dydaktyki z badaniami? Czy będzie mieć wystarczające kompetencje do opracowania programu studiów - będzie mieć rzeczywiście wiedzę o tym, nad czym są prowadzone badania w</p>	Myszę, że formułować przepisy powinni prawnicy, ja staram się wskazać na problemy	15.1 Stosując literalnie ten przepis, utworzenie jakiegokolwiek wydziału może być niemożliwe. 16-18, 22, 48-55, 48.3 i 50.3, 62.2, 63-68, 107.7 p. opis problemu	Przepisy przejściowe regulują te sprawy. Całkowita grupa osób brana pod uwagę przy tym wskaźniku 1300 osób na całym Uniwersytecie.

	<p>co najmniej trzech różnych dyscyplinach? Czemu służy właściwie rada dydaktyczna kolegium? Jakie ma zadania? 107.7. Dlaczego kierownicy jednostek organizacyjnych tracą prawo do zgłaszania wniosków awansowych, jeśli towarzyszy im konkurs? Sądzę, że to właśnie oni orientują się najlepiej w tym kto powinien awansować i dlaczego. 126.5 i 7: czy te zapisy nie są sprzeczne? Do jakich komisji konkursowych wchodzi przedstawiciel dziedzin?</p>			
Par.15 i par. 62	<p>W obu przypadkach liczba "40 nauczycieli akademickich zajmujących stanowisko profesora, profesora uczelni lub mających stopień naukowy doktora habilitowanego, dla których Uniwersytet jest podstawowym miejscem pracy" powinna zostać ograniczona o połowę</p>	<p>par. 15, pkt. 1. Wydział jest jednostką organizacyjną Uniwersytetu, która organizuje pracę badawczą w ramach co najmniej jednej dyscypliny naukowej, i w której zatrudnionych jest na czas nieokreślony co najmniej 20 nauczycieli akademickich zajmujących stanowisko profesora, profesora uczelni lub mających stopień naukowy doktora habilitowanego, dla których Uniwersytet jest podstawowym miejscem pracy par. 62 pkt. 2. W przypadku jednostki organizacyjnej wydziału, w której zatrudnionych jest łącznie w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej 20 profesorów, profesorów uczelni i nauczycieli akademickich mających stopień naukowy doktora habilitowanego, rada tej jednostki, jeśli przewiduje to regulamin wydziału, może wykonywać czynności wymienione w § 61 ust. 1 pkt 4-5, jeżeli opinie te dotyczą osób zatrudnionych w tej jednostce.</p>	<p>Tak wysoko ustawiony limit nie znajduje uzasadnienia w żadnym zapisie ustawy i nie ma istotnych powodów aby narzucać w tym przypadku tak wysokie progi</p>	<p>Przepisy przejściowe regulują te sprawy. Całkowita grupa osób brana pod uwagę przy tym wskaźniku 1300 osób na całym Uniwersytecie.</p>
par. 16 i par. 63.-65.	<p>tworzenie kolegiów i zasady ich powoływania</p>	<p>likwidacja stosownych zapisów, z dostosowaniem całości uregulowań statutowych</p>	<p>Brak uzasadnienia merytorycznego i organizacyjnego, wątpliwe korzyści, postępowanie nieekonomiczne, prowadzące do struktury konfliktogennej.</p>	<p>Przyjęte propozycje są wynikiem proponowanego modelu zarządzania badaniami i dydaktyką na Uniwersytecie.</p>

par. 20, p.1 i 3, par. 12	sposób nadania i zmian w regulaminie organizacyjnym UW, sposób tworzenia jednostek wspólnych z innymi podmiotami	w miejsce opinii Senatu i decyzji Rektora - zgoda co najmniej połowy członków Senatu	W obecnej wersji Statutu w przywoływanych paragrafach mowa tylko o konieczności "zasięgnięcia opinii" przez Rektora a nie o tym, że opinia różnych konsultowanych ciał musi być pozytywna. Byłoby to odzwierciedleniem zasady równowagi sił na UW w podejmowaniu kluczowych dla jego funkcjonowania decyzji. Powyższa propozycja jest wspólnym stanowiskiem społeczności Instytutu Socjologii UW	Przepis ten obowiązuje w podobnym brzmieniu obecnie i nie budził żadnych kontrowersji oraz problemów interpretacyjnych.
20 i 26 Regulaminu Senatu oraz 24 Regulaminu Senatu	dotyczy zapisów w par 20 i 26 - nie ma w Statucie Uniwersytetu "jednostek administracji centralnej" - więc nie mogą one zapewniać obsługi administracyjno-technicznej dla Senatu oraz Komisji Senackich dotyczy zapisu w par 24 ust 3 - nie ma w Statucie Uniwersytetu "jednostek administracyjnych działających w ich obszarze" dotyczy zapisu w par 24 ust 3 - "na podstawie par 135 ust 3 Statutu" - nie ma takiego ustępu ... są tylko 1 i 2 :(pewnie powinna być to "jednostka organizacyjna administracji Uniwersytetu" ? albo "jednostka organizacyjna" (a nie administracyjna) - zgodnie z par 11 Statutu trzeba poprawić nieszczęsny adres : "135 ust 3 Statutu"	Trzeba prześledzić cały Statut z załącznikami, tak aby uniknąć / wyeliminować brak konsekwencji w zapisach - wcześniej oraz powyżej przesłałam tylko zauważone lapsusy po pobieżnym przejrzaniu opisanych dokumentów Powodzenia !	Zmodyfikowano przepis.
22 oraz 161	Wydaje mi się niefortunne sformułowanie pkt. 1 paragrafu 22. Niepokojąca jest informacja o zamknięciu kadencji Rady Bibliotecznej i brak informacji o działalności tejże w nowych warunkach prawnych - paragraf 161.	Pozostawiłabym zapis taki, jak w obecnym statucie w paragrafie 25 pkt. Pozostawiłabym zapis z paragrafu 46 pkt. 1 obecnie obowiązującego statutu a w pkt. 2 proponuję zapis, w którym mowa jest o parytecie: 3 przedstawicieli BUW oraz 3 przedstawicieli bibliotek reprezentujących nauki humanistyczne, społeczne i ścisłe.	Uważam, iż ten zapis nie oddaje stanu obecnego, ani nie jest właściwy na przyszłość. System biblioteczno - informacyjny, w którym wiodącą rolę odgrywa Biblioteka Główna, jako koordynująca i inicjująca ważne zagadnienia działalności bibliotek na UW (m.in. katalog centralny, biblioteki cyfrowe, repozytorium) współpracuje z bibliotekami innych jednostek organizacyjnych, które stanowią istotny i niezbędny składnik ich struktury. Biblioteki te współuczestniczą w działalności naukowej i dydaktycznej jednostki przez zapewnienie właściwych księgozbiorów nie tylko tradycyjnych, ale też cyfrowych, dostępu do baz danych i są przewodnikami po niezwykle bogatych publikacjach literatury krajowej i światowej danej dziedziny nauki. Sformułowanie "umieszczone" sugeruje, że	Postanowienia podniesione w tej uwadze znajdują swoje odzwierciedlenie w regulaminie systemu biblioteczno-informacyjnego.

			<p>konkretna biblioteka i jej księgozbiór były utworzone na zewnątrz, poza konkretną jednostką organizacyjną, a tam jakby posadowione tymczasowo.</p> <p>Z pewnością nie są to biblioteki "umieszczone" w jednostce organizacyjnej UW, gdyż są to księgozbiory wypracowane, najczęściej poprzez wieloletnią współpracę bibliotekarzy i pracowników nauki z dziedzin, które obsługuje biblioteka.</p> <p>Rada Biblioteczna, która w obecnie obowiązującym statucie UW jest organem doradczym Pana Rektora powinna nim pozostać, gdyż wszelkie kwestie merytoryczne i przede wszystkim merytoryczne powinny być znane i podlegać akceptacji władz rektorskich. Uważam też, że w składzie rady powinno znaleźć się większe ilościowo przedstawicielstwo bibliotekarzy innych jednostek organizacyjnych UW reprezentujących różne dziedziny nauki.</p>	
37 2) a) i §117	Nieuwzględnienie osób ze stopniem dra habilitowanego.	§37 2) a) profesorów, profesorów uczelni i osób ze stopniem doktora habilitowanego w liczbie 28 osób. §117 dodanie pkt. 2 w brzmieniu - Na stanowisku profesora uczelni w sposób automatyczny zatrudnione zostają osoby, które uzyskały stopień naukowy doktora habilitowanego przed wejściem w życie niniejszego statutu, a dotychczas pozostają zatrudnione na stanowisku adiunkta. Odpowiednio numeracja kolejnych punktów ulega zmianie.	Dotychczasowe wymagania związane z uzyskaniem stopnia dra habilitowanego były wystarczająco wysokie. Dorobek tych osób został oceniony wysoko również przez zewnętrznych recenzentów powołanych przez CK. Wielu z tych osób stanowisko profesora uczelni ułatwi dalszy rozwój i kontakty zagraniczne.	Zaproponowany przepis jest zgodny z ustawą. Pozycję doktorów habilitowanych uwzględniono w kształcie Kolegium Elektorów.
28 i następne, 36 i następne, 46 i następne, 54, 55	nieprawidłowa redakcja	tytuł powinien poprzedzać wszystkie dotyczące go jednostki redakcyjne	oczywistość	Zaproponowano tytuły.
38, 58, 59, 60, 61, 62, 68, 16,	W uzasadnienie cały list	Patrz niżej uzasadnienie	Opinia na temat projektu Statutu UW (wersja opublikowana 12 kwietnia 2019 r.)	W odniesieniu do poszczególnych paragrafów powyżej zwarto szczegółowe uzasadnienia.

Statut jest dokumentem o fundamentalnym znaczeniu dla funkcjonowania Uniwersytetu, zwłaszcza w kontekście nowej ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, która w odróżnieniu od poprzednich rozwiązań legislacyjnych nie normuje bardzo wielu elementów życia akademickiego. Tym większe znaczenie ma sformułowanie przepisów określających ustrój uczelni w sposób, który zapewni jej optymalne funkcjonowanie.

W myśleniu o przyszłej organizacji wewnętrznej UW wyraźnie ścierają się dwie, przeciwstawne racje: z jednej strony tradycyjna zasada samorządności akademickiej, z drugiej – dążność do efektywniejszego zarządzania opartego na przewadze merytokracji nad demokracją. Sądzymy, że rozwiązania zawarte w przyszłym Statucie UW powinny dobrze wyważyć obie te racje.

Zagadnienia ogólne

W proponowanym projekcie statutu największy niepokój budzi ograniczenie roli organów przedstawicielskich pochodzących z wyboru. Ustawowo zagwarantowana silna pozycja Rektora oraz głównego ciała przedstawicielskiego całej uczelni jakim jest Senat nie jest zrównoważona przez żaden inny podmiot istotnie reprezentujący społeczność akademicką. Z pewnością nie będzie nią Rada Uczelni, która, choć uzyska kompetencje nadzorcze wobec Rektora, z racji swego mandatu wynikającego z wyboru Senatu nie stanie się głosem wspólnoty akademickiej. W projektowanym ustroju jedynymi przedstawicielami pracowników uczelni, których mandat pochodzić będzie z wyboru, będą senatorowie (§ 37) oraz członkowie i przewodniczący Rad Naukowych Dyscyplin (§ 53, ust. 1) i Rady Naukowej Dziedzin (§ 54, ust. 5). Mechanizm wyłaniania członków Senatu w kurii profesorskiej w ramach dyscyplin (§ 38, ust. 1) oznacza, że większość senatorów spośród pracowników UW będzie reprezentantami poszczególnych dyscyplin

Kwestie wyboru dyrektora instytutu i rady instytut będą regulowane w miarę potrzeb w regulaminach jednostek organizacyjnych.

naukowych, a nie jednostek zatrudniających pracowników. To rozwiązanie wydaje się jedną z kluczowych zmian w projektowanym ustroju UW. Jesteśmy przekonani o słuszności takiego rozwiązania, które umożliwi Senatowi lepszą pracę na rzecz całej uczelni. Jednakże rozwiązanie to, zwłaszcza przy proponowanym sposobie wyłaniania dziekanów wydziałów (§ 58), rodzi niebezpieczeństwo, że pracownicy skupieni w poszczególnych jednostkach organizacyjnych uczelni nie będą mieli swego naturalnego przedstawiciela ani wśród senatorów, ani w osobie dziekana wydziału.

W związku z tym proponujemy jedno z następujących rozwiązań:

1. Zachowanie mechanizmu wyłaniania dziekana w drodze wyborów w obrębie jednostek organizacyjnych uczelni, a w wypadku, gdyby osoby pełniące funkcje kierownicze pochodziły z nominacji Rektora (jak w § 68), takie sformułowanie § 58, by nakładał on na Rektora obowiązek uznania wyniku wyborów dokonanych przez kolegium wyborcze jednostki organizacyjnej.

2. Gdyby jednak odejście od zasady powoływania dziekana przez Rektora spośród kandydatów wyłonionych przez kolegium wyborcze jednostki organizacyjnej okazało się niemożliwe, proponujemy powołanie odrębnej od dziekana funkcji Przewodniczącego Rady Wydziału lub Rady innej jednostki organizacyjnej (dot. § 59, ust. 1, pkt 8.; § 60, ust. 1, pkt 1.), działającego jako reprezentant środowiska.

Ad § 60, ust. 1, pkt. 3. Przepis określa skład Rady Wydziału, ustalając maksymalne wartości procentowe dla poszczególnych grup pracowników. Zapis taki może uniemożliwić wielu wydziałom tworzenie Rady Wydziału ze wszystkich pracowników jednostki. Proponujemy stosowną korektę tego paragrafu, umożliwiającą utworzenie Rady Wydziału w składzie obejmującym wszystkich pracowników jednostki organizacyjnej.

Zasady funkcjonowania dużych środowisk w ramach wydziału

Z uznaniem przyjęliśmy pojawienie się zapisów § 59 ust. 2 oraz § 62. Zapisy te odbieramy jako próbę wyjścia naprzeciw postulatom zgłaszanym m.in. przez środowisko Instytutu Historycznego. Zaproponowane rozwiązania niestety w niewystarczający sposób odpowiadają potrzebom zróżnicowanych wewnętrznie dużych wydziałów, takich, jak obecny Wydział Historyczny.

W projekcie statutu stwierdzono, że w przyjętym w przyszłości regulaminie Wydziału mogą znaleźć się zapisy pozwalające na przekazanie Radzie Instytutu kompetencji w zakresie opiniowania wniosków o zatrudnianie pracowników i rozstrzygnięcia konkursów (§ 62, ust. 2). Nic nie mówi się jednak o możliwości cedowania Radzie Instytutu innych kompetencji Rady Wydziału (opisane w § 61, ust. 1).

Analogicznie § 59, ust. 2 pozwala na przekazanie tylko części kompetencji Dziekanowi kierownikowi takiej jednostki (dyrektorowi instytutu) (opisane w § 59, ust. 1, pkt 3, 4, 7).

Aby umożliwić dobre funkcjonowanie środowisk takich jak Instytut Historyczny § 62, ust. 2 powinien delegować na Radę Instytutu nie tylko kompetencje Rady Wydziału opisane w § 61, ust. 1, pkt 4 i 5, lecz także określone w punktach 1, 2, 3, 6, 7, 8, 9 i 10.

Projekt nie określa zasad wyłaniania i powoływania dyrektora Instytutu.

Podtrzymujemy postulat, by dyrektor Instytutu był powoływany w drodze wyborów w obrębie środowiska Instytutu.

Przepisy § 64, pkt 6, 9, 11 określają zasady współpracy dyrektora kolegium z dziekanem, nie wspominając jednak o kierowniku jednostki organizacyjnej wydziału (dyrektorze instytutu). Aby właściwie realizować zasadę federacyjnego ustroju niejednorodnych wydziałów, zapisy te powinny przewidywać również współpracę dyrektora kolegium z

			<p>dyrektorem instytutu. Oczekujemy ponadto, że w § 22 Statutu UW, analogicznie do § 59 (dla dyrektora instytutu) i § 62 (dla rady instytutu), znajdą się zapisy pozwalające na zachowanie i odpowiednie – biorące pod uwagę zróżnicowane potrzeby dydaktyczne i badawcze – funkcjonowanie bibliotek dużych instytutów.</p> <p>Varia Ad § 16: Nie jest jasne jak należy rozumieć zapis o tworzeniu kolegium studiów z przynajmniej trzech kierunków studiów. Czy osobnymi kierunkami – w intencji projektodawcy – są np. studia I-go i II-go stopnia o tej samej nazwie? Ad § 58: W paragrafie brak ust. 6. § 58 p. 2, 5: „z pośród” należy zamienić na „spośród”.</p> <p>dr hab. Jarosław Czuby, prof. UW Przewodniczący Rady Naukowej Instytutu Historycznego UW dr hab. Łukasz Niesiołowski-Spanò Dyrektor Instytutu Historycznego UW</p>	
par. 48., ust. 2., w związku par. 127., ust. 5	sprzeczność w określeniu jednostek uprawnionych do działań	wybór jednego zapisu	sprzeczność - nie wiadomo, kto ma określać kryteria oceny	To są różne rzeczy nie ma niezgodności. Uwaga uwzględniona
58, 60	Dziekan i Rada Wydziału powinny być organami	pozostawiam prawnikom	Organy są wybieralne, mają określone zadania i określony prestiż akademicki, potwierdzają też demokratyczny i samorządny charakter Uniwersytetu	Przyjęty model rozwiązań w zakresie zarządzania Uniwersytetem nie pozwala na wprowadzenie zaproponowanych zmian.
58-62	liczebność samodzielnych pracowników w radach wydziału	zmniejszenie ich liczby z 40 do 25 osób	zbyt wysoki limit	Przepisy przejściowe regulują te sprawy. Całkowita grupa osób brana pod uwagę przy tym wskaźniku 1300 osób na całym Uniwersytecie.
par: 59, 61, 64	Kto i jak planuje finansowo Gdzie są realizowane przychody a gdzie koszty?	Zakres niezbędnych zmian jest bardzo szeroki i nie jest możliwe jego krótkie opisanie	Poza enigmatycznym wskazaniem, że dziekan składa sprawozdanie finansowe nie określono jakie ma przychody, tym bardziej, że w obecnym modelu finansowania szkolnictwa wyższego największe przychody realizuje się z dydaktyki. W tej propozycji wydziały z centrów zysku stają się centrami kosztów. Jak będą wobec tego określone ich cele finansowe? Minimalizacja kosztów? Jest to działanie antyefektywnościowe. Dlaczego	Uwaga częściowo uwzględniona.

			<p>Rada Wydziału nie zatwierdza choćby planu wydatków Wydziału (centrum kosztów)</p> <p>Aktualnie Wydziały są rozliczane jako centra zysków? czy w budżecie UW przewidziano środki na modyfikacje systemu SAP z tym związaną?</p> <p>Czy planowane kolegia dydaktyczne to centra kosztów (znów pytanie o cele finansowe) czy może centra zysków? Jeśli tak, z to z czego pochodzą ich przychody?</p> <p>Dlaczego w zakresie odpowiedzialności dyrektora kolegium nie ma gospodarki finansowej?</p>	
Ustęp 59 podpunkt drugi	Liczba 40 samodzielnych pracowników jest zbyt wysoka	Proponuję by przepis odnosił się do jednostek, w których zatrudnionych jest co najmniej 15 samodzielnych pracowników naukowych.	Liczba 40 samodzielnych pracowników jest zbyt wysoka i ogranicza samodzielność jednostek reprezentujących mniejsze i dobrze wyodrębnione dyscypliny w ramach wydziałów o niejednorodnej strukturze.	Przepisy przejściowe regulują te sprawy. Całkowita grupa osób brana pod uwagę przy tym wskaźniku 1300 osób na całym Uniwersytecie.
par. 59, ostatni punkt, i par. 62	uprawnienia dziekańskie i rady jednostki	Prawo powołania autonomicznego wydziału powinny uzyskać jednostki zatrudniające 30 samodzielnych pracowników naukowych; może być to obwarowane zastrzeżeniem, że dotyczy to jednostek, które w poprzedniej parametryzacji uzyskały A+	<p>Funkcjonowanie UW powinno opierać się w instytutach, gdzie pracownicy się znajdują i prowadzą wspólne badania. Arbitralna liczba 40 samodzielnych pracowników spowoduje wytracanie faktycznego kapitału naukowego i społecznego istniejącego na UW. 30 pracowników samodzielnych to bardzo duża liczba, wystarczająca do podejmowania decyzji - wiele wydziałów na uczelniach amerykańskich czy zachodnioeuropejskich funkcjonuje autonomicznie z mniejszą liczbą członków ich rad. Dodatkowo, istnieje ryzyko, że nacisk na dużą liczbę pracowników samodzielnych, koniecznych do powołania autonomicznego Wydziału, ograniczy zatrudnienia młodych pracowników (asystentów i adiunktów ze stopniem doktora).</p> <p>Powyższe stanowisko jest wspólnym stanowiskiem całej społeczności Instytutu Socjologii UW.</p>	Przepisy przejściowe regulują te sprawy. Całkowita grupa osób brana pod uwagę przy tym wskaźniku 1300 osób na całym Uniwersytecie.
par. 59., p. 3. i 4. w związku z par. 64., p. 5	konflikt kompetencji dziekana wydziału i dyrektora kolegium	rezygnacja z par. 16., i par. 63-65.	brak uzasadnienia dla tworzenia tego typu sytuacji konfliktogennych; wykonywanie zadań dziekana określonych w par. 59., p. 3. i 4. niemożliwe w świetle par. 64., p. 5.	Nie zachodzą konflikty pomiędzy przywołanymi przepisami.
60, 65, 66	Niezgodność zapisów proponowanego tekstu statutu (par. 60, 65, 66, zwłaszcza par.	par. 60. ust. 5. Na wniosek dyrektora kolegium rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli	Moim zdaniem zachodzi daleko idąca niezgodność między zasadami funkcjonowania kolegiów/rad dydaktycznych	Nie zachodzą konflikty pomiędzy przywołanymi przepisami.

	66 ust. 1.) z prezentacją JMR w punktach dotyczących zasad funkcjonowania kolegium studiów.	studentów i doktorantów tak, aby ich liczba nie była mniejsza niż 20% całości składu rady wydziału, może pełnić funkcje rady dydaktycznej w rozumieniu par. 65. par. 66. ust. 8. Rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów tak, aby ich liczba nie była mniejsza niż 20% całości składu rady wydziału, może pełnić funkcje rady dydaktycznej. W takim przypadku ust. 1 nie stosuje się.	w proponowanym tekście Statutu (określonymi bardzo sztywno) a zasadami tychże przedstawionymi w prezentacji JMR, które mówią o daleko posuniętej elastyczności.	
60, 65, 66	propozycja sposobu powoływania rady dydaktycznej budzi zastrzeżenia	a) w art. 60 dodać ustęp 5 o następującym brzmieniu: „rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu, może pełnić funkcje rady dydaktycznej, o której mowa w art. 65.” b) w art. 66 dodać ustęp 8 o następującym brzmieniu: „jeżeli na wniosek dyrektora kolegium na wydziale zostaje powołane tylko jedno kolegium, to funkcje rady dydaktycznej pełni rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu. Nie stosuje się w takiej sytuacji zasad, o których mowa w ust. 1.”	proponowane zapisy statutowe są sprzeczne z stanowiskiem JM Rektora wyrażonym w jego prezentacji	Nie zachodzą konflikty pomiędzy przywołanymi przepisami.
60, 65, 66	powoływanie rady dydaktycznej	1) Dodać w art. 60 ustęp 5: „rada wydziału, poszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie stanowiącej co najmniej 20% całości składu, może pełnić funkcje rady dydaktycznej, o której mowa w art. 65”. 2) Dodać w art. 66 ustęp 8: „jeżeli na wniosek dyrektora kolegium na wydziale zostaje powołane tylko jedno kolegium, to funkcje rady dydaktycznej pełni rada wydziału, poszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie	Obecne zapisy propozycji postanowień statutu UW są sprzeczne ze stanowiskiem JM Rektora wyrażonym w jego prezentacji.	Nie zachodzą konflikty pomiędzy przywołanymi przepisami.

		stanowiącej co najmniej 20% całości składu. Nie stosuje się w takiej sytuacji zasad, o których mowa w ust. 1”.		
60, 65, 66	propozycja sposobu powoływania rady dydaktyczne	<p>1. dodać ustęp 5 w art. 60 o takim brzmieniu: „rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu, może pełnić funkcje rady dydaktycznej, o której mowa w art. 65.”</p> <p>2. dodać ustęp 8 w art. 66 o takim brzmieniu „jeżeli na wniosek dyrektora kolegium na wydziale zostaje powołane tylko jedno kolegium, to funkcje rady dydaktycznej pełni rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu. Nie stosuje się w takiej sytuacji zasad, o których mowa w ust. 1.”</p>	te zmiany pozwolą zlikwidować niespójność między prezentacją JM Rektora z propozycjami zapisu	Nie zachodzą konflikty pomiędzy przywołanymi przepisami.
60, 65, 66	Propozycja sposobu powoływania rady dydaktycznej budzi daleko idące wątpliwości	<p>a) dodać ustęp 5 w art. 60 o takim brzmieniu: „rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu, może pełnić funkcje rady dydaktycznej, o której mowa w art. 65.”</p> <p>b) dodać ustęp 8 w art. 66 o takim brzmieniu „jeżeli na wniosek dyrektora kolegium na wydziale zostaje powołane tylko jedno kolegium, to funkcje rady dydaktycznej pełni rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu. Nie stosuje się w takiej sytuacji zasad, o których mowa w ust. 1.”</p>	Proponowane zapisy statutowe są sprzeczne z stanowiskiem JM Rektora wyrażonym w jego prezentacji	Nie zachodzą konflikty pomiędzy przywołanymi przepisami.
60, 65, 66	propozycja sposobu powoływania rady dydaktycznej	a) dodać ustęp 5 w art. 60 o takim brzmieniu: „rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie	proponowane zapisy statutowe są sprzeczne z stanowiskiem JM Rektora wyrażonym w jego prezentacji	Nie zachodzą konflikty pomiędzy przywołanymi przepisami.

		<p>co najmniej 20% całości składu, może pełnić funkcje rady dydaktycznej, o której mowa w art. 65.”</p> <p>b) dodać ustęp 8 w art. 66 o takim brzmieniu „jeżeli na wniosek dyrektora kolegium na wydziale zostaje powołane tylko jedno kolegium, to funkcje rady dydaktycznej pełni rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu. Nie stosuje się w takiej sytuacji zasad, o których mowa w ust. 1.”</p>		
60, 65, 66	propozycja sposobu powoływania rady dydaktycznej budzi wątpliwości	<p>a) dodać ustęp 5 w art. 60 o takim brzmieniu: „rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu, może pełnić funkcje rady dydaktycznej, o której mowa w art. 65.”</p> <p>b) dodać ustęp 8 w art. 66 o takim brzmieniu „jeżeli na wniosek dyrektora kolegium na wydziale zostaje powołane tylko jedno kolegium, to funkcje rady dydaktycznej pełni rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu. Nie stosuje się w takiej sytuacji zasad, o których mowa w ust. 1.”</p>	proponowane zapisy statutowe są sprzeczne z stanowiskiem JM Rektora wyrażonym w jego prezentacji	Nie zachodzą konflikty pomiędzy przywołanymi przepisami.
60, 65, 66	propozycja sposobu powoływania rady dydaktycznej budzi daleko idące wątpliwości	<p>a) dodać ustęp 5 w art. 60 o takim brzmieniu: „rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu, może pełnić funkcje rady dydaktycznej, o której mowa w art. 65.”</p> <p>b) dodać ustęp 8 w art. 66 o takim brzmieniu „jeżeli na wniosek dyrektora kolegium na wydziale zostaje powołane tylko jedno kolegium, to funkcje rady</p>	proponowane zapisy statutowe są sprzeczne z stanowiskiem JM Rektora wyrażonym w jego prezentacji	Nie zachodzą konflikty pomiędzy przywołanymi przepisami.

		dydaktycznej pełni rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu. Nie stosuje się w takiej sytuacji zasad, o których mowa w ust. 1.”		
60, 65, 66	propozycja sposobu powołania rady dydaktycznej budzi daleko idące wątpliwości	a) dodać ustęp 5 w art. 60 o takim brzmieniu: „rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu, może pełnić funkcje rady dydaktycznej, o której mowa w art. 65.” b) dodać ustęp 8 w art. 66 o takim brzmieniu „jeżeli na wniosek dyrektora kolegium na wydziale zostaje powołane tylko jedno kolegium, to funkcje rady dydaktycznej pełni rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu. Nie stosuje się w takiej sytuacji zasad, o których mowa w ust. 1.”	proponowane zapisy statutowe są sprzeczne z stanowiskiem JM Rektora wyrażonym w jego prezentacji	Nie zachodzą konflikty pomiędzy przywołanymi przepisami.
60, 65, 66	propozycja sposobu powoływania rady dydaktycznej budzi wątpliwości	a) dodać ustęp 5 w art. 60 o takim brzmieniu: „rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu, może pełnić funkcje rady dydaktycznej, o której mowa w art. 65.” b) dodać ustęp 8 w art. 66 o takim brzmieniu „jeżeli na wniosek dyrektora kolegium na wydziale zostaje powołane tylko jedno kolegium, to funkcje rady dydaktycznej pełni rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu. Nie stosuje się w takiej sytuacji zasad, o których mowa w ust. 1.”	proponowane zapisy statutowe są sprzeczne z stanowiskiem JM Rektora wyrażonym w Jego prezentacji	Nie zachodzą konflikty pomiędzy przywołanymi przepisami.
60, 65, 66	propozycja sposobu powoływania rady dydaktycznej budzi wątpliwości	a) dodać ustęp 5 w art. 60 o takim brzmieniu: „rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu, może pełnić funkcje rady dydaktycznej, o której mowa w ust. 1.”	proponowane zapisy statutowe są sprzeczne z stanowiskiem JM Rektora wyrażonym w jego prezentacji	Nie zachodzą konflikty pomiędzy przywołanymi przepisami.

		<p>studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu, może pełnić funkcje rady dydaktycznej, o której mowa w art. 65.”</p> <p>b) dodać ustęp 8 w art. 66 o takim brzmieniu „jeżeli na wniosek dyrektora kolegium na wydziale zostaje powołane tylko jedno kolegium, to funkcje rady dydaktycznej pełni rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu. Nie stosuje się w takiej sytuacji zasad, o których mowa w ust. 1.”</p>		
60, 65, 66	propozycja dotycząca trybu powoływania rad dydaktycznych budzi wątpliwości	<p>a) dodać ustęp 5 w art. 60 o takim brzmieniu: „rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu, może pełnić funkcje rady dydaktycznej, o której mowa w art. 65.”</p> <p>b) dodać ustęp 8 w art. 66 o takim brzmieniu „jeżeli na wniosek dyrektora kolegium na wydziale zostaje powołane tylko jedno kolegium, to funkcje rady dydaktycznej pełni rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu. Nie stosuje się w takiej sytuacji zasad, o których mowa w ust. 1.”</p>	proponowane zapisy statutowe są sprzeczne z stanowiskiem JM Rektora wyrażonym w jego prezentacji	Nie zachodzą konflikty pomiędzy przywołanymi przepisami.
60, 65, 66	propozycje sposobu powoływania rady dydaktycznej budzi istotne wątpliwości	<p>Proponuje dodać ustęp 5 w art. 60 w brzmieniu: "rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całego składu, może pełnić funkcje rady dydaktycznej, o której mowa w art. 65."</p> <p>Proponuje też dodać ustęp 8 w art.66 o takim brzmieniu: "jeśli na wniosek dyrektora kolegium na wydziale zostaje [powołane tylko</p>	Proponowane w statucie zapisy nie są zgodne ze stanowiskiem JM Rektora wyrażonym w Jego prezentacji	Nie zachodzą konflikty pomiędzy przywołanymi przepisami.

		<p>jedno kolegium, to funkcje rady dydaktycznej pełni rada wydziału, powiększona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu. Nie stosuje się w takiej sytuacji zasad, o których mowa w ust. 1"</p>		
60, 65, 66	<p>Propozycja sposobu powoływania Rady Dydaktycznej budzi wątpliwości.</p>	<p>a) dodać ustęp 5 w art. 60 o takim brzmieniu: „Rada Wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu, może pełnić funkcje rady dydaktycznej, o której mowa w art. 65.”</p> <p>b) dodać ustęp 8 w art. 66 o takim brzmieniu „jeżeli na wniosek dyrektora kolegium na wydziale zostaje powołane tylko jedno kolegium, to funkcje rady dydaktycznej pełni rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu. Nie stosuje się w takiej sytuacji zasad, o których mowa w ust. 1.”</p>	<p>Proponowane zapisy statutowe są sprzeczne z stanowiskiem JM Rektora wyrażonym w jego prezentacji.</p>	<p>Nie zachodzą konflikty pomiędzy przywołanymi przepisami.</p>
60, 65, 66	<p>Propozycja sposobu powoływania rady dydaktycznej budzi poważne wątpliwości</p>	<p>a) dodać ustęp 5 w art. 60 o takim brzmieniu: „rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu, może pełnić funkcje rady dydaktycznej, o której mowa w art. 65.”</p> <p>b) dodać ustęp 8 w art. 66 o takim brzmieniu „jeżeli na wniosek dyrektora kolegium na wydziale zostaje powołane tylko jedno kolegium, to funkcje rady dydaktycznej pełni rada wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu. Nie stosuje się w takiej sytuacji zasad, o których mowa w ust. 1.”</p>	<p>Proponowane zapisy statutowe są sprzeczne z stanowiskiem JM Rektora wyrażonym w jego prezentacji.</p>	<p>Nie zachodzą konflikty pomiędzy przywołanymi przepisami.</p>

60, 66	Brzmienie propozycji dotyczących powoływania Rad Dydaktycznych budzi wątpliwości	dodać ustęp 5 w art. 60 o takim brzmieniu: „Rada Wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu, może pełnić funkcje Rady Dydaktycznej, o której mowa w art. 65.” dodać ustęp 8 w art. 66 o takim brzmieniu: „jeżeli na wniosek dyrektora kolegium na Wydziale zostaje powołane tylko jedno kolegium, to funkcje Rady Dydaktycznej pełni Rada Wydziału, rozszerzona o przedstawicieli studentów i doktorantów w liczbie co najmniej 20% całości składu. Nie stosuje się w takiej sytuacji zasad, o których mowa w ust. 1.”	Propozycje są rozbieżne ze stanowiskiem prezentowanym przez JM Rektora; prowadzenie studiów między dziedzinowych, jak zresztą zwyczajnie interdyscyplinarnych, wymaga Rady o charakterze odpowiadającym podjętemu zadaniu. Warunek ten spełnia powyższa propozycja.	Nie zachodzą konflikty pomiędzy przywołanymi przepisami.
63 i następne, szczególnie 65	moja uwaga dotyczy kolegium studiów, są one jednostkami organizacyjnymi uczelni Uniwersytecką Radę ds. Kształcenia (par. 55) oraz rady dydaktyczne (par. 65).	STANOWCZO, NIE ODRYWAĆ DYDAKTYKI OD ZESPOŁÓW JĄ REALIZUJĄCYCH	uważam, że projekt bardzo komplikuje wykonywanie zadań dydaktycznych uczelni, a co najgorsze odrywa dydaktykę od zespołów ją realizujących. W przypadku archeologii nie wyobrażam sobie, by dydaktykę organizowała osoba, która nie zna od podstaw na czym polega kształcenie studentów. Wszystko stwarza wrażenie trudnej do zrozumienia struktury hierarchicznej. Rada ds. Kształcenia nie będzie reprezentować ogółu kierunków i nie pochodzi z wyboru. Problem widzę też w tym, że w wielu ciałach centralnych będzie duży procent osób mianowanych lub wchodzących z urzędu.	Nie zachodzą konflikty pomiędzy przywołanymi przepisami.
111, 159 ust. 1, 163 ust. 4	błędy literowe	par. 111 "badacza" zamiast "badawcza" par. 159 ust. 1 "jednostki" zamiast "jednostek" 163 ust. 4 "organizacyjnej" zamiast "organizacyjne"	poprawność językowa	Uwagi uwzględniono.
par. 111 ust. 2 oraz par. 119 ust. 3 pkt 2	Drożność przejścia z etatu asystenta na etat adiunkta	par. 111 ust. 2: Łączny okres studiów w szkole doktorskiej oraz zatrudnienia na stanowisku asystenta w grupie pracowników badawczo-dydaktycznych nie może być dłuższy niż osiem lat.	Przepisy w wersji proponowanej w projekcie Statutu mogą stworzyć barierę prawną blokującą drożność przejścia z etatu asystenta na etat adiunkta. Stanie się tak, jeśli szkoła doktorska powierzy komuś prowadzenie zajęć przez mniej niż trzy lata.	Aktualnie zaproponowane kryteria odpowiadają dotychczasowej praktyce na Uniwersytecie.

		<p>par. 119 ust. 3 pkt 2: doświadczenie w samodzielnym prowadzeniu zajęć dydaktycznych przez okres nie krótszy niż cztery lata;</p>	<p>Ponieważ UW będzie zatrudniało kandydatów, którzy zrobili doktorat na różnych uniwersytetach, taka możliwość jest całkiem realna. Aby uzyskać elastyczność, uwzględniającą różne indywidualne sytuacje, należy jednocześnie wydłużyć dopuszczalny czas zatrudnienia na stanowisku asystenta i skrócić okres doświadczenia dydaktycznego wymagany od kandydata na stanowisko adiunkta.</p>	
<p>168 ust. 3 pkt 4 i 5 w zw. z 122 ust. 2 w zw. z par. 107 ust. 9</p>	<p>Rozwiązanie to konserwuje obecny, często bardzo niesprawiedliwy podział na wykładowców i starszych wykładowców. Już przed tzw. Konstytucją dla nauki podział ten był z reguły jedynie pochodną okresu, w jakim pracownik został zatrudniony - do pewnego czasu osoba ze stopniem doktora była zatrudniania od razu na stanowisku starszego wykładowcy, po wprowadzeniu zmian - na stanowisku wykładowcy, często z iluzoryczną szansą na awans. Ustawa 2.0 doprowadziła jedynie do wzrostu dysproporcji w wynagrodzeniu osób, które z założenia wykonują pracę o zbliżonej wartości (identyczne pensum). Co najważniejsze, obecny podział na wykładowców i starszych wykładowców w żadnym stopniu nie odzwierciedla różnicy kompetencji dydaktycznych (podejmowanie aktywności dokształcających), aktywności (prowadzenie zajęć ogólnouniwersyteckich) a nawet wykształcenia (nie premiuje się chociażby osób z ukończonymi dwoma kierunkami studiów, które wykorzystują swoje kompetencje zdobyte na obydwu kierunkach studiów do przygotowywania</p>	<p>Proponuję pkt 3 nadać brzmienie: "stanowiska starszego wykładowcy i wykładowcy, w przypadku osób posiadających stopień naukowy doktora lub doktora habilitowanego oraz legitymujących się przynajmniej pięcioletnim stażem pracy na tym stanowisku stają się stanowiskiem adiunkta, o którym mowa w § 105 ust. 4 pkt 4". Ponadto proponuję, by pracownik miał (przykładowo raz na 3 lata) możliwość zainicjowania własnym wnioskiem procedury oceny doświadczenia i dorobku dydaktycznego na potrzeby wewnętrznej procedury awansowej.</p>	<p>Za proponowanymi zmianami przemawiają względy słuszności i upodmiotowienie pracowników w zakresie wewnętrznej procedury awansowej.</p>	<p>Z uwagi na nazewnictwo ustawowe i rozwiązania związane z algorytmem postanowiono utrzymać przedstawioną propozycję.</p>

	<p>zajęć dydaktycznych). Jeśli wziąć ponadto pod uwagę, że na stanowisku starszego asystenta (odpowiednika dzisiejszego wykładowcy) mają być zatrudnione osoby, spełniające warunki określone w par. 122 ust. 2 (stopień dr i kwalifikacje dydaktyczne), proponowane w par. 168 rozwiązanie prowadzi do sytuacji, w której doświadczony dydaktyk, być może podejmujący dodatkową aktywność, jest w statusie pracowniczym zrównany z rozpoczynającym pracę dydaktykiem a jego ewentualny awans w drodze wewnętrznej procedury awansowej będzie uzależniony jedynie od woli kierownika jednostki organizacyjnej UW bądź Rektora. Trudno aksjologicznie uzasadnić takie rozwiązanie.</p>			
<p>III. § 4 ust 1 i 2 ; § 56 ust. 1</p>	<p>Problemy pojęciowe oraz interpretacyjne w Statucie w obrębie nomenklatury dot. przyszłych organów i kompetencji w przyszłym Regulaminie Organizacyjnym UW</p>	<p>harmonizacja pojęć zgodnie z Ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce</p>	<p>W celu uniknięcia problemów pojęciowych oraz interpretacyjnych w obrębie nomenklatury dot. przyszłych organów i kompetencji w przyszłym Regulaminie Organizacyjnym UW istnieje potrzeba preredagowania § 4 ust 2 i § 56 ust. 1 we fragmentach dotyczących samego sformułowania funkcje kierownicze, które to sformułowanie zostało co prawda wymuszone ustawą (art. 34 ust 1 pkt 6.) ale zarazem w projektowanym Statucie oderwane od pojęcia organu i kierowników jednostek określonych w Statucie i Ustawie oraz generalnie od ciągłości kompetencyjnej funkcji samego Rektora. Ponadto Rozdział III FUNKCJE KIEROWNICZE I PODMIOTY KOLEGIALNE NA UNIWERSYTECIE nie wydaje się częściowo zharmonizowany z terminologią art. 17 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce i § 24 Statutu Projektowanego . W szczególności poprzez sformułowania § 4 ust 1 Projektowanego Statutu posługującego się</p>	<p>Tytuły paragrafów dostosowano.</p>

			<p>sformułowaniem władze Uniwersytetu, a nie ustawowym pojęciem organów Uniwersytetu (np. art. 32, 33, 34 Ustawy).</p> <p>Dodatkowo w przypadku sformułowania § 4 ust 2 Projektowanego Statutu, pojawia się pojęcie „podmioty kolegialne i doradcze ” jak i w przypadku § 56 ust. 2 poprzez sformułowanie „Podmiotami kolegialnymi na Uniwersytecie są rady wydziałów; 2) rady kolegiów; 3) rady dydaktyczne; 4) rady innych jednostek organizacyjnych Uniwersytetu ” rodzi się pytanie o relację redakcji pojęcia podmiot kolegialny do treści § 11 ust. 1 Planowanego Statutu gdzie jest mowa o wydziale jako o Jednostce organizacyjnej Uniwersytetu. Pojęcie podmiotów pojawia się także w przypadku § 12 ust 3 Projektowanego Statutu. Jeszcze raz warto podkreślić ,iż ustawodawca posługuje się terminologią jednostek i organów nie zaś podmiotów (zob. w art. 34 ust. 1 pkt. 5</p>	
Dział VII	Brak przepisów antydyskryminacyjnych	Studenci oraz doktoranci nie mogą być dyskryminowani, w szczególności ze względu na wiek oraz tryb studiów.	<p>Na UW wielokrotnie spotkałam się z nieuprawnioną dyskryminacją w zakresie wieku czy trybu studiów. Te dwa kryteria są traktowane na uczelni bardzo "łagodnie". Widzę dużo programów skierowanych tylko do młodych naukowców, których selekcjonuje się w oparciu o wiek, a nie doświadczenie. Nie rozumiem dlaczego osoba rozpoczynająca karierę naukową w wieku lat 35 nie może być traktowana jako młody naukowiec. Kryterium powinien być staż pracy naukowej i tytuł naukowy. Ponadto często dyskryminuje się studentów wieczorowych kierując programy dla studentów dziennych tworząc dyskryminujące kryteria np. jednym z kryteriów do projektu badawczego jest liczba przeprowadzonych zajęć ze studentami. Na WPiA tylko dzienni studenci mają zapewnione prowadzenie zajęć (i to nie wszyscy) a pozostali choćby chcieli za darmo prowadzić zajęcia nie dostaną takiej możliwości. W związku z powyższym na szczególną uwagę zasługuje zwrócenie uwagi na to, że studentem i doktorantem</p>	Przepisy te zawarte są w § 3.

			<p>można być w każdym wieku i nie jest rolą Uczelni pokazywanie starszym studentom czy doktorantom, że pewne obszary nie są już w ich zasięgu tylko ze względu na ich wiek lub fakt, że są studentami wieczorowymi. Niektórzy studenci/doktoranci wieczorowi są lepiej naukowo przygotowani do pracy badawczej niż młodzi, którzy są dzienni. Ponadto dziennym studentom przyda się prawdziwa konkurencja przy uzyskaniu grantu badawczego. Brakuje mi w Statucie postanowien o charakterze zasad, które mogłyby stanowić pewien drogowskaz dla regulaminów poszczególnych wydziałów itp. Jest bardzo suchy i techniczny, inaczej mówiąc nie przystaje do dzisiejszych czasów.</p>	
Brak zapisu.	<p>RODO. Stale istnieją wątpliwości co do ujawniania imion, nazwisk i maili studentów w obrębie uczelni. Uczelnia jest społecznością i należy bronić stanowiska, że wzajemna znajomość członków tej społeczności jest oczywistością. Ze względu na RODO potrzebny jest literalny zapis który jasno deklaruje przyjęte wartości wspólnoty Uniwersytetu, ponad aspiracjami do anonimowości jednostki będącej członkiem tej zbiorowości.</p>	<p>Par.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ze względu na wartości, prawa i obyczaje obowiązujące w akademickiej wspólnocie Uniwersytetu, członek tej wspólnoty nie pozostaje anonimowy wobec innych jej członków. 2. Pomiedzy wszystkimi członkami wspólnoty za jawne uznaje się następujące dane: imiona, nazwisko, stopnie zawodowe i naukowe, pełnione funkcje, przynależność do jednostki, adres e-mail zapewniony przez Uniwersytet oraz, dodatkowo w przypadku studentów, bieżący poziom i kierunek studiów oraz numer indeksu. 3. Członkowie wspólnoty, w poszanowaniu wzajemnej prywatności, mają prawo do wykorzystywania powyższych danych osobowych wyłącznie w celu utrzymywania relacji akademickich oraz komunikowania się w sprawach związanych ze 	<p>To ważny temat z zakresu RODO który sprawia praktyczne problemy.</p> <p>Wzajemna znajomość w obrębie społeczności akademickiej jest oczywistością. Na zajęciach ani pracownicy ani studenci nie ukrywają swojej tożsamości. Istnieją wybory, koła naukowe i cały szereg codziennych sytuacji w społeczności uczelnianej których ludzie nie ukrywają swojej tożsamości i uważają to za naturalne. To nas odróżnia jako wspólnotę Uniwersytetu od innych podmiotów gospodarczych w których z natury osoba występuje jako anonimowy klient (sklep, stacja benzynowa, kino).</p> <p>Literalnie traktowane RODO zmusza uczelnię do zmagania się z jednostkowymi wystąpieniami osób o ukrywanie ich tożsamości przed innymi członkami wspólnoty UW. Zgoda na ukrywanie się poszczególnych osób:</p> <ul style="list-style-type: none"> - neguje to otwarty charakter wspólnoty akademickiej - zmniejsza poczucie odpowiedzialności wobec innych członków wspólnoty - zmusi stopniowo wszystkich do zwracania się do siebie nie po imionach i nazwiskach, a po nadawanych losowo numerach. 	<p>Nie ma potrzeby regulacji tego problemu na poziomie statutu.</p>

		<p>wspólnotą Uniwersytetu.</p> <p>4. Członek wspólnoty który przetwarza dane osobowe innych członków niezgodnie ze zdefiniowanymi powyżej celami, np. poprzez przekazanie tych danych stronom trzecim, staje się administratorem danych osobowych ze wszystkimi konsekwencjami tego faktu wynikającymi z przepisów.</p> <p>5. W sytuacjach wyższej konieczności, decyzję o pseudonimizacji danych poszczególnych osób podejmuje Rektor.</p> <p>6. Pozostałe dane osobowe przetwarzane są zgodnie z przepisami ogólnymi.</p>	<p>Niezbędne są zapisy które pozwolą zachować charakter uczelni jako wspólnoty i bronić się przed literalnym stosowaniem przepisów które dotyczą zwykłych podmiotów o charakterze usługowym.</p> <p>Argumentem mógłby być motyw 47 RODO. Osoba wchodząca do wspólnoty UW, która w przypadku pracowników podpisuje umowę, zaś w przypadku studentów składa ślubowanie, w pełni świadomie jest powiązana z UW jako administratorem danych. Osoba ma prawo oczekiwać, że jej dane będą w tym kontekście przetwarzane w uzasadnionym interesie administratora jako dominującym nad prawami osoby do anonimowości.</p> <p>Ustęp 5 w propozycji dotyczy sytuacji gdy tożsamość danej osoby musi być chroniona ze względu np. na zagrożenie dla życia. W takim przypadku w obrębie uczelni osoba powinna posługiwać się pseudonimem i jej prawdziwe dane powinny być przetwarzane w sposób szczególny. Decyzje jednak w takich jednostkowych przypadkach powinny być podejmowane na bardzo wysokim szczeblu.</p>	
Cała propozycja statutu	Bardzo wiele zapisów proponowanego Statutu niesie z sobą liczne ryzyka, w tym prawne	Brak. To zagadnienie procesowe	Wydaje się, że nie przeprowadzono pełnej analizy ryzyka po wprowadzeniu zapisów proponowanych w przedłożonym dokumencie. Pobieżna analiza zapisów wskazuje na ryzyko prawne, międzynarodowe, prestiżu, strategiczne, operacyjne, techniczne, finansowe i wiele innych (np pogorszenie miejsc w rankingach). Czy zespół przygotowujący projekt ma/miał tego świadomość? Czy podobna analiza powstała? Stworzenie księgi i mapy ryzyk pozwoliłoby na weryfikację proponowanych zapisów, a w konsekwencji ograniczenie ich negatywnych skutków.	Uwaga o charakterze nienormatywnym.
Całość	Niedopuszczalne jest procedowanie tak istotnego dla funkcjonowania Uniwersytetu	Niedopuszczalne jest procedowanie tak istotnego dla funkcjonowania Uniwersytetu	Niedopuszczalne jest procedowanie tak istotnego dla funkcjonowania Uniwersytetu Warszawskiego dokumentu w ten sposób, w	Konsultacje oraz prace koncepcyjne nad Statutem trwają od kilkunastu miesięcy. Wykaz najważniejszych etapów prac

	Warszawskiego dokumentu w ten sposób, w tak krótkim czasie, bez możliwości konsultacji poszczególnych paragrafów i przedyskutowania ich w większych gronach.	Warszawskiego dokumentu w ten sposób, w tak krótkim czasie, bez możliwości konsultacji poszczególnych paragrafów i przedyskutowania ich w większych gronach.	tak krótkim czasie, bez możliwości konsultacji poszczególnych paragrafów i przedyskutowania ich w większych gronach.	znajduje się na stronie https://www.uw.edu.pl/universytet/uw-nowa-ustawa/prace-nad-nowym-statutem-uw/ .
Cały Statut w proponowanym brzmieniu	Możliwości uzyskania i utraty akredytacji międzynarodowych posiadanych przez jednostki UW	Niezbędne jest przepracowanie całego kształtu proponowanego Statutu w kierunku utrzymania spójnych jednostek łączących badania i edukację w wyspecjalizowanych dziedzinach, samodzielnych finansowo, organizacyjnie, programowo, kadrowo, do których delegowana będzie odpowiedzialność za programy studiów przy zachowaniu nadzoru ze strony Uczelni. Jednostki te ze względu na wymogi akredytacji międzynarodowych mogą się o nie ubiegać jednostki wyspecjalizowane uczelni wielokierunkowych lub wyspecjalizowane uczelnie. Taki kształt zapisów większości paragrafów to uniemożliwia. Wręcz WZ UW utraci bardzo prestiżowe akredytacje EQUIS czy AMBA (dzięki ich posiadaniu jest jedną z ok 190 uczelni biznesowych na świecie) i uniemożliwi uzyskanie akredytacji AACSB, której uzyskania procedura jest zamrożona na bardzo zaawansowanym poziomie ze względu na niepewność co do przyszłości Wydziału Zarządzania.	Jednym z kierunków rozwoju uczelni w Polsce wskazywanym jako kluczowy w Konstytucji dla nauki jest umiędzynarodowienie. W chwili obecnej dotyczy to przede wszystkim posiadanych akredytacji. To one warunkują wejście do ciekawych sieci badawczych, rozwój wspólnych programów studiów czy sieci współpracy. W chwili obecnej najbardziej widoczne jest to w studiach z zakresu biznesu, gdzie praktycznie wszystkie kluczowe uczelnie z pierwszej 20ki najlepszych uczelni na świecie (ARWU, QE, Times, USAToday) i ich szkoły biznesu posiadają akredytacje międzynarodowe. Rynek wymusił ich pozyskanie nawet na takich uczelniach jak University of Oxford czy University of Cambridge. Dla uczelni amerykańskich ich posiadanie jest oczywiste. Od kilku lat dwie z trzech AMBA (od 2007r) i EQUIS (od 2017) posiada WZ UW. Było to okupione dużym wysiłkiem organizacyjnym (dostosowanie się do najwyższych standardów światowych w zakresie edukacji i badań w biznesie) i finansowym. Czeka na ostatnia z najważniejszych akredytację amerykańską AACSB i jast w jej pozyskaniu bardzo zaawansowany. WZ UW jest w chwili obecnej uważany za jedną z 3 najlepszych szkół biznesu w tej części Europy (a jedną z 50 w Europie). Posiadane akredytacje są gwarancją jakości dla kandydatów na studia na wszystkich poziomach edukacji (od I do III) oraz na prestiżowych studiach podyplomowych tj. ExecutiveMBA. Pewna w wyniku proponowanych zmian utrata akredytacji międzynarodowych może praktycznie uniemożliwić rozwój tej dyscypliny na UW. Dodatkowo informacja o odebraniu akredytacji będzie negatywnie	Uwagę uwzględniono. Nie następowało i nie następuje rozdzielanie badań i dydaktyki. Wskazano tylko różne formy zarządzania tymi procesami.

			<p>rzutowała na postrzeganiu całego UW. Dla wielu uczelni oznacza to bycie w elicie naukowej i edukacyjnej. Ułatwia to rozmowy o współpracy naukowej czy wspólnych projektach. Jest międzynarodową gwarancją jakości.</p> <p>Podobne działania będą czekały inne jednostki UW w bliskiej przyszłości. Środki można pozyskać z MNiSW. Wymaga to jednak odpowiedniego statusu jednostek, a więc odpowiednich zapisów w Statucie UW. WZ UW mając odpowiednie doświadczenie jest chętny wspomóc inne jednostki w osiągnięciu tego bardzo prestiżowego celu jakim jest międzynarodowa certyfikacja jakości edukacji.</p>	
<p>cały dokument, par. 9, par. 12, par.14, par. 15, par. 37, par 55 i 59, par. 159</p>	<p>1. Dokument jest długi i zawiera bardzo szczegółowe regulacje. Zachodzi możliwość pojawienia się kolizji (sprzeczności) między zapisami, które trudno wychwycić na etapie tworzenia dokumentu.</p> <p>2. Paragraf 9: Odnowienie doktoratu po upływie co najmniej 50 lat od nadania stopnia doktora oznacza, że raczej mało kto ma możliwość uzyskania tego wyróżnienia. Bardziej powinny liczyć się osiągnięcia niż wiek.</p> <p>3. Paragraf. 12. Sformułowania "wymagają zasięgnięcia opinii Senatu" są według mnie przykładem "fikcyjnej demokracji". Albo decyduje Rektor albo głosuje Senat.</p> <p>3. Paragraf 14, ust.5. W sformułowaniu nie wiadomo o ust. 3 jakiego paragrafu chodzi. Trzeba dodać: ust. 3 paragraf 13.</p> <p>4. Paragraf 15. Skąd wzięta się liczba akurat 40 samodzielnych pracowników naukowych jako minimum dla wydziału? Dlaczego nie 30 lub 50?</p> <p>5. Paragraf 37. Brak dziekanów w składzie senatu, przynajmniej z głosem doradczym (jak</p>	<p>Uwagi co do sformułowań starałem się sygnalizować przy "opisie zagadnienia"</p> <p>Co do ew. "kolizji" między przepisami, to może wprowadzić do dokumentu sformułowanie, że w razie ich pojawienia się decyduje Rektor.</p>	<p>Zwracam jedynie uwagę na wątpliwości w trakcie lektury tekstu. Szczegółowe sformułowania pozostawiam twórcom dokumentu.</p>	<p>Uwaga dotycząca odnowienia doktoratu – zastosowane rozwiązanie jest zgodne z dotychczasową tradycją.</p> <p>Pozostałe uwagi zostały opisane powyżej przy poszczególnych paragrafach. .</p>

	<p>prorektorzy) bardzo utrudni prowadzenie polityki naukowej Uniwersytetu. Dziekani powinni wejść w skład Senatu.</p> <p>6. Paragrafy 55 i 59. Poważnie obawiam się kolizji na styku Rady ds. Kształcenia, która "koordynuje i monitoruje działania strategiczne w zakresie kształcenia" i dziekanami wydziałów, którzy "dbają o właściwe gospodarowanie zasobami i infrastrukturą niezbędną do prowadzenia dydaktyki" oraz "czuwają nad właściwym wykonywaniemobowiązków... dydaktycznych". Te zapisy wymagają doprecyzowania.</p> <p>7. Paragraf 159 ust. 1. Nie rozumiem tego sformułowania. Co z wydziałami które 30 września 2019 nie mają wymaganej liczby 40 samodzielnych pracowników naukowych.</p>			
głosowanie indykacyjne	uwaga do wszystkich paragrafów, w których występuje głosowanie indykacyjne	Zastąpienie głosowań indykacyjnych internetowym głosowaniem po zapoznaniu się z dokonaniem i motywacjami kandydatów	w tak dużej organizacji głosowanie indykacyjne to test rozpoznawalności a nie oceny programów kandydatów	Uwaga nie została uwzględniona.
uwaga do wszystkich, w których występuje głosowanie indykacyjne	Zastąpienie głosowań indykacyjnych internetowym głosowaniem po zapoznaniu się z dokonaniem i motywacjami kandydatów	.	w tak dużej organizacji głosowanie indykacyjne to test rozpoznawalności a nie oceny programów kandydatów	Uwaga nie została uwzględniona.
uwaga do wszystkich, w których występuje głosowanie indykacyjne	Zastąpienie głosowań indykacyjnych internetowym głosowaniem po zapoznaniu się z dokonaniem i motywacjami kandydatów	Zastąpienie głosowań indykacyjnych internetowym głosowaniem po zapoznaniu się z dokonaniem i motywacjami kandydatów	W tak dużej organizacji głosowanie indykacyjne to test rozpoznawalności a nie oceny programów kandydatów	Uwaga nie została uwzględniona.
uwaga do wszystkich, w których występuje głosowanie indykacyjne	uwaga do wszystkich, w których występuje głosowanie indykacyjne - Zastąpienie głosowań indykacyjnych internetowym głosowaniem po	ewentualna' - więc nie dodaje.	w tak dużej organizacji głosowanie indykacyjne to test rozpoznawalności a nie oceny programów kandydatów	Uwaga nie została uwzględniona.

	zapoznaniu się z dokonaniem i motywacjami kandydatów			
do wszystkich, w których występuje głosowanie indykacyjne	Zastąpienie głosowań indykacyjnych internetowym głosowaniem po zapoznaniu się z dokonaniem i motywacjami kandydatów	?	Głosowania indykacyjne są w tak dużej społeczności tylko testem rozpoznawalności	Uwaga nie została uwzględniona.
kadencyjność rektora	zamiast ograniczenia kadencyjności powinna być wprowadzona procedura odwołania rektora np. w wyniku referendum	?	Dobrze zarządzający profesor to rzadkość i powinien zostać tak długo na stanowisku jak długo dobrze zarządza, ale powinien być mógł odwołany jak źle zarządza - czekanie do końca kadencji jest kontraproduktywne. Zarówno rektor i prorektorzy powinni się podczas pełnienia funkcji powstrzymać przed działalnością dydaktyczną i naukową. Zarządzanie tak wielką organizacją to praca na cały etat!!	Procedura odwołania rektora jest opisana w ustawie oraz w ordynacji wyborczej
<p>Nie potrafię tak tego napisać, bo było tego za dużo, ja nie mam doświadczenia ani w praktyce działania urzędowego Uniwersytetu, ani nie mam porównania z przepisami wcześniejszymi, ale po przejrzaniu, bo nie mogę napisać, że przeczytałam te kilkadziesiąt stron, to, co mnie uderzyło, to po pierwsze, podporządkowanie Statutu zmianom urzędowym, które przyszły z Ministerstwa. Moim zdaniem, to kompletna doraźność działania, bo jak za moment ministerstwo zmieni zdanie, a w polskich warunkach to norma, a nie wyjątek, to trzeba będzie zmieniać statut. Dalej, na moje oko Statut powinien być wyrazem wizji, praktyki działania Uniwersytetu niezależnie od zmian zewnętrznych, powinien wyrażać i własne widzenie swojej roli przez Uniwersytet, i ciągłość tego kilkuwiecznego istnienia. Dalej, nie widziałam - może nie umiałam tego zauważyć, jak zapewniona jest autonomia Uczelni i jej pracowników, konkretnie w dobie narastających ostrych, mocnych podziałów i wielu roszczeń zewnętrznych wobec Uniwersytetu. Dalej, jak zapewniona jest niezależność wobec wymagań czy nacisków komercyjnych, gospodarczych. Co konkretnie zabezpiecza wolność myślenia i prowadzenia badań. Co wzmacnia pozycję każdej z osób stanowiących społeczność Uniwersytetu. I dalej pytanie maksymalnie praktyczne. Jako doktorant Instytutu Filozofii otrzymałam dwa dni temu e-mail w związku z osobą X, która w sposób uznany za niebezpieczny dla otoczenia, zachowywała się na zajęciach. Nie wnikając w sedno sprawy (dlaczego to robiła i co z tym praktycznie uczynić, bo nie wiem), skupię się na jednym z argumentów, który brzmiał, by zakazać tej osobie, która nie jest studentem i doktorantem UW, uczestnictwa w zajęciach. Jak dobrze pamiętam, ideą Uniwersytetu była otwartość. To, że funkcjonuje instytucja wolnego słuchacza, to, że każdy może przyjść i posłuchać zajęć. Z tym pytaniem wiąże mi się pytanie o zabezpieczenie wolności nauki, badań i badaczy przed przekształceniem się Uniwersytetu w płatną, komercyjną jednostkę, co m. in. znajduje swój wyraz w tym, że jeśli ktoś nie uiszczy opłaty, nie może uczestniczyć w zajęciach pewnych kierunków. Czasem to, że uczestniczy wynika z decyzji wykładowcy, ale nie wiem, jak to będzie wyglądać teraz. Jak napisałam, nie widzę gwarantów niezależności całego Uniwersytetu i jego poszczególnych członków. I kolejna sprawa na koniec. Jako nauczyciel m. in. Uniwersytetu Otwartego UW uczestniczę w szkoleniach dla wykładowców. Są fajne i spotykają się na nich ludzie z różnych wydziałów Uczelni. Co roku podkreślam, że to jedna z najważniejszych rzeczy, jakie dzieją się w ramach szkoleń. Może są inne przestrzenie sprzyjające wewnętrznej integracji Uniwersytetu, ale ja ich nie widzę. A podczas tych szkoleń naprawdę panuje atmosfera równości, swobody i zaufania, która sprzyja dzieleniu się wiedzą, doświadczeniami i problemami. A... miałam na tym skończyć, ale napiszę jeszcze jedno na koniec. Oceny okresowe. Ich wymowa jest ciężka, pojawia się groźba zwolnienia. Jak w tej potencjalnej atmosferze - może przesadzam, ale pewnego strachu kultywować swobodę, odwagę myślenia i działania. Nie chciałabym, by to zabrzmiało, jak pytanie, na które nie ma odpowiedzi. A... i jeszcze jedno. Nie widzę niczego, co sprzyjałoby unikięciu zatracenia się w konkurencyjności wzajemnej i z innymi uczelniami. ma to często wyraz b. praktyczny - prowadzenia konferencji, seminariów po angielsku. Zajmuję się B. Prusem, który pisał w swych "Kronikach", że polskie, współczesne mu, społeczeństwo jest podzielone, elity mówią po francusku i nie chcą komunikować się z resztą społeczeństwa. Pytam, jak Uniwersytet chce być częścią Warszawy, Mazowsza, Polski, ale też Europy.</p>				Zespół zapoznał się z uwagą. Nie ma ona charakteru normatywnego.

różne paragrafy	<p>Par. 13.4. -> termin "komórki" jest nieprecyzyjny i proponuję go usunąć;</p> <p>Par. 15.1 -> określenie "na czas nieokreślony" powinno być wykreślone, skoro do tej pory praktyka zatrudnienia była taka, że po każdym awansie pierwszy dość długoterminowy kontrakt jest na czas określony; w związku z tym istnieje ryzyko, że wiele dotychczasowych wydziałów nie spełnia tego warunku;</p> <p>Par. 52.1.1. oraz Par. 48 pkt 3 są zapętlone: procedura powołania pierwszej rady powinna zostać określona w przepisach przejściowych;</p> <p>Par. 54 -> Rada naukowa dziedzin jest tworem niepotrzebnym: jeśli wystąpi potrzeba nadania stopnia doktora w dziedzinie, a nie w dyscyplinie, można powołać komisję złożoną z przedstawicieli rad różnych dyscyplin wchodzących w skład danej dziedziny; proponuję do Par. 53 dodać między Ust. 2 a 3 (czyli 4 a 5, gdyby została zachowana właściwa numeracja) dodatkowy ustęp: "Jeśli stopień doktora nadawany jest w trybie Art. 185 ust. 3 Ustawy, komisja określona w Ust. 2 jest powoływana przez rady wszystkich dyscyplin wchodzących w skład danej dziedziny posiadających uprawnienia do nadawania stopnia doktora".</p> <p>Par. 59.2. -> liczba 40 samodzielnych pracowników jest zbyt wysoka i ogranicza samodzielność jednostek reprezentujących mniejsze i dobrze wyodrębnione dyscypliny w ramach wydziałów o niejednorodnej strukturze; według mnie wystarczy liczba 15 pracowników;</p> <p>Par. 107.7. -> odwołanie do ust. 3 nie jest jasne; po zastąpieniu odwołania treścią ust. 3 mamy "nawiązanie stosunku pracy (...) następuje po przeprowadzeniu konkursu także w przypadku, gdy był on uprzednio zatrudniony na Uniwersytecie jedynie po przeprowadzeniu otwartego konkursu". Zdaje się, że w całym tym paragrafie jest odwołanie do ust. 3 o innej treści (podejrzewam, że chodzi o aktualny ust. 4).</p> <p>Par. 115 -> zamiast "może być" powinno być "jest".</p> <p>Par. 126.5 -> rada naukowa dyscypliny jest najbardziej kompetentna do wskazania członka komisji mającego ocenić osobę o specyficznym profilu badawczym / dydaktycznym, dlatego proponuję, żeby z tego ustępu usunąć radę naukową dziedzin (por. uwaga powyżej na temat Par. 54).</p> <p>Par. 149.4 -> zamiast "kół naukowych" powinno być "uczelnianych organizacji studenckich".</p> <p>powyżej powyżej</p>	Opinie co do poszczególnych uwag zawarto przy poszczególnych paragrafach.
-----------------	--	---